

ግዚአብሔር ኩሎ ዘይቤ ኤልያስ ነቢይ ወኩሎ ቃሉ ወይቤሎ እግ ዚአብሔር ለመልእክ እስመ ኤልያስ ዐቀበ ትእዛዝዩ ወገብረ ፈቃድዩ ወእነ ኢተዓደውኩ እምቃሉ ወባሕቱ እመይጦ በጽሚት ወእከልዖ ሲሳዩ ዘእፌኑ ሎቱ ምስለዮፍ እስከ ይፈትሕ ዘአሠረ ወየእምሩ ኩሎሙ አሕዛብ ከመ እነእሁብ ወእነ እነሥእ ወኩሎ ዘየእምን ብዩ ወይገብር ፈቃድዩ ለእመ ፈትሐ ለምድር እነ አፈትሕ በሰማየት ወለእመ አሰረ በምድር ዕሡረ ይከውን በሰማየት።

፫ ለዝንቱኒ ገብርዮ ኤልያስ ወሀብክም መራትተ ሰማይ ወምድር ወኩሎ መራትተ አንቅዕተ ማየት ከመ ይግበር ዘፈቀደ ወከመ ያርት ወይፅዑ ወነበረ ኤልያስ ነቢይ በመዓቱ ወኢገብእ ገበ ምሕረት ወከልዖ ለዮፍ እግዚአብሔር ዘይፌኑ ሎቱ ሲሳዩ ወንደረ ኤልያስ እንዘ ኢይጥዕም ምንተኒ ጀደ ዕለተ ወደገመ ሰኑዮ ዕለተ ወኢመጽእ ዮፍ።

፬ ወይቤ ኤልያስ ነቢይ በልቡ

ረውን ቃሉንም ሁሉ ለእግዚአብሔር ተናገረ፤ እግዚአብሔርም መልእኩን እንዲህ አለው፤ ኤልያስ ትእዛዜን በብድል፤ ፈቃዱንም አድርጓልና እኔም ቃሉን አከበርሁ፤ ነገር ግን በቀስታ እመልሰዋለሁ፤ በቁራ የምልክ ለትን ምግቡንም ያወዝዘውን እስከ ሚፈታ ድረስ እከልክለዋለሁ፤ ሕዝቡም ሁሉ እኔ እንደምሰጥ፤ እንደምከልክልም ያውቃሉ፤ የሚያምን ብኝ፤ ፈቃዱንም የሚፈጽም እርሱም ድርን ከፈታት እኔም በሰማይ አፈታለሁ፤ በምድር ካሰረው ግን በሰማይም የታሰረ ይሆናል።

3 ለዚህ ለአገልጋዩ ለኤልያስ የሰማይና የምድር ቁልፎችን ሰጠሁት፤ ይከፍት፤ ይዘጋ፤ የወደደውን ሁሉ ያደርግ ዘንድም የውኃ ምንጮችን ቁልፎች ሰጠሁት አለ፤ ነቢዩ ኤልያስም በቁጣው ጸና፤ ወደይቅርታም አልተመለሰም፤ እግዚአብሔርም በቁራ የሚልክለትን ምግብ አስቀረበት፤ ኤልያስም ምንም ሳይቀምስ ለአንድ ቀን ያህል አደረ፤ ሁለተኛ ቀንም ደገመ፤ አሞራውም አልምጣም።

4 ነቢዩ ኤልያስም ምግቤን የማያመጣው ለምንድን ነው? ዳግመኛ

በይነ ምንትነ ኢያመጽእ ሲሳዩ አረከበኑ እንከ ዮጊ ሐረት ከመ ያምጽእ ሊተ ሲሳዩ ወኮነ ፫ተ ዕለተ ወኢመጽእ ዮፍ። ወካዕበ ሐለዩ በልቡ ወይቤ ለዮፍኑ ረከበ ዘይጌይሎ ነሥኦኑ ወሄዶ እምኔሁ ሲሳዩ ወኮነ ፬ተ ዕለተ ወተዓገሠ ፭ተ ዕለተ ወእስከ አሜሃ ይጸንሕ ምጽአቶ ለዮፍ ወእምድኅረኮነ ፮ተ ዕለተ ደንገጸ ወፈርሀ ወደከመ በረገብ ወወረደ ገበ ፈለግ ዘይሰቲ እምኔሁ ቀዲሙ ማየ። ፭ ወውዓቶ ምድር ለኤልያስ ወትቤሎ አንተ ወልድ ለምንት ትጸልዕወላዊተክ እፎኑ አበስከኒ ወኢጠበውከት ሐሊበ እምኔዩ መጸእከት ትስተይ እምአንብዕዩ፤ ወይእኬኒ ሕያው እግዚአብሔር ፈጣሪዩ ዘመሐልኩ ቦቱ ወኢያስትየክ ለጸምዕክ ወፈትሐት ምድር አፋሃ ወውኅጠቶ ለውእቱ ማይ እስመ አዘዙ እግዚአብሔር ለውእቱ ፈለግ ዘኮነ ይሰቲ እምኔሁ ማየ ከመ ይይበስ ዮጊ ሶበ ይፀምዕ ይሠሃል በልቡ ሳዕለ ሰብእ ወይኢዝዝ ከመ ይረድ ዝናም ወበዝንቱኒ ኢመሐካ ለነፍሱ ነቢይ።

አላገኘምን? ምግብ ያመጣ ዘንድ ሔደን? እያለ በልቡ አሰበ። ሦስት ቀንም ሆነ፤ አሞራው ግን አልመጣም፤ ዳግመኛም አሞራው የሚበረታበት እገኘውን? ምግቡን ከእርሱ ነጥቆ ወሰደበትን እያለ አሰበ። አራት ቀንም ሆነ አምስት ቀንም ታገሡ። እስከዚያች ቀንም የአሞራውን መምጣት ይጠባበቅ ነበር። ለባት ቀን በሆነ ጊዜ ግን ደንገጠ ፈራ፤ በረሀብም ደከመ፤ በፊት ውኃ ይጠጣበት ወደጠረው ምንጭም ወረደ።

5. ምድርም በኤልያስ ላይ ደነፋችበት። አንተ ልጅ ሆይ እናትህን እንዴት ትጠላለህ? እንዴትስ በደልኸች? ከእኔ ጡትን አልጠባህምን? ከእንባዩ ልትጠጣ መጣህን? የማልህበት ፈጣሪዬ ሕያው እግዚአብሔርን ለጥማትህ አላጠጣህም አለችው። ምድርም እፏን ከፈተችና ይህን ውኃ ዋጠችው። እግዚአብሔር ውኃን ይጠጣበት ዮነበረ ይህን ምንጭ ይደርቅ ዘንድ አዝዞት ነበረና በተጠማ ጊዜ ለሰው ያዝናል፤ ዝናም ይዘንም ዘንድም ያዝሃል ብሎ በዚህም ነቢዩ ለሰውነቱ አልራራላትም።

፩ ወክሶበ ቀርቦ ለመዊት በረኅብ ወበጽምዕ ወጸለየ ገበ እግዚአብሔር ዘይሁብሙ ሲሰዩሙ ለኣለ ይፈርን ም ወይቤ እንተ ውእቱ ዘፈታሕክ አዕይንቲሃ ለአጋር ጊዜ ጸምዓ ወልዳ እስማኤል ወርእየት ዓዘ ቅተ ማይ እስከ ሐረት ወመልዓት ልህኩታ ማየ፤ ወአስተየቶ ለወልዳ አንተ ውእቱ ዘእዘዝክ ደመና ለእስራኤል ወአዝንምክ ሎሙ መና ይብልዑ አንተ ውእቱዘ አውዓዕክ ማየ እምዕብን ወአስተ ደካሆሙ ወሊተኒ ሴሰይከኒ በአፈ ቋዕ ይእዚሰ ገደፍከኒ ወአስ ተጋፈርከኒ በቅድመ ፀርየ።

፪ ወሰምዓ እግዚአብሔር ስእለቶወ አዘዞ ከመይሖር ገበ ስራጽታዘሲ ዶና ወበህየ ይሴሰይ እምገብብሒ ት መበላት እንተ ስማ ማቲን እስመ አዘዝ እግዚአብሔር ከመ ትሴሰዮ ለዝ ጉቱ ነዚይ ወሐለየ እግዚአብሔር በ ዝጉቱ ከመ ያገሰሱ ውስተ አህጉር ወይር አየሙ ለም ውታን ግድፋን ውስተፍኖት ወይሣህል በልቡ በላዕለ ሰብእ ወይኤዝዝ ከመ ይረድ ዝናም ወተንሥኦ ኤልያስ ወሐረ ገበ ስራጽታ

6. ዳግመኛም በረኅብና፤ በፅም ለሞት ቀረበ። ለሚፈሩት ሰዎች ምግባቸውን የሚስጥ እግዚአብሔር ንም ለመነ፡እስማኤል ልጇ ቡተጠማ ጊዜ የአጋርን ዐይኖች የከፈትህ አንተ ነህ፤ የውጋውን ጉድጓድተመላኩት፤ ሒዳም እንስራዋን በውኃ ሞላች፤ ልጇንም አጠጣቸው። ለእስራኤልውያን ደመናን ያዘዘህላቸው አንተ ነህ። መናን ይበሉ ዘንድ ያዘዝህላቸውም አንተ ነህ፤ ከድንጋይ ውኃን አው ጥተህ ያጠጣሃቸውም አንተ ነህ። እኔንም በቁራ አሞራ አፍ መዝገብኝ፤ ዛሬ ግን ተውከኝ፤ በጠላቶቼ ፊትም አሳፈርኸኝ አለው።

7. እግዚአብሔርም ልመናውን ለማው፤ የሲዶና አውራጃ ወደምት ሆን ወደስራጽታ ይሔድ ዘንድ፤ ስሟ ማቲን ወደ ምትባል መበላት ሴትም ሒዶ ይመዝበ ዘንድ አዘዘው ። ይህን ነቢይ ትመግበው ዘንድ እግዚአብሔር አዝዟታልና። እግዚ አብሔርም በሀገሩ ይመላለስ ዘንድ ፤ በመንገድ የወደቁትን ይመለከታ ቸውና በልቡም ለሰዎች አዝኖ ዝናም እንዲወርድ ይፈቅድ ዘንድ አሰበ። ኤልያስም ተንሥቶ ወደስራ

ወበጽሐ ውስተ አንቀጸ ሀገር።
 ፰ ወረከበ በህየ ብእሲተ መበለተ እንተ ስማ ማቲን እንዝ ተዓጥብ ዕፀወ ወጸውዓ ኤልያስ እምድገሬሃ ወይቤላ እምጽኢ ሊተ ሃከቲተ ማየ በ ግም፤ ወእስተይ፤ ወሐረት ታምጽእ ሎቱ ወእላሚሮ ኤልያስ ከመጥምሕ ረት ውስተ ልባ ወደገመ ጸኡያታ ወይቤላ ተማልዒ ምስሌኪ ፍተ ጎበስት፤ ወሰዛቲ ጥበብ እም ጽኦ ኤልያስ እምኦሪተመሴ እምክ ሊያውብር ገብሩ ለአብርሃም።
 ፱ ወተንሥኦ ኢያውብር ወሐረ ገበ ፈለገ አራም ሀገረ ናኮር ወአዕረፈ አገማሊሁ አፍኦ እምሀገር ገበ ዓዘቅተ ማይ ፍና ሠርክ ጊዜ ይወፅዓ ሐዋርያተ ማይ፤ ይቤ እግዚእየ እምላኩ ለአብርሃም ናሁ ቆምኩ ገበ ዓዘቀተ ማይ ወአዋልዒሆሙ ለሰብእ ሀገር ይወፅእ ይቅድሐ ማየ ወትኩን ይእቲ ብእሲት ድን ግለ እንተ እብላ አድገኒ ቀሱተኪ እስተይ ማየ ወትቤላኒ ይእቲ ድን ግል ስተይ አንተኒ ወአግማሊከኒ አሰቲ እስክ ይረወዩ ወኪያሃ አስተዳሉክ ለገ

ጽታ ሔደ። ከሀገሩ በርም ደረሰ።
 8. በዚያም ስሟ ማቲን የምትባል መበለት ሴት እንጨት ስትለቅም አገኘ። ኤልያስም በጊላዋ ሆኖ ጠራት በማሰር ትንሽ ውኃ እምጨልኝና ልጠጣ አላት። ታሙ ባለት ዘንድም ሔደች። ኤልያስም በልቡናዋ ሮኅራኒ እንዳለ አውቆ ደግሞ ጠራት። ቁራሽ ስጭኝም አላት። ይህችን ጥበብም ኤልያስ ከሙሴ አሪት ከአብርሃም አገልጋይ ከኢያውብር ዘንድ አመጣት።
 9. ኢያውብርም የናኮር ሀገር ወደምትሆን ወደ አራም ምንጭ ሔደ። ውኃ የሚቀዳ ሴቶች በሰርክ ሲወጡ ከሀገሩ ውጪ ከውኃው ምንጭ አጠገብ ግመሎቹን ዐሳረፈ ። የአብርሃም እምላክ ጌታዬ ሆይ እነሆ በውኃው ጉድጓድ ቁሜያለሁ ፤ የሀገሩ ሰዎች ልጆች ውኃን ሲቀዱ ይወጣሉ፤ ውኃን እጠጣ ዘንድ ማ ድጋሽን ዝቅ አድርጊው የምላት ሴት ድንግል ትሁን፤ ይህችም ድን ግል አንተም ጠጣ፤ ግመሎችህንም እስከ ሚረኩ ድረስ አጠጣልሃለሁ ትብላለሃ። እኛንም ለአገልጋይህ ሰይ ሲሐቅ አዘጋጀህ ብየ፤ እቤቱ በዚህም

ዘወርቅ መጋቢት

በርከ ይሰሩት ወበዝንቱ አለምር እግዚአ ከመ ገርከ ምሕረተ ሰእ ግዚእየ አብርሃም

፲ ወዘእንበለ ያሕልቅ ተናግሮ ከመዝ በልቡ ወነያ ወፅአት ርብቃ እንተ ተወልደት ሎቱ ለባቱኤል ወልደ ሜልካ ብእሲተ ናኮር እንሁ ለአብርሃም ወትፀው ር ቀሱታ ሳላሰ መትከፍታ ወሠ ናይ ገጸ ጥቀ ለይእቲ ወለት ወድንግል ይእቲ ወኢተአምር ብእሴ ወወረደት ውስተ ዓዘቀት ወቀድሐት ማየ። ወሰበ ዐርገት ሮጸ ውእቱ ብእሴ ወይቤላ አስ ትይኒ ማየ እምቀሠትኪ፤ ወት ቤሎ ስተይ እግዚእየ ወአውረ ደት ቀሠታ ፍጡነ እመትከፍታ ወአስተየቶ እስከ ይረዊ።

፲፩ ወትቤሎ ለአግማሊኪ እቅዳህ ወይሰተዩ ከሎሙ ወሦጠት ቀሱታ ፍጡነ ውስተ ምስታይ ወሮጸት ወቀድሐት ለአግማሊሁውአቱሰ ብእሴ ይፊእያ ከመ ወያረምም ከመይርአይ እመ ይሴርሕ እግዚ አብሔር ፍኖቶ ወለእመኒ አልቦ ወእምዘ ረወዩ አግማሊሁ ነሥአ አዕነገ ዘወርቅ ዘዘሕልቀት ድል

ለጌታዬ ለአብርሃምም ሕረትን እን ዳደረግህለት አውቃለሁ አለ።

10. ተናግሮ ሳይጨርስ ገና በልቦ ናው እያለም የአብርሃም ወንድም የናኮር ሚስት ሜልካ ለባቱኤል የወለደችለት ርብቃ እንሆ ወጣች ፤ በትክክዋም እንስራ ተሸክማ ነበር። የዚህች ብላቴና ፊትም እጅጉን ያማረ ነበር። ወንድ የማታወቅ ድንግልም ነበረች፤ ወደ ጉድጓድ ወርዳም ውኃ ቀዳች። ስትወጣም ይህ ሰው ሩጦ ከእንስ ራሽ ውኃ አጠጭኝ አላት፤ ጌታዬ ሆይ ጠጣ አለችው፤ እንስራዋን ፈጥና አውርዳም እስከሚረካ ድረስ አጠጣችው

11. ለግመሎችህም ልቅዳና ሁሉም ይጠጡ አለችው። የእንስራዋንም ውኃ ፈጥና ከማጠጫው ጨመረ ችው፤ ሮጣ ሒዳም ለግመሎቹ ሁሉ ቀዳች፤ ይህ ሰውም ይመላከታት ነበር። እግዚአብሔር መንገዱን እንዳ ቀናለችና እንዳላቃነለት ያስተውል ዘንድ ዝም አለ። ግመሎቹ ከጠጡ በኋላም የወርቅ ጉትቻ የሚገጠውን

ዘወርቅ መጋቢት

ወቱ ወአውቃፈ ለአዕዳዊሃ ዘዘዐ ሥሩ ሕልቀት ድልወቱ እስመ አእ መረ ኢያውቡር ምሕረተ ልባ በአስ ትዮታ ማየ ሎቱ ወለአግማሊሁ።

፲፪ ወሰበ ሰምዓት እንታክቲ መበለት ዘለማ ማቲን ጸውዖተ ቃሉ ለኤልያስ እንዘ ይብላ ተማልኢ ሊተ ፍተ ኅብስት ወሀለየት በልባ ወትቤ እስመ ሊተሰ ሀለወኒ ከመ እመት በረጉብ ምስለ ደቂቅየ፤ ወትቤሎ ለኤልያስ በቃላ ሕያው እግዚአብሔር አምላ ክከ ከመ አልብዩ ዘእንበለ ምልአ ሕፍን ሐሪጽ ውስተ ቀሱት ወኅ ዳጥ ቅብፅ ውስተ ልህነት ወናሁ እስተጋብፅ ክልኢ ዕፀወ ወአሐውር ወእንብር ለከ ወለደቂቅየ ወንበ ልእ ወንመውት እስመ አልቦ አሜሃ ተስፋ ሐይው።

፲፫ ወይቤላ ተአመኒ ሐሪ ወግበሪ በከመ ትቤሊ ወባህቱ ሊተ ቅድሚ ግበሪ እምውስቱቱ ንስቲተ ዳፍንተ ወአምጽኢ ሊተ ለኪሰ ወለደቂቅኪ ድገረ ትጉብሪ ወዘንተ ዘይቤ በእንተ ዘጸዳዓ

ቀለበትም ወሰደ። ለእጃቿ አምጣር ሰዐሥሩ ጣቶቿም ቀለበት አደረገ ላት ኢያውቡር እርሱን ግመሎቹን ውኃ በማጠጣት የልቡናዋን ርኅ ራኔ አውቋልና።

12. ስሟ ማቲን የተባለችዋ ይህቺ መበለትም ቁራሽ ስጭኝ ሲላት የኤልያስን ድምጽ በለማች ጊዜ በልቧ አሰማች፤ እኔከ ከልጄ ጋር በረ ንበ እሞት ዘንድ አለኝ አለች። ክቢዩ ኤልያስም በቃላ አምላክህ ሕያው እግዚአብሔርን በእንስራዬ ካለ ከእ ፍኝ ዱቂት፤ በማሰርዬ ካለች ከጥ ቂት ዘይት በስተቀር እንደሌለኝእነ ግርሃለሁ፤ እንሆ ጥቂት እንጨት እለቃቅማለሁ፤ ሒጄም ለእንተም ለልጄም አዘጋጃለሁ፤ በልተናትም እንምታለን አለችው። ብዚያን ወቅት በሕይወት እኖራለሁ የማሸት ተሰፋ አልነበረምና።

13. እርሱም አምነሽ ሒጄና እንዳልሸው አድርጊ፤ ነገር ግን ለእኔ አስቀድመሽ ትንሽ እንግታ አዘጋጅተሽ አምጪልኝ፤ ለአንቺና ለልጄሽ ግን በኋላ ታዘጋጃለሽ አላት። ይህን ማለቱም በእርሱ ላይ ረጉብ ጸንቶበት ስለ ነበር ነው።

ላእሌሁ ምንዳቤ ረጉብ ወሶ እለ ይቤሉ እኮ ዘገጉዓ በእንተ መብልዕ አላ በእንተ መዓርገ ቅድምናሁ እስመ ዘከመዝ ሥርዓት ይደልዎሙ ለካህናት ከመ ይቅድሙ ኩሉ አሚረ እመኒ በጸሎት ወበእስተብ ቁዖት ወእመኒ በመባልእት።

፲፬ ንግባዕኤ ንበ ጥንተ ዐቢይ ነገር ቀዳማዊ ወሰብ ርእየ ኤልያስ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር ሕሊናሃ ሠናየ ወርቱዓ ግዕዛ ለእንታክቲ መበለት ባረካ በበረከተቃላ እግዚ አብሔር ወይቤላ ከመዝ ይቤ እግ ዚአብሔር ሐሪጽኪኒ እምቀሱት ወቅብዕኪኒ እምልክኩት ኢየጋልቅ እስከ እመ ይሁብ እግዚአብሔር ዝናመ ሳዕለ ምድር ወተረት ይኣቲ ብእሲት በከመ ለዘዛ ኤልያስ ወበ ልዑ ውእቱ ወይእቲ ወደቂቃ ወይ እቲ ቀሱት እንተ ሐሪጽ ኢጋልቀት በከመይቤ እግዚአብሔር በቃለ ኤልያስ ገብሩ ወተፈሰሐ ኤልያስ ወይቤ በልቡ ቤተ ዛቲ ብእሲት ይከውኒኒ ምዕራፈ በኩሉ መዋዕለ ሕይወትየ ወኢየጋልፍ እምዛቲ ወኢየሐውር ደወለ አካዓብ ወደወለ ኤልዛቤል እስመ ረከብኩ

በለምግቡ ትጉቶ አይደለም የሚሉም አለ። በለቅድስናው መዓርግ እንጂ። እንደዚህ ባለ ሥርዓት ዘወትር ይቀድሙ ዘንድ ለካህናት ይገባቸዋልና። በጸሎትም ቢሆን በምልጃም ቢሆን፤ በመመገብም ቢሆን።

14. ወደታላቁ የጥንት ነገራችን እንመለስ። የእግዚአብሔር ቅዱስ ኤልያስ የዚህች መበለት መልካም አሳቧን፤ ቅን የሆነ ባሕርይዋን በተመለከተ ጊዜ በእግዚአብሔር ቃል በረከት ባረካት፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ከእንስራሽ ያለው ዱቄት ከማሰሮሽ ያለው ዘይት እግዚ አብሔር በምድር ዝናምን እስከ ሚሰጥ ድረስ አያልቅም አላት። ይህች ሴት ሒዳ ነቢዩ ኤልያስ እንዳዘዛት እርሱ፤ እርሷ፤ ልጇም ተመገቡ። የዱቄቷ እግራ፤ የዚያቱ ማሰሮም እግዚ አብሔር በአገልጋዩ በኤልያስ ቃል እንደተናገረው አላለቀም። ኤልያስም ተደሰተ፤ በልቡም እንዲህ አለ። የዚህች ሴት ቤት በሕይወት ዘመኔ ሁሉ ማረፊያየ ይሆናል። ከዚህችም አልወጣም፤ ወደአካዓብና ኤልዛቤል ግዛትም አልሄድም፤ የምፈልገ

ማዕደ ዘእፈቅድ።

፲፭ ወከመዝ ይቤ ኤልያስ በሕሊናሁ ኢያኤምር ከመ ይረክበኒ ንዘን ወመከራ እምዛቲ ብእሲት። ወሀለዋ ክልኤ ደቂቅ እለ ወጽኡ እምከርሃ ወሶሮ ነቅሐት እምንዋማ ረከበቶ ለወልዳ እንዘ ይደዊ ወሞተ ሶቤሃ። ወንዘነት ወሰጠጠት አልባሲሃ ወጸርሐት ወበከየት ወትቤሎሙ ለሰብአ ዛቲ ሀገር ሞተ ወልድየ ወይ ሲተ አሌ ሲተ ወባሕቱ ኢገንዘቶ ወይቤልዋ ሰብአ ዛቲ ሀገር ምንተ ኮነት ዛቲ መበለት ዘሞተ ወልዳ እምድሃረ ልሕቀ ወተጋርየ እምኩሉ ንዋየ ዓለም ወኢገብረት ሳዕሌሁ ከመ ይገብራ አንስት ለ ምውታን ወኢገንዘቶ ወኢተመይ ጠት ለግንዘቱ።

፲፮ ወንደገቶ ይእቲ ብእሲት ለዘሞተ ወአንዘቶ ለኤልያስ ወሰሐቦቶ ወጸርሐት ወትቤሎ ለብእሌ እግዚአብሔር ቦእከ ወተአንገድከ ንቤየ ከመ ትዘከርኑ ኃጢአትየ ወከመ ታመት ወልድየ ወትቤሎ አንተ ቀተልኮ ለወልድየ ወገብአ ፍሥሐሁ ንበ ንዘን

ውን ማዕድ አግኝቻለሁና አለ።

15. ኤልያስም በሕሊናው እንዲህ አለ። ከዚህች ሴት የተነሣ ንዘን መከራ እንደ ሚያገኘውም አላወቀም ነበር። የአብራካ ክፋይ የሆኑሁለት ልጆች ነበሯት፤ ከመኝ ታዋ በነቃች ጊዜም አንዱን ልጇን ታሞ አገኘችው። ያን ጊዜም ምተ፤ አዘነች፤ ልብሷንም ቀደደች፤ ጮኸች አለቀለች፤ የዚያችን ሀገር ሰዎችም ልጇ ሞተ፤ ወዮልኝ ወዮታ አለብኝ አለቻችውና። ነገር ግን አልገንዘችውም ። የሀገሪቱ ሰዎችም ይህቺ መበለት ምን ሆነች፤ ከአደገ በኋላ የሞተ ከዓለም ሀብት ሁሉ የሚመረጥ ልጇን ሴቶች ለሞቱ ሰዎች እንደ ሚያደርጉት አላደረገችም፤ አልገን ዘችውም ለመገንዘም አልተመለሰ ችምና አለ።

16. ይህቺ ሴትም የሞተውን መገንዘ ተወችና፤ ኤልያስን ይዛ ሳበ ችው፤ ጮኸችም የእግዚአብሔርን ሰው ኤልያስንም በእኔ ዘንድ ገብተህ ተስተናገድህ፤ ኃጢአቱን ተመራምረህ ልጄን ልትገድልብኝ ነውን፤ ልጄን የገደልኸው አንተ ነህለላችው፤ ደስ

ዘወርታ መጋቢት

ወአጋዘቶ ከመ ቀታሌ ነፍስ ወትቤሎ ቅድመ በዓትክ ንቤየ ኢረከቦ ሕማም ለወልድየ ወበበዓትክ ወሀብኮ ለወልድየ ሞተ እፎ ገበርከ ሊተ ድርቃቅየ ዛውእቱ ሲሳየ በረከት ወረከብኩ ዘዕበውእ ወአንተሰ ተጋሥሥ ከመ ትረስ ቤትየ ንግዕ ድርቃቅክ ወሀበኒ ወልድየ እምእብላዕ ምስለ ባዕድ።

፲፮ ኦ ብእሴ እግዚአብሔር ምንት ብየ ምስሌክ ወበዓትክ ንቤየ ኢኮነ ሠናየ ከመ ይዘከር ኃጢአትየ እምጥንቱ እስክ ተፍጻሜቱ ይመስለኒስ ዘገየይክ እምሕዝብክ በፍርኃት ወመጻእክ ዝየ ከመ ትግበር ዘንተ ወዘከመ አዕበድክ ብኩንን እሕዛበ ትፈቅድኑ ተጋጦ ለወልድየ።

፲፭ ወንዘነ ኤልያስ ወአእመረ ከመ ኮነ ጥበበ እግዚአብሔር ወዓርገ ወጸርሐ ወይቤ ኤልያስ እግዚአብሔር ገቤሃ ለዛቲ መበለት ወአንተሰ ረሰይክ ወልዳ ለሞት ቀዲሙእ አኮኦ አነ ዘመጻእኩ አላ አንተ ፈነውከኒ እንዘ ትብል አዘዝ

ታውም ወደንዘን ተመለሰ። እንደ ነፍስ ገዳይም ያዘኸውና በእኔ ዘንድ ካለው ማደሪያህ ከመግባትህ በፊት ልጄን ሕመም አላገኘውም ነበር፤ በማደርያህ ግን ለልጄ ሞትን አደኸው በረከትን ለምን አደረግኩልኝ ይህም የበረከት ምግብ ማለት ነው፤ የም ገበትን አገኘሁ አንተ ግን ቤቴን ትወርስ ዘንድ ትሻለህ፤ በረከትህን ውሰድና ልጄን ስጠኝ፤ ከሌላ ጋር ከምመገብ ከልጄ ጋር ረንቡ ይግደለኝ።

17. የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ከአንተ ምን አለኝ ወደ እኔ መግባትህ መልካም አልሆነልኝም፤ ከመጀመሪያ ጀምሮ እስከ መጨረሻው ድረስ ኃጢአቴን ታዘከር ዘንድ ነው። ከወገንህ የተለየኸው በመፍራት፤ ወደዚህ የመጣኸውም ይህን ታደርግ ዘንድ ይመስለኛል፤ ብዙ ሕዝቦችን እንዳሳደድህ ልጄንም ታጠፋው ዘንድ ትወዳለህን አላኸው።

18. ኤልያስም አዘነ፤ የእግዚአብሔር ጥበብ እንደሆነም ተረዳ፤ ወጥቶም አስምቶ ተናገረ አቤቱ ወደዚህች መበለት ቤት ገባሁ አንተ ግን ልጄን ለሞት ዳረግኸው፤ መጀመሪያ እኔ ወደዚህ የመጣሁ አይደለ

ዘወርታ መጋቢት

ከዋ ለብእሴት መበለት ከመ ትሴ ስየክ ወይእኬኒ እንዝን እምዛቲ ብእሴት መበለት ወትረ አንተ ውእቱ ዘትፌኑ ትፍሥሕተ ወንዘነ ላዕለ እደው ወአንስት።

፲፱ ቀዲሙኒ ጉዩይኩ እምኤል ዛቤል ንግሥት ወይእኬሰ ንዘንኩ በዛቲ ብእሴት ወያርኩ ብዙን መቅሰፍተ ወኢይክል ተአግሦ ዘንተ መቅሰፍተ። እስመ አንተ ውእቱ መሐሪ ወመስተሣህል ተሀበሙ ሲሳየሙ በጊዜሁ ወእምክመ ወሀብከሙ ያስተጋብሱ ወሶበ ሜጥክ ገጸክ ትወፅእ ነፍሶሙ ወየጎልቱ ወይገብሱ ውስተ መሬቶሙ ውካዕበ ትፌኑ መንፈሰክ ወይትፈጠሩ።

፳ ወሶበ ኮንክ ዘትቤለኒ ሑር ሀገረ ሶርያ ወሳይዳ እንዘ ትብል ብእሴት ትሴስየክ እፎ እምጸእክ ዘንተ ኃፍረተ ወሊተሰ ሴስየተኒ ወአስተፍሥሐተኒ እንታክቲሰ ተንዝን ወትትሐወክ ኢትበልእ ወኢትሰቲ። ወይእኬኒ አነ ንሡር ከመ ቀታሌ ነፍስ ወሶበ ዕብውእ

ሁም ትመግብህ ዘንድ መበለት ሴት አዝግላሁ ብለህ ወደዚህ ላክኸኝ እንጂ ዛሬም ከዚህች መበለት ሴት የተነሣ ዘወትር አዝናለሁ፤ በወንዶችም በሴቶችም ላይ ደስታንም ንዝንንም የምትልክ አንተ 'ሀ'።

19. ከዚህ በፊት ከንግሥቲቱ ከኤልዛቤል ሸሽሁ፤ ዛሬም በዚህች ሴት አዘንሁ፤ ብዙ መቅሰፈትንም ተሸከምሁ ይህን መቅሰፍትም መታገሥ አልችልም። በየጊዜው ምግባቸውን ትሰጣቸው ዘንድ አንተ መሐሪ ይቅር ባይ ነህና፤ ከሰጠሃቸውም ይሰበሰባሉ። ፊትህን ከመለስህባቸው ግን ነፍሳቸው ትወጣለች፤ እነርሱም ያልቃሉ፤ ወደመሬትም ይመለሳሉ፤ ዳግመኛም መንፈስህን ትልካለህ ይፈጠራሉም።

20. ወደ ሶርያ ወደሲዶና ሀገር ሒድ፤ ሴት መበለት ትመግብሃለች ብለህ ከላክኸኝ በኋላ ይህን ውርደት በእኔ ላይ እንዴት አመጣህ? እኔንስ መገበችኝ ደስም አላኘኸኝ፤ እርሷ ግን አዘነች ታወከች፤ አልበላችም አልጠጣችም። አሁንም እኔ እንደ ነፍስ ገዳይ የተዋረድሁ

እነ ረከቦ ሕማም ለሕጻን በእንተ ምንት በጽሐ ላኦሌሁ ሞት ፍጡን ኦ እግዚአ ፍትሐኒ እምዝንቱ ማእሠር እስመ በጽሐኒ ንፍረት ሀቦ እግዚአ ለዝ ሕፃን መንፈስ ሕይወት ከመ ቀዲሙ እነ እሁብ ዝናመ እስከ ይቆርር ከርሣ ለመበለት በእንተ ሕይወተ ወልዳ።

፳፩ ወደነነ ላኦሌ ሕፃን ወይቤ ትግባእ ነፍሱ ላዕሌሁ ወነፍሐ ውስተ ገጹ ሥልሰ ጊዜያተ በእም ሳለ ትሥልስቶሙ ወተዋሕዶቶ ሙ ለሥሉስ ቅዱስ ወገብአት ነፍሱ ለውእቱ ሕፃን ወተክሥታ አዕይንቲ ሁወተንሥኦ ወነበረ ከመ ቀዲሙ ወበልዕ እነለ ወተፈስሐ ኤልያስ በነፍሱ ወአሥተፍስሐ ሰእሙ ወአወፊያ ውእተ ወልደ ሰእሙ ሕያዎ። ወነበረ ኤልያስ ዓመተ ፍጽምተ ውስተ ቤታ ሰእንታክቲ ብእሲት ዘአሕየወ ላቲ ወልዳ።

፳፪ ወተብህለ ዝንቱ ሕፃን ከመ ውእቱ ዮናስ ወልደ አማቴ ወልደ ብእሲት መበለት ዘስራጽታ ዘሲ ዶና ዘእንሥኦ ኤልያስ ነቢይ

ሆንሁ። እኔ በገባሁ ጊዜ ሕፃንን ሕማም አግኝቶታልና፤ አቤቱ በምን ምክንያት በእርሱ ላይ ሞት በፍጥነት ደረሰበት። አቤቱ ሆይ ከዚህ ማስ ሪያ ፍታኝ ንፍረት ደርሶብኛልና፤ አቤቱ ለዚህ ሕፃን እንደበፊቱ የሕይወትን መንፈስ ሰጠው። በልጄ መዳን ምክንያት የመበለቲቱ ማሕፀን ቀዝቀዝ እስከሚል ድረስ፤ እኔ ም ዝናምን አዘንማለሁና አለ።

21. በሕፃኑ ላይም ዘንበል አለና ነፍሱ ወደ እርሱ ትመለስ አለ። በፊቱም በሥሉስ ቅዱስ አንድነትና ሦስትነት አምሳል ሦስት ጊዜ እፍ አለበት። የዚህ ሕፃን ነፍስም ተመለሰች፤ ዐይኖቹም ተገለጡ፤ ተነሥቶም እንደ መጀመሪያው ቆመ። እህልም በላ፤ ኤልያስም ሕፃኑ ሕያው በመሆኑ ተደሰተ፤ እና ቱንም ደስ አሰኛት፤ ይህን የዳነ ሕፃንም ለእናቱ ሰጣት። ኤልያስም ልጄን ባዳነላት እናት ቤት አንድ ዓመት ተቀመጠ።

22. ኤልያስ ከሙታን ያስነሣው የሲዶና አውራጃ የምትሆን የስራ ጽታዋ መበለት ልጅ የሆነው ይህ

እምነ ምውታን ወእምአመ እን ሥኦኢተፈልጠ እምኔሁ ወተ ለዎ ለኤልያስ ነቢይ ወተልእኮ ወዓመወ ምስሌሁ ወደለዎ ጸጋ ትንቢት ለተአዝዞቱ ሎቱ።

፳፫ ወይእዚኒ ሰምዑ አገውየ ንንግርክሙ ብዝን ሠናይታ ለእንታክቲ ብእሲት እስመ ወደሳ እግዚእነ በወንጌሉ ቅዱስ እንዘ ይብል አማን አማን እብለክሙ ብዙኃት መበለታት ሀለዋ በውስተ እስራኤል በመዋዕለ ኤልያስ አመ ተዓዕወ ሰማይ ሠለስተ ዓመተ ወስድስተ አውርታ አመ ኮነ ረተብ ዐቢይ ውስተ ኩሉ ምድር፤ ወኢተፈነወ ኤልያስ ንብ አሐቲኒ እምኔሆን ዘእንበለ ንብ ብእሲት መበለት ዘስራጽታ ዘሲዶና እስመ አዕመረ እግዚአብሔር ልዑል እምልዑላን ከመኢይክብር ነቢይ ኤልያስ በውስተ ሀገሩ ወኢንብ አዝማዲሁ እስራኤል ወኢንብ መበለታቲሆሙ አላ ጸልእዎ ወገሠሁ ይቅትልዎ።

፳፬ ዛቲስ ብእሲት ተቀበለቶ

ሕፃንም የአማቴ ልጅ ዮናስ ነው። ከአስነሣው ጊዜ ጀምሮም ከእርሱ አልተለየም። ነቢዩ ኤልያስን ተክት ሎ ያነሰገለው ከእርሱም ጋር ይደክ ም ነበር፤ ለእርሱ በሙታዘዙም የት ንቢት ጸጋ ተሰጠው።

23. ወንድሞቼ ሆይ የዚህችን ሴት ብዙ መልካም ተግባሯን እንነግራችሁ ዘንድ ስሙ። እውነት እውነት እላችኋለሁ በኤልያስ ዘመን ሦስት ዓመት ከሦስት ወር ሰማይ በተዘጋ ጊዜ በምድር ሁሉ ላይም ጽኑ ረተብ በነበረ ጊዜም በእስራኤል ብዙ መበለቶች ነበሩ። ኤልያስ ግን የሲዶና አውራጃ የምትሆን በስራ ጽታ ወደአለች ወደ አንዲት መበለት እንጂ ከእነርሱ ወደ አንዲት ስንኳን አልተላከም። በማለት ጌታችን በቅዱስ ወንጌል አመ ስግኗታልና። የልዑላን ልዑል እግዚአብሔር ነቢዩ ኤልያስ በሀገሩ በወገኖቹ በእስራኤል በመበለቶቻቸውም እንደማይከበር ያውቃልና፤ እነርሱ ጠሉት፤ ይገድሉት ዘንድም ፈለጉት እንጂ።

24. ይህቺ ሴት ግን በቤቷ ተቀበለችው። ለአባቷ አገልጋይ እንደ

በቤታ ወአክበረቶ ክብረ ዐቢዩ ከመ ወለት እስከ ትቤ ይጌይሰኒ ከመ እሙት በረገብ ምስለ ደቂቅዩ በእንተ ዝንቱ እንግዳ ርጉብ ወጽሙኡ ዘመጽኦ ንቤዩ ዮም ወእሜጡ ነፍሱዩ ህዮንተ ነፍሱ እስመ ትቤሉ ንብላዕ ወንመውት ጌሰመ እመ ኢንረክብ ወኢንበልዕ እንክ ዳገመ ወእግዚአብሔርሰ በእንተ ዘኢሕዩወት ነፍሱ እሞተ ረገብ ለኤል ያስ አሕዩወ ላቲ ወልዳ ወአቅለሰ ላቲ ከበዳ ወባረክ ማዕዳ።

፳፭ ርእዩኬ ኦ አንውዩ ከመ ይትማሰሉ ኤልያስ ለእግዚአብሔር ምግባር ዘሀለወ ይገብር እስመ ኤልያስ ባረክ ምልዓ ሕፍን ሐሪጸ ወረሰዮ ሲላዩ ለፍጻሜ አሐዱ ዓመት ሎቱኒ ወለእንታክቲ ብእሲት ምስለ ክልኤቱ ደቂቃ ከማሁ እግዚእነሂ ባረክ ማዕደ ወእጽገዞመ ለሃምሳ ምዕት በክ ልኤ ዓሣ ወበሀምስቱ ገብስት።

፳፮ እስመ ኤልያስ አንሥኦ ወልደ መበለት ዘሞተ በሀገረ ስራጽታ ዘሲዶና እንተ ሀገረ ሶርያ ወሳይዳ ከማሁ እግዚእነሂ አንሥኦ በድን ምውተ ዘወልደ መበለት በሀገረ ና

ሆነች ብላቴናም ታላቅ ክብርን አከበረችው። ዛሬ ተርቦ፣ ተጠምቶ ወደ እኔ ስለመጣው ሰው ምክንያት ከልጆቹ ጋር በረገብ ብሞት ይሻለኛል። ስለእርሱም ነፍሴን እሰጣለሁ ብላለችና። ዛሬ ህመግጠን ነገ እንሞታለን፤ ሁለተኛም እናገኛለን፤ አንመግብም ብላለችና። እግዚአብሔርም ኤልያስን ነፍሱን ከረገብ ሰላዳኝ ችው ልጇን ኤፍላት፤ ሽኩሟንም አቀለለላት፤ ማዕዲንም ባረክላት።

25. ወንድሞቼ ስሙ። ነቢዩ ኤልያስ በሚያደርገው ተግባር ሁሉ ጌታውን እንደሚመስለውም አስተውሎ። ኤልያስ እኛን ሙሉ ዱቂትን ባረክና ለእርሱ ለዚህች ሴት ከሁለት ልጆቿ ጋር የሚበቃ የአንድ ዓመት ምግብ አደረገው። እንደዚህም ሁሉ ጌታችንም ማዕዱን ባርኮ በሁለት ዓሣና በአምስት እንጀራ አምስት ሺህ ሰዎችን አጠገበ።

26. ኤልያስ የሶርያና የሲዶና ክፍል በምትሆን በስራጽታ ሀገር የሞተ የመበለት ልጅ የሆነ በድንን አስነሣ፤ ኤልያስ ከንጉሡ አክክዓብና ከሚስቱ ከኤልሳቤል ፊት እንደሸሸ በ

ይን ወከመ ኤልያስ ጉዩ እምገጸ አክዓብ ንጉሥ ወኤልሳቤል ብእሲቱ ወነበረ ንብ ፈለገ ኮራት ዘውእቱ ደብረ ኪሩብ ወቦንብ ተብሎ ውስተ ኮራት ክልኤተ ዓመተ ወስድስተ እውርኃ ወበሀገረ ስራጽታ አሐደ ዓመተ።

፳፮ ወከማሁ እግዚእነሂ ጉዩ እምገጸ ሄሮድስ ወነበረ ውስተ ምድረ ግብፅ ሠለስተ ዓመተ ወመንፈቀ ራብዕ ዓመት ወጉልቆ እውራኒሁ አርብኦ ወኤልኤቱ ወፍቅደ ዕለታቲሁ ዕሥርቱ ወክልኤቱ ምዕት ወኤልሳ ከመ ቃለ ዮሐንስ ረእዩ ዝኩለት ወበክመ ኤልያስ ዐርገ ሰማያተ ወኢእስ ይመጽእ ከመ ይኩን ሰማዕተ ሰዳግማዊ ምጽኦተ ወልደ እግዚአብሔር ከማሁ እግዚእነሂ ይኳንን ሕያዋን ዐርገ በስብሐት ውስተ ሰማያት ወኢዕበ ይመጽዕ በዘዚአሁ ስብሐት፤ እኔ እግዚአብሔር መሐረን ወተሣሃለን ወረሰዩን ድልዋን ከመ ንቁም በየማንክ ምስለ ቡሩካን አባግዒክ አሜን።

ኮራት ምንጭም እንደተቀመጠ ይህም የኪሩብተራራ ነው፤ በኮራት የሚልም አለ፤ በኮራት የተቀመጠውም ሁለት ዓመት ከስድስት ወር በስራጽታ ሀገር አንድ ዓመት ነው።

27. እንደዚሁም ሁሉ ጌታችንም ከሄሮድስ ፊት ሸሽቶ በግብፅ ሦስት ዓመትና የአራተኛው ዓመት መንፈቅ (ሦስት ዓመት ከመንፈቅ) ተቀመጠ፤ የወርቅ ቁጥርም አርባ ሁለት ወር ነው፤ የዕለታቱ ቁጥርም የተሰወረውን እንደ ሚመስክት እንደ ዮሐንስ ቃል አንድ ሺህ ከሁለት መቶ ስልሳ ነው። ኤልያስ ወደ ሰማይ እንደ ዐረገ፤ ለሁለተኛው የእግዚአብሔር ልጅ መምጣት ምስክር ይሆን ዘንድ ዳገመኛ አንደሚመጣ እንደዚሁም ሁሉ ጌታችንም ሕያዋንን ይገዛ ዘንድ በምስጋና ወደ ሰማይ ዐረገ። ዳገመኛም በዚህ ምስጋና ይመጣል። አቤቱ ያን ጊዜ ማረን፤ ይቅር በለን፤ ከተባረኩ በጉችህ ጋርም በቀኝህ እንቆም ዘንድ የበቃን አድርገን አሜን።

፳፰ እ ክርስቶስ መድኃኒን ዘለወርኮ ለኤልያስ እምገጸ ኤልሳቤል ንግሥት ወፈነውኮ ቤተ ብእሲት መበለት ጸግወነ አዕምሮ ሠናየ ከመ ንትወክፍ ነዳያን በስመ ዝንቱ ነቢይ ወንጌላእ እምነቤክ ዓስበ ዝንቱ ነቢይ። እስመ ሰማእነ በወንጌል ቅዱስ ኪዳን ዘወሀብኩሙ ለኦርዳኢክ ወትቤሎሙ ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ ዓስበ ነቢይ ይነሥዕ።

፳፱ ወረሰየነ ከመ እንታክቲ መበለት ዘተወክፈት ዘንተ ነቢየ በስመ ነቢይ ዘውእቱ ዮናስ ወነሥኦት ዓስበ ነቢይ ወተመጠ ወት ሲሳየ ጽድቅ ዘለዓለም እም ንበ እግዚአብሔር አምላኩ ወጸግበት በመዋዕለ ረጎብ ወተአመነት በእንሥኦተ ወልዳ ከመ ብእሴ እግዚአብሔር ውእቱ ወአዕመረት ከመ መንፈስ ቅዱስ ንዱር ውስቲቱ።

፴ ወካዕበ ንስእለክ ወናስተብቱኣ ከ በእንተ ኤልያስ ፍቁርክ ዘተመ ክሐ ብክ ከመ ጳውሎስ ዘይቤ መኑ የጋድገነ ፍቅሮ ለክርስቶስ

28. ኤልያስን ከንግሥት ኤልሳቤል ፊት የሰወርከው ወደመበለቷ ሴት ቤትም የላክኸው መድኃኒታችን ክርስቶስ ሆይ በዚህ ነቢይ ስም ነዳያንን እንቀበል፤ ከእንተም ዘንድ የዚህን ነቢይ ዋጋ እናገኝ ዘንድ መልካም አዕምሮን አድለን፡ በቅዱስ ወንጌል ለደቀ መዛሙር ትህ የሰጠሃቸውን ቃል ኪዳን ስምተናልና “ነቢይን በነቢይ ስም የተቀበለ የነቢዩን ዋጋ ያገኛል ብለሃቸዋልና።

29. ይህን ነቢይ በነቢዩ ስም እንደተቀበለች እንደዚህች ሴትም አድርገን፤ ልጇም የነቢይ ልጅ ተባለ፤ ይህም ዮናስ ነው። የነቢዩን ዋጋም አገኘች፤ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ዘንድም ዘለዓለማዊ የሆነ የድድቅን ምግብ ተቀበለች፤ በረጎብ ዘመንም ጠገበች፤ እርሱ የእግዚአብሔር ሰው እንደሆነና ልጇንም እንደ ሚያስነሣው አመነች፤ መንፈስ ቅዱስ እንዳደረበትም ዐወቀች።

30. ዳግመኛም የክርስቶስን ፍቅር ማን ያስተወናል? ሕማም ነውን ችግር ነውን ረጎብ ነውን መራቆት ነውን ሰይፍ ነውን ስቃይ

ሕማምን፣ ምንዳቤን፣ ተሰዶን፣ ረጋብን፣ ዕርቃንን፣ መጥባሕትን፣ ጸሕርት ወዘንተ ኩሎ ተአጊሦ ዘኢፈ ተሐ ቃሎ ወዘንተ ኩሎ ተዘኪረክ እምዝ ዳግመ ኢታርእየነ ዘከመ አሜሃ መዋዕለ ረጎብ በዝ ዓሉም ወበዚመጽእ ዓለም ደምረነ ምስለ ኩሎሙ ቅዱሳኒክ እለ የጋድሩ ውስተ ጽላሎትክ። እስከ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፴፩ እ ዘጸምክ መዓልተ ወሌሊተ በእንተ ፍቁርክ ኢትጸመመኒ ስእለትየ ዕሥየኒ ዕሢተ ሠናየ ዘዓዲን ኢርእየ ወእዝን ኢሰምዓ ወበልበ ሰብእ ዘኢተጎለየ ኤልያስ ዘጸዋዕነ ሰብእሲት ዘስራጽታ ወባረክ ኩሎ መዝበርተ ቤታ ህጽተ ሲሳይ ኢትርአይ ለዓመተ ረጋብ እስከ ሕልፈታ ወዘሞተ ወልዳ እንሣእክ ላቲ እስመ አንተ እብ ለእንለ ማውታ። ተፈጸመ ድርሳን ዘወርታ መጋቢት በሰላመ እግዚአብሔር አሜን።

ድርሳ ኤልያስ ዘወርታ ሚያዚያ
፩ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላኩ ለኤልያስ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘበጥምቀቱ ወለደነ ዳግመ

ነውን? እንዳለው እንደጳውሎስ በእንተ ስለተመካብህ ስለ ወዳጅህ ስለ ኤልያስ ብለን እንለምንሃለን፤ እንማልድሃለን። ይህን ሁሉ ታግሦ ውግዘቱን አልፈታምና! ይህን ሁሉ አስበህ እንደዚያ ዘመን በዚህ ዓለም በሚመጣውም ዓለም የችግርን ዘመን አታሳየን በረድኢትህ ከሚያድሩ ከቅዱሳንህ ጋርም ደምረን፤ ለዘለዓለሙ አሜን።

31. ስለ ወዳጅህ ብለህ በቀንና በሌሊት የጸምህ ሆይ ልመናዬን ቸል አትበለኝ፤ ዐይን ያላየውን ጆሮ ያልሰማውን በሰው ልቡና ያልታሰበውን መልክም ስጦታን ስጠኝ፤ የስራጽታ ዋን ሴት የጠራህ ኤልያስ ሆይ የረገቡ ዘመን እስከ ሚያልፍ ድረስ ምግብ ማጣትን እንዳታይ የቤቷን ንብረት ሁሉ ባረክህ፤ የሞተ ልጇንም አስነሣህለት፤ አንተ ለሙት ልጆች አባት ነህና። የመጋቢት ወር ድርሳን በእግዚአብሔር ሰላም ተፈጸመ አሜን።

የሚያዝያ የኤልያስ ድርሳን
1. በጥምቅት ዳግመኛ የወለደን፤ ለንስሐ ጸምን የሰጠን፤ በመስቀሉ ሰላምን ያደረገልን በትንሣኤው

ወለንስሐ ወሀብን ጸመ ወበመስቀሉ ገብረ ለነ ሰላመ ዘበትንሣኤሁ ሰዓረ መርገመ ወአብርሃ ኩሎ ዓለመ ዘሎቱ ስብሐት ምስለ አቡሁ ጌር ወመንፈስ ቅዱስ ማሕየዊ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪ ወዘንቱ ድርሳን ዘይትነበብ በወርታ ሚያዝያ በረድኤት እግዚአብሔር ወበስላሳታ ለእግዝትነ ቅድስት ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ ወእንዘ ሀሎ ኤልያስ ውስተ ስራጽታ ቤተ ብሲት መበለት ኮነ ቃለ እግዚአብሔር ንቤሁ ወኮኖ ሠለስተ ዓመተ ወስድስተ አወርታ እምአመ ጉየ እምገጸ አክዓብ ንጉሠ አስራኤል ወይቤሎ ሑር አስተርእዮ ለአክዓብ እስመ እነ እሁብ ዝናመ ላዕለ ምድር ወተንሥኦ ኤልያስ ወሐረ ከመ ያስተርእዮ ለአክዓብ።

፫ ወጸውዖ አክዓብ ለአብድዩ መጋ ቢሁ ወይቤሎ ነዓ ናንሶሱ ውስተ ገዳም ወንበ አንቅተ ማዖት ለእመ ንረክብ ሣዕረ ወማየ ወንጊስ ውስተ አፍላግ ወናሕዩ አፍራሲነ ወአብቅሲነ ኢየጋልቁ እንስሳቲነ አለ ተርፋ ወተፋሰጡ በበይናቲ

መርገምን ያጠፋ ዓለምን ሁሉ ያበራ የኤልያስ አምላክ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር ይመስገን፤ ከቸር አባቱ ማሕየዊ ከሆነከመንፈስ ቅዱስ ጋር ምስጋና ለእርሱ ይሁን ለዘለዓለሙ አሜን።

2. በእግዚአብሔር አጋዢነት አምላክን በወለደች በእመቤታችን በቅድስት ድንግል ማርያም አማላጅነት በሚያዝያ ወር የሚነበብ ድርሳን ይህ ነው። ኤልያስ በስራጽታ ከመበለቷ ሴት ቤት እያለ የእግዚአብሔር ቃል ወደ እርሱ መጣ። ከእስራኤል ንጉሥ ከአክዓብ ፊት ከሸሸም ሦስት ዓመት ከመንፈቅ ሆኖት ነበር። ሒድና ለአክዓብ ተገለጥ፤ እኔ ዝናምን በምድር ላይ እዘን ማለሁና አለው። ኤልያስም ተነሥቶ ለአክዓብ ይገለጥ ዘንድ ተነሣ።

3. አክዓብም ባለሟሉ አብድዩን ጠራውና ና በሜዳው በውኃው ምንጮች እንንቀሳቀስ፤ ሣርና ውኃን እናገኝ ከሆነም ወደ ወንዞች እንሒድ፤ ፈረሶቻችን፤ በቅሎዎቻችን ምእናድን፤ የቀሩት እንስሳቶቻችን ስንኳን እንዳያልቁ አለው። መንገድ

ሆሙ እገዝ የሐውሩ ፍኖተ እስመ ይቤሎ ለእመ ረከብኩ አነ እጼውዓክ ወለእመ ትረክብ አንተ ትጼውዓኒ ወኮነ ላእካን ለርእሰሙ ኃጢአሙ ዘይትለአኮሙ ወአክዓብኒ ሐረከተ ፍኖተ እንተ ባትቲቱ ወአብድዩ ዩኒ ሐረ ካልዕተ ፍኖተ እንተ ባትቲቱ ወእንዘ ሀሎ አብድዩ ውስተፍኖት መጽኦ ኤልያስ ባትቲቶ በይእቲ ፍኖተ አብድዩ።

፬ ርእዩኬ አገውየ ከመ ሀሎ ዐቢይ ምስጢር አምላካዊ ማእከለ አክዓብ ወአብድዩ አኮኬ ተፈልጦቱሙ በሐዊፈ ፍኖት ባትቲቱ አላ በልበሙ ወበከልየቶሙ እስመ አብድዩ ኮነ ፈራጌ እግዚአብሔር ወያከብሮሙ ለፈራህያን እግዚአብሔር ወበእንተዝ ኮነት ፍኖቱ እንተ ባቲ የሐውር ኤልያስ ቅሩብ እግዚአብሔር ወአክዓብስ ዘይብል አልቦ እግዚአብሔር ወሐረ ካልዓ ፍኖተ።

፭ አብድዩላ ዘየገሥሶ ለእግዚአብሔር በገቡዕ ሶበ ርእዮ ለኤልያስ እምርጉቅ እንዘ ይመጽእ ሮጸ ወሰገደ ሎቱ ወወድቀ ብገጽ ወይቤ አንተነ ውእቱ እግዚእየ

ሲሔዱም እርስ በርሳቸው ተሰዩ። እኔ ካገኘሁ እጠራሃለሁ፤ አንተም ካገኘህ ትጠራኛለህ ተባብሱ። የሚላኩ ቸው አጥተው ለራሳቸው ተላላኪ ሆኑ። አክዓብ በአንዲት መንገድ ለብቻው ሔደ። አብድዩ በመንገድ እያለም አብድዩ በሚሔድባት በዚያች መንገድ ኤልያስ ብቻውን መጣ።

4. ወንድሞቼ ሆይ በአክዓብና በአብድዩ መካከል ታላቅ የሆነ አምላካዊ ምስጢር እንዳለ አስተውሉ። መለያየታቸው መንገድ በመሔድ ብቻ አይደለም። በልባቸውም በአላባቸውም ነው እንጂ። አብድዩ እግዚአብሔርን የሚፈራፈሩ፤ እግዚአብሔርን የሚፈሩትንም የሚያከብር ነበርና፤ ስለዚህም መንገዱ የእግዚአብሔር ወዳጅ ኤልያስ በሚሔድበት መንገድ ሆነ። አክዓብም እግዚአብሔር የለም የሚል ነበር። ስለሆነም በሌላ መንገድ ሔደ።

5. አብድዩ እግዚአብሔርን የሚፈልገውም በስውር ነበር። ኤልያስን ከሩቅ ሲመጣ ባየው ጊዜም ሮጠ፤ ሰገደለትም። በግሥጽም ወደቀ፤ አንተ ጌታዬ ኤልያስ ነህን?

ኤልያስ ወይቤሎ ኤልያስ እው አነ ውእቱ ሑር ወበሎ ለአክዓብ እግዚእክ ናሁ ኤልያስ ሀሎ ውስተ ፍኖት ወአውስኦ አብድዩ ወይቤሎ ለኤልያስ ምንት አበላ አበስኩ ላዕሌክ ከመ ትመጥወኒ ለገብርክ ውስተ እዴሁ ለአክዓብ ከመ ይቅትለኒ ሕያው እግዚአብሔር ከመ አልቦ ሕዝብ ወመገግሥት ገበ ኢላክ እግዚእየ ይገሥሡከ ወኢረከቡከ ወይቤልዎ ኢሀሎ ወእምሐላ መገገሥት ወቤሐውርቲሃ ወባሕቱ ኢረከበከ ወይእኬኒ ትብ ለኒ አንተ ሑር በሎ ለእግዚእክ ናሁ ሀሎ ኤልያስ ውስተ ፍኖት ወእከመ ሑርኩ ከ እምክክ ወእመ ነሥክከ ወወሰደክ መንፈስ እግዚአብሔር ዘላዕሌክ ባእደ ብሄረ ገበ ኢየሐምሮ ከ ወእመ ከነ ሑርኩ ወገርክዎ ለአክዓብ ወመጸኢ እመኅሠሰክ ወኢረከበከ ይቅትለኒ ሀየንቲክ።

፩ ኢየሐምርኩከ ከመ አነ ገበርክ ፈራኔ እግዚአብሔር ወኢሰማ እከኩ ዘገበርኩ ከነ ከመ ቀተሉየመ ኤልሳቤል ለነቢያተ እግዚአብሔር ወገኖኩ ክልኤ ዕደወ እምቢያተ እግዚአብሔር በበውስተ በዓት

አለው። ኤልያስም አዎ፤ ነኝ፤ ጌታህ አክዓብን ኤልያስ በመንገድ አለ ብለህ ንገረው አለው። አብድዩም መለሰ፤ ኤልያስንም ይገድለኝ ዘንድ በአክዓብ እጅ አሳልፈህ ትሰጠኝ ዘንድ በአንተ ላይ ምን አጠፋሁ። ሕያው እግዚአብሔርን ጌታዬ አንተን ይፈልጉ ዘንድ ያልላክበት ሕዝብና መንግሥት የለም፤ ነገር ግን አላገኙህም፤ የለም አሉት፤ ነገሥታቱን፣ ሀገሩን ሁሉ አስማለ፤ ነገር ግን አላገኘህም። ዛሬ ደግሞ ሒድና ጌታህን ኤልያስ በመንገድ አለ በለው ትላለህ። እኔ ከአንተ በሔድሁ ጊዜ በአንተ ያደረ የእግዚአብሔር መንፈስ እኔ ወደማላ ውቀው ወደ ሌላ ሀገር ቢወስድህ፤ እኔ ሂጄ ለአክዓብ ብነግረው መጥቶ ቢፈልግህና ባያገኝህ በለአንተ እኔን ይገድለኛል።

6. አገልጋይህ እኔ እግዚአብሔርን የምፈራ እንደሆንሁ አታውቅምን? ኤልሳቤል የእግዚአብሔርን ነቢያት በገደለቻቸው ጊዜ እኔ ያደረግሁትን አልሰማህምን የእግዚአብሔርን ነቢያት በዋሻው ሁለት፣ ሁለት አድርጌ

ወሴሰይክዎሙ እክለ ወማየ ወይእኬኒ አንተ ትብለኒ ሑር ወበሎ ለእግዚእክ ናሁ ኤልያስ ሀሎ ወይቅትለኒ እንክ።

፮ ወይቤሎ ኤልያስ ሕያው እግዚአብሔር አምላክ ኃያል ዘቆምኩ ቅድሜሁ ከመ ዮም አስተርእዮ። ወሑረ መስፍን ወተቀበሎ ለአክዓብ ወአይድዖ ኩሎ ዘይቤሎ ኤልያስ ወሰሚዖ አክዓብ ተምኦ ጥቀ ወጉጉኦ ከመ ይቅትሎ ወሶበ ርእዮ ኤልያስ ምሉኦ ጸጋ እግዚአብሔር ተከተተ ሰይጣን እምኔሁ ወቦኦ መንፈስ ፍርሃት ውስተ ልቡ ለአክዓብ ሮጸ ወተቀበሎ ለኤልያስ ወይቤሎ ለኤልያስ አንተኑ ዘትገፈትኦሙ ለእስራኤል ወብሂሎቱስ ትገፈትዖ ሙ እስመ እምጽንዓ ረንብ ቀይህ ይከውን ጸሊመ ወግዙፍ ይከውን ድግዱገ ወገዊን ቆም ይትቀጻዕ ዘቡ ወይከውን ከመ ቀስት ጠዋይ።

፭ ወይቤሎ ኤልያስ አንሰ ኢይገ ፈትዖሙ ለእስራኤል አላ አንተ ወቤተ አቡክ እለ ንደግምዎ ለእግዚአብሔር አምላክክ ሙ

ሰውሪያቸዋለሁ፤ እንጂራና ውጋም እመግባቸው ነበርና። ዛሬ ግን አንተ ሒድና ጌታህን ኤልያስ አለ በለው አልኸኝ፤ ብነግረው እነሆ ይገለኛል አለ።

7. ኤልያስም ዛሬ እንደምገለጥለት በፊቱ የቆምሁለት የኃይል አምላክ ሕያው እግዚአብሔርን አለ። አብድዩም ሒደ። አክዓብንም ተገናኘው። ኤልያስ የነገረውን ሁሉ ነገረው፤ አክዓብም በሰማ ጊዜ ፈጽሞ ተቆጣ። ይገድለው ዘንድም ቸኮለ። የእግዚአብሔርን ጸጋ የተሞላ ኤልያስ ባየው ጊዜም ሰይጣን ከእርሱ ተወገደ። በአክዓብ ልቡናም የፍርሖት መንፈስ አደረ። ኤልያስንም ሮጦ ተቀበለው፤ ኤልያስንም እስራኤልን የምታገለባጠባቸው አንተ ነህን አለው። የምታገለባጠባቸው ማለቱም ከረገቡ ጽንኣት የተነሣ ቀዩ ጥቁር፤ ወፍራሙ ቀጭን ይሆናልና፤ ረሻሻ ሙም ወገቡ ይጉብጣል፤ እንደተጣመመ ቀስትም ይሆናልና።

8. ኤልያስም እኔ አላገለባጠባቸውም፤ እምላክችሁ እግዚአብሔርን የተዋችሁ አንተና የአባትህ ወገን እንጂ። ሒዳችሁ በዓለም ያሉ አማ

ወሐርክሙ ወተለውክሙ አማል ክተ በዓለም ወይእኬኒ ለእክ ንዝ እሳ ራሕል ወእስተጋበአሙ ገዢ ውስተ ደብረ ቀርሜሉስ ወእነቢያተ ሀሰት በ፱፻፵ ወሃምሳ ወእነቢያተ ምህራ ማተ አዕዋም እለ ይሴሰዩ እማዕደ ኤልሳቤል ወእኦክ አክዳብ ንዝ እራሕል ወእስተጋበአሙ ለዙ ሉሙ ነቢያት ውስተ ደብረ ቀርሜ ሉስ።

፱ ወቀርብ ኤልያስ ንዝ ኩሉሙ እስራኤል ወይቤሉሙ እስከ ማ እኬኑ ተሐኒክሱ በክልኤሆን ጌጋያ ቲክሙ ለእመእግዚአብሔር ወእቱ እምላክ ከያሁ ትልው ወእላመ ቤል እምላክ ከያሁ ትልው ወእልቦ ቃል ዘእውሰእም ሕዝብ እስመ ቦእ ነገሩ ውስተ ልቦሙ ወደገመ ተና ግርቶሙ ወይቤሉሙ እነ ባሕቲ ትዩ ተረፍኩ እምኩሉሙ ነቢያተ እግዚአብሔር ወናሁ ነቢያተ በዓል አርባዕቱ ምዕት ወሃምሳ ብእሲ ወእምነቢያተ ምሕራማተ እም አርባእቱ ምዕት።

፲ ያምጽኡ ለነ ዝዩ ክልኤተ አልሕምተ ወጎረዩ ሉሙ አሐደ ወይጥብሕም እሙንቱ በበመሴ

ልክትን እምልካችጋልና። አሁንም ወደ እስራኤል ላክ፤ እኔ ወደ አሰ ሁበት ወደቀርሜሉስ ተራራም ሰብስባቸውና፤ አራት መቶ ሃምሳ ውን የሐሰት ነቢያት፤ ከኤልሳቤል ማዕድ የሚመጡ አራት መቶ የጣዖት ነቢያትንም ሰብስባቸው አለው። እክዓብም ወደ እስራኤል ላክ። ነቢያትን ሁሉ ቀርሜሉስ ወደተባለው ተራራ ሰበስባቸው።

9. ኤልያስም ወደ ሁሉም እስራኤል ቀርቦ እስከ መቼ ድረስ በሁለት አሳብ ታክሳላችሁ? እግዚአብሔር እምላክ ከሆነ እርሱን እምልኩ፤ እርሱንም ተክተሉት። ቤል እምላክ ከሆነ ግን እርሱን እምልኩት፤ ተክተሉትም አላቸው። ሕዝቡም የመለሱት ቃል አልነበረም። ነገሩ በልቦናቸው አድሯልና፤ ደግሞም ተናገራቸው። ከእግዚአብሔር ነቢያት ሁሉ እኔ ብቻዬን ቀርቻለሁ። የበዓል ነቢያትን እነሆ አራት መቶ ሃምሳ ናቸው፤ ከዛፍ ጣዖት ነቢያትም አራት መቶ አሉ።

10. ሁለት ላሞችን ወደዚህ ያምጡልን፤ ምረጡላቸውና እንዴት አርደው በየብልቱ ከዕንጨቱ ላይ

ሊቱ ወይደይም መልዕልተ ዕፀው ወኢያንድዱ እሳተ ወእነኒ እገብር ካልዓ ላህመ ወኢይወዲ እሳተ ወይዴውኡ እሙንቱኒ አማልክቲ ሆሙ በበአስማቲሆሙ ወእነኒ እዴውዕ በመ እግዚአብሔር እምላክ ወእምኔሆሙ ዘፈነው እሳተ ወተወክፈ መሥዋዕቶ እምላክ ውእቱ እምይእኬሰ እፈትሕ ቃልየ ወእወርድ ዝናመ ወሰተ ገጸ ለምድር። ፲፩ ወአውሥእም ኩሉ ሕዝብ ወይቤልም ሠናዩ ቃለ ነብከክ ወዘንተ ዘይቤ አኮ በእንተ ተሐዝቦተ ፈጣሪሁ አላ እስመ ኮነ ኤልያስ ይትሐዘብ ተመይጦቶሙ ንበ እግዚአብሔር እምላክሙ በእንተ ዑረተ አልባቢሆሙ ።

፲፪ ወይቤሉሙ ኤልያስ ለነቢያተ ንፍረት ኅረዩ ለክሙ አሐደ ላሕመ ወግበሩ ቅድመ አንትሙ እስመትበዝኑ ወእውኡ በስመ እምላክክሙ ወእሳተ ኢት ደዩ ኢታውአይም በእሳት ወዘእቅ ደሞሙሂ ለእሙንቱ ከመኢያመ ክንዩ ወኢይበልም እስመ አቅደመ ሠዊዓ ሰርገ ሉቱ ወእሙንቱ፤ ንሥኡ ላሕመ ስቡሐ ዘጎረዩ ወሦዕም ወእ

ያድርጉት። እሳት ግን አያንድዱ። እኔም ሌላ ላም አርጄ እሳት አልጨምርበትም። እነርሱም በየስምቻቸው እምላክቻቸውን ይጥሩ። እኔም የእምላኬ የእግዚአብሔርን ስም እጠራለሁ። ከእነርሱም እሳቱን ልኮ መሥዋዕቱን የተቀበለው እምላክ ነው፤ ዛሬውኑም ውግዘቱን እፈታለሁ፤ በምድርም ዝናምን አወርዳለሁ አላቸው።

11. ሕዝቡም ሁሉ የተናገሩኸው ቃል መልካም ነው አሉት። ይህን ያለውም ፈጣሪውን በመጠራጠር አይደለም። ከልቡናቸው መታወር የተነሣ ወደ እምላካቸው ወደ እግዚአብሔር መመለሳቸውን ስለተጠራጠረ ነው እንጂ።

12. ኤልያስም የሐሰት ነቢያትን አንድ ላም ምረጡ፤ መጀመሪያም እናንተ ሠው፤ በእሳትም አታቃጥሉት አላቸው። እነርሱን ያስቀደማቸውም እንዳይመካኙ፤ አስቀድሞ ስለሠዋ ዐረገለት እንዳይሉት ነው። እነርሱም የሰባዉን ላም ወሰዱ፤ በየብልቱም አረዱት። በመሰዊያውም ላይ አስቀመጡት። የበዓልን (የጣዖትን) ስምም ጠሩ።

ብሕም በጽሑፍ ወወጀደ ዲበ ምሥዋዕ ወጸውኡ ስመ በዓል ወሊጎደጉ ጸውኦቶ እምጊዜ ነግህ እስከ ቀትር፤

፲፫ ወይቤሉ ብዙኅ ጊዜያተ ስምዓን ቤል ስምዓን ዳጉን ወአል በ ዘተሰጥዎሙ እስመ ተከሥቶቱ ለኤልያስ ከሠተ በሕተቶሙ በቅድመኩሉ ሕዝብ ወሶበ ኮነ ቀትረ አንዝ ይሳለቅ ቦሙ ኤልያስ ቴስብያዊ ወይቤሉሙ ጸውእዎ በቃል ዐቢይ ዮጊ እስመ ይትሰሐይ ወእመ አኮ ይቴክዝ አው ይነውም አልዕሉ ቃለክሙ ወጽርሉ ሎቱ ወአንቅሕዎ ።

፲፬ ወአንዙ ይጽርሉ ወይጸው እዎ በቃል ዐቢይ ወወአሉ እንዝ ይረውዱ ጎበ አመ ምሥዋዕ ወሊረክቡ ምንተኒ ወቦአ ውስተ ልቦሙ መንፈስ መዓት ወቀጥዓ ወአንዙ ይጥብሁ ሥጋሆሙ በመጣብሕ ወበኩያንው እስከ ንዩ ሎሙ ደም ወመሰሎሙ በዝንቱ ከመ ዘመሥዋዕተ ያበውኡ ሎቱ ለእምሳኮሙ ዘኢይበቆዕ ወይትኔበዩ እስከ ፍና ሠርክ ወሊተሰ ይመስሉኒ ዝንቱ ተነቦዩ እንዝ ይብሉ ይደልወነ መዊት በግብረ እደዊነ ወበአስተ

ከጥዋት ጀምሮ እስከ ቀትርም መጥራትን አላቋረጡም።

13. ለብዙ ሰዓትም ቤል ሆይ ስማን ቤል ሆይ ስማን ይሉ ነበር። ነገር ግን ቃልም ድምፅም አልነበረም፤ የመሰላቸውም አልነበረም፤ የኤልያስ መገለጥ በሕዝቡ ሁሉ ፊት ስተ ታቸውን ገልጦባቸዋልና። ቀትር በሆነ ጊዜም ቴስብያዊው ኤልያስ እየተጫወተ ከሆነ በታላቅ ድምፅ ጥሩት፤ ያም ባይሆን አዝኖ ይሆናል ወይም ደክሞት ይሆናል። ድምጻችሁን ከፍ አድርጋችሁ ጨኹለት፤ ቀስቅሱ ትም እያለ ይዘባበትባቸው ጀመር።

14. እነርሱም በታላቅ ድምፅ ይጮኹ ይጠሩትም ጀመሩ፤ ወደመሠዊያው ዛፍም ሲሯሯጡ ዋሉ። ነገር ግን ምንም አላገኙም፤ በልባቸውም ፍጹም የቁጣ መንፈስ አደረባቸው፤ ሰውነታቸውንም ደም እስከሚጥላቸው ድረስ በሰይፍ ያርዱት በጦርም ይወጉት ጀመሩ። በዚህም ለማይጠቅም እምሳኮቸው መሥዋዕትን የሚያቀርቡለት ይመስላቸው ነበር። እስከሚመሸም እንዲህ ይናገሩ ነበር። ለእኔ ግን ይህ ድርጊት በእጃችን ሥራ፤ ሰውንም በማሳታችን ምክ

ትን ሰብአ እስመ ሀሰዎ ለኤልያስ እምድንረ ዕርገቱ መሥዋዕተ ከመ ያሕልቆሙ በአፈ መጥባሕት ወበአፈ ኩሕናት ።

፲፭ ወከመዝ ሶበ ኮነ ጊዜ ቀትር ያቤሎሙ ኤልያስ ለነዚያተ ገፍረት ዕርገቱ ለመሥዋዕት ኮነክሙ እምይእዚሰ እንክ እገብር አነኒ መሥዋዕትየ ተዓገሡ ወሐሩ ወይቤሎሙ ኤልያስ ለሕዝቡ ንዑ ጎቤየ ወሐሩ ጎቤሁ ወነሥአ ኤልያስ ዐሥርተ ወክልኤተ አዕ ባነ በከመ ጉልቆሙ ለሕዝብ እስራኤል በከመ ይቤሎ እግዚአብሔር ለያዕቆብ ይኩን ስምክ እስራኤል ወነደቀ በእማንቱ አዕ ባን ወአሕየወ በስመእግዚአብሔር ዘተመዝበረ ምሥዋዓ ወገብረ ባሕረ ዘያገምር ክልኤተ በመስፈርተ ዘርእ እንተ ዐውዱ ለምሥዋዕ ዘገብረ ወወደየ ዕፀወ መልዕልተ ምሥዋዕ ወመተር ለላሕም በበመሌሊቱ ወአንበር መልዕልተ ዕፀወ ዘምሥዋዕ።

፲፮ ወይቤሎሙ ለሕዝብ እም ጽኑ ሊተ አርባእተ መሳብክዎተ ማይ ወሠዑ መሥዋተ ዲበ

ንያት ሞት ይገባናል ሲሉ ይመስሉ ለኛል። ኤልያስ መሥዋዕቱን ከሠዋ በኋላ፤ በሰይፍና፤ በጦር ያስጨርሳቸው ዘንድ አለውና።

15. ቀትር ሲሆን የመሥዋዕቱ ማረግ እንዲህ በሆነ ጊዜ፡ ነቢዩ ኤልያስ የሐሰት ነቢያትን ይበቃችኋል፤ ከእንግዲህስ ወዲህ እኔ መሥዋዕቱን አቀርባለሁ፤ ከም ብላችሁ ሒዱ አላቸው። ኤልያስም ሕዝቡን ወደ እኔ ኑ አላቸው። ወደእርሱም ሒዱ። ኤልያስም እግዚአብሔር ያዕቆብን ስምህ እስራኤል ይሁን እንዳለ በእስራኤል ሕዝብ ቁጥር ልክ ዐሥራ ሁለት ድንጋዮችን ወሰዶ በእነዚህ ድንጋዮችም መሠዊያንሠራ፤ የፈረሰውን መሠዊያምባ እግዚአብሔር ስም ጠገነው። በዘር መላኪያ ሁለት የሚሆን ውኃም በ መሠዊያው ዙሪያ አዘጋጀ። በመሠዊያው ላይም ዕንጨት ጨመረ። ላሙንም በየብልቱ ቆራረጠና በመሥዋዕቱ ላይ ባለው ዕንጨት አደረገው።

16. ሕዝቡንም አራት የውኃ ጋን እምጡልኝ፤ መሥዋዕትም ሰዉ አላቸው። እንዲሁም አደረገ፤ ጨም

ዕፀዊሁ ወገብሩ ከማሁ ወይቤሉሙ ድግሙ ወደገሙ ወይቤሉሙ ሠልሱ ወሠለሱ። ወውሃዘ ማይ ዓውደ ምሥዋዕ መሊኦ ውስተ ባሕር ማዩ። ወነጸረ ኤልያስ ውስተ ሰማይ ወጸርሐ ወይቤ እግዚአአምላክ አብርሃም አምላክ ይስሐቅ ወአምላክ ያዕቆብ እስራኤል ስምዓኒ ጸሎትየ ወተወከፍ ዘንተ መሥዋዕተ የም በዛቲ ዕለት ወያዕ ምሩ ኩሉ ሕዝብ ከመ እንተ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ባሕቲትከ ወአልቦ ባዕድ አምላክ ዘዕንበሌከ በሰማይ በላዕሉ ወበምድር በታሕቱ ወእንተ ገፍታዕከ ልቦሙ ለኩሉሙ ሕዝብ ድኅሬሆሙ ።

፲፮ ወሶቤሃ ወረደት እሳት እምሰማይ እምነበ እግዚአብሔር ወበልዓት መሥዋዕቶ ወዕፀዊሁኒ ወማዩኒ ዘውስተ ባሕሩ ወለሀሰት መርኤቶሂ ወወድቁ ኩሉ ሕዝብ በገጸሙ ወሰገዱ ወይቤሉ አማን እግዚአብሔር ውእቱ አምላክ ሰማይ ወምድር ዘየአቀሮ ሰማይ በከርሠ ደመና ወኢይሰወጥ ደመናሁ ወየዐርጎ ዓቀበ ሰማይ ወያወርዶ ከመ ያሥተፍስሕ ገጸ

ሩም አላቸው፤ እነርሱም ጨመሩ። ሦስት አድርጉት አላቸው፤ ሦስት አደረጉት። ውኃውም በመሥዋዕቱ አካባቢ ፈለሰ፤ በባሕሩም ሞላ። ኤልያስም ወደሰማይ ተመለከተ፤ የአብርሃም አምላክ፤ የይስሐቅ አምላክ፤ እስራኤል የተባለ የያዕቆብ አምላክ አቤቱ ሆይ እያለ ጮኸ። አቤቱ ጸሎቴን ስማኝ፤ በዚህች ዕለትም መሥዋዕቴን ተቀበልኩኝ ዘበሁሉ አንተ ብቻህን አምላክ እንደሆንህ፤ ከአንተ ብቻ በቀርም በላይ በሰማይ በታች በምድር ሌላ አምላክ እንደሌለ፤ የሕዝቡን ሁሉ ልቡናም አንተ ወደ ኋላቸው እንደገለበጥህ ያውቁ ዘንድ አለ።

17. ያን ጊዜም እሳት ከእግዚአብሔር ዘንድ ከሰማይ ወረደች፤ መሥዋዕቱን፤ ዕንጨቱን፤ ባሕሩን ውኃውን፤ ድንጋዩንም በላች፤ መሬቱንም አቃጠለ፤ ሕዝቡም በፊታቸው ወደቁ፤ ሰገዱም በእውነትም የሰማይና የምድር አምላክ እግዚአብሔር ነው፤ ውኃን በደመና ማሕፀን የሚቋጥረው፤ ደመናው እንዳይዘንም የሚያደርገውም እርሱ ነው። በሰማይ

ለምድር ።

ወደ አለ ጠፈር የሚያሳርገውም እርሱ ነው፤ ምድርን ያስደስታል (ያረካት) ዘንድም ያወርደዋል።

18. እርሱ ፀሐይን ያወጣል፤ በመግቢያውም እንዲገባ ያደርገዋል። የኤልያስ አምላክ አንድ ነውና። እርሱ ገረፈን (ተቆጣን እርሱም ይቅር ይለናል። በሕይወት ያለውን፤ የሞተውንም የለውን ገመና በዚህም፤ በወዲያኛውም ዓለም የሚሰውር የሚገለጥ እርሱ ነው። ይህን ሁሉ ያደረገ ነቢዩ ኤልያስ በኋለኛው ዘመን እግዚአብሔር ለሚያደርገው አርዓያና ምሳሌ ነው፤ ከሰማያት የወረደው እሳት የንጹሐንን ጸሎት የሚሰማ፤ ሐዋርያው በመልእክቱ በእርሱ አማካኝነት ለእግዚአብሔር የምንሠዋበት ጸጋ አለን፤ በጸሎትና በምልጃም እናገለግለው ዘንድ እንዳለ መሥዋዕትን የሚቀበል የእግዚአብሔር ልጅ ነው። አምላካችን የሚያቃጥል እሳት ነውና።

፲፰ ወውእቱ ያሠርቅ ፀሐየ ወይፌንዎ ውስተ ምዕራቢሁ እስመ አሐዱ ውእቱ አምላኩ ለኤልያስ ወውእቱ ቀሠፈነ ወውእቱ ይሣሃሰን ውእቱ ከባቲ ወውእቱ ከሣቴ ጎቡዓቲሁ ለሰብእ ዘሕያው ወመዋቲሁ በዛቲ ዓለም ወበእንታክቲ። ወዝንቱ ኩሉ ዘገብረ ኤልያስ ነቢይ ይከውን አርአያ ወአምላላ በደኃሪ መዋዕል ዘይገብር እግዚአብሔር እስመ እሳት ዘወረደ እምሰማያት ውእቱ ወልደ እግዚአብሔር ዘይሰምዕ ጸሎተ ንጹሐን ወይት ወከፍ መሥዋዕተ በከመ ቃለ ሐዋርያ ዘይቤ በመልእክቱ ውበነ ጸጋሁ እንተ በእንቲአሁ ንሠውዕ ለእግዚአብሔር ወናሠምሮ በጸሎት ወበስኢል እስመ አምላክን እሳት በላዒ ውእቱ።

፲፱ ወሥጋ ላሕምኒ ይእቲ ሥጋ እንተ ነሥዓ መድኅን እምማርያም እንበለ ሙስና እደ ምሥዋዕኒ

19. የላሙ ሥጋም ያለ ጥፋት (ኃጢአት) ክርስቶስ ከድንግል ማርያም የነሣት ሥጋ ናት። መሥ

መስቀል ውእቱ ወመራትኒ ዘለሐሰ መቃብር ውእቱ፡ እስመ እግዚእነ ሶበ ሐመ ወሞተ በዲበ ዕፀ መስቀል ንደረ ውስተ ልበ ምድር ወተንሥኦ በሃልስት ዕለት አስተ ኃፈረ ኃጢአተ በዲበ ምድር ወእ ብጥላ ሞተ እምውነተ ሲኦል ወነሰተ መስና እምውስተ መቃብር ወሰዓረ መርገመ በዲበ ዕፀ መስቀል ወማ ይሂ ዘውስተ ምሥቃዕ ማየ ጥም ቀት ውእቱ ወዕበኒሁኒ በጉልቄ ፲ወ፪ቱ ነገደ እስራኤል እሱ እሙንቱ ሐዋርያት እለወፅኡ እምሐቄሆሙ ሰደቁቱ እስራኤል እለ ይሰመዩ መሠረታተ ቤተክርስቲያን ።

፳ ንግባዕኬ ካዕበ ወንዘከር ዕበዮ ለኤልያስ ዘቀነተ ንይለ ወመዊዓ ወእምዝ ይቤሎሙ ኤልያስ ቴስብያዊ ለኩሎሙ ሕዝብ እለ ነስሑ ወተመይቡ ንበ እግዚአብሔር አኮ እንትሙ ዘለበስክሙ አላ ዳእሙ ነቢያተ ሐሰት አስሐቱክሙ በስራያቲ ሆሙ ናሁኬ ተንሥኡ ወአን ዝዎሙ ለነቢያተ በዓል ወአልቦ ዛያመስጠክሙ እምኔሆሙ ወይ

ዋዕቱ ዕፀ መስቀል ነው፤ እሳቱ ያቃ ጠለው መሬትም መቃብሩ ነው። ኔታችን በዕፀ መስቀል ተሰቅሎ በሞ ተጊዜ በመቃብር ተቀብሮ በሦስ ተኛው ቀን ተነሥቷልና። በምድር ኃጢአትን አሳፈረ፤ ሞትንም ከሲ ያል አጠፋ፤ መፍረስ መበስበስንም በመቃብር አስወገደ። መርገምንም በዕፀ መስቀል ላይ ሻረ። በመሠዊ ያው ያለው ውኃም የጥምቀቱ ውኃ ነው። በዐሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ የተዘጋጁት ድንጋዮችም ከእስራኤል ልጆች ወገብ የወጡ፤ የቤተ ክርስቲያን መሠረት የተባሉ ሐዋርያት ናቸው።

20. ዳግመኛም እንመለስና ኃይልን ፤ ድል አድራጊነትን የተጉናጸፈ የኤልያስን ገናናነት እናስታውስ። ከዚህ በኋላ የቴስብያው ሰው ኤልያስ የተጸጸቱ፤ ወደ እግዚአብሔርም የተመለሱ ሕዝቦችና ሁሉ የበደላችሁ እናንተ አይደላችሁም፤ የሐሰት ነቢያት በሥራያቸው አሳቷችሁ እንጂ፤ እሁንም ተነሡና የበዓልን ነቢያት ያዟቸው፤ ከእነርሱ ወገን የሚያመልጣችሁ አይነር አላቸው። እነርሱም ይዘናቸዋል አሉት። እር

ቤልዎ አንዝኖሙ ወይቤሎሙ አውርድዎሙ ውስተ ፈለገ ቂሶን ወቅትልዎሙ በህየ ወእምድኅረዝ ሮድዎሙ ወሰሐብዎሙ ወእውረ ድዎሙ ውስተ ፈለገ ቂሶን ወቀ ተፎዎሙ ለእሱ ነቢያተ በዓል ወሰነቢያተ ምሕራማተ ኦም ወተልቄሙ ስምንቱ ምዕት ወሃምሳ ።

፳፩ ቦ ዘረገዝዎሙ በአፈ ኩሕና ትወቦ ዘኃረድዎሙ በአፈ መጥባሕ ትወቦ በነዲፈ ሐጽ ወቦ በውግረ ተዕብን በከመ እሙንቱ ተነበዩ በርእሶሙ ወጠብሑ ሥጋሆሙ በመጥባሕት ወበኩሕናት ወይቤሎ ኩሎ ሕዝብ እለ ሰምዑ ዘንተ መንክርእግዚአብሔር በላዕለ ቅዱሳኒሁ እስመ ውእቱ ይውህብ ኃይለ ወጽንእ ለሕዝቡ ወመንክር ኃይሉ ዘገብረ በእዴሁ ለኤልያስ ዘውእቱ እምሳሊሁ ለክርስቶስ እስመ ክርስቶስ ሞተ ወተንሥኦ በሃልስት ዕለት ከማሁ ኤልያስኒ ይመውት ወይትነሣእ በሃልስት ዕለት ወመንፈቀ መዓልት።

፳፪ ኦ ኤልያስ መንክር ኃይልከ ወመድምም ግብርከ ተሴሰይከ በአፈ ቋዕ ፀዋግ ወኢኮንከ አላዊ

ሱም ቂሶን ወደ ተባለው ምንጭ አውርዷቸውና በዚያ ገደሏቸው አላቸው። ከዚህ በኋላም ከበቧቸው ፤ ጉተቷቸው፤ ቂሶን ወደተባለው ምንጭም አወረዷቸው። እነዚህን የበዓል ነቢያትና የዕንጨቱን ጭት ነቢያት ገደሏቸው። ቁጥራቸውም ስምንት መቶ ሃምሳ ነበር።

21. በጦር ስለት የወንቸው አሉ፤ በሰይፍ ስለት ያረዷቸው አሉ፤ በቀስት የነደፏቸው አሉ። እነርሱ በራሳቸው ላይ እንደተነሡ፤ በሰይፍና በጦርም ሥጋቸውን እንደሰው በድንጋይ ተወግረው የሞቱም አሉ። ይህን የሰሙት ሕዝቦች ሁሉ እግዚአብሔር በቅዱሳኑ የሚያደርገው ድንቅ ነው። እርሱ ለሕዝቡ ኃይልንና ጽናትን ይሰጣልና። በኤልያስ እጅ ያደረገው ኃይልም ድንቅ ነው፤ ይህም የክርስቶስ እምሳል ነው። ክርስቶስ ሞቶ በሦስተኛው ቀን ተነሣ፤ ኤልያስም ሞቶ በሦስተኛው ቀን በቀኑ እኩሌታ ይነሣልና።

22. ኤልያስ ሆይ ኃይልህ ድንቅ ነው፤ ሥራህም ግሩም ነው። በከፋ አሞራ አፍ ተመገብህ፤ ከአህያ መን

ሕግ ከመ ረዳይታዊ ዘሰትየ እመንሰክ አድግ ማየ ጉዩይክ እምገጸ ኤልዛቤል ንግሥት ወተገባዕክ በቤተ መበለት ተዋቂሰክ ምስለ አክዓብ ወኢያፍ ርሐክ ግርማ መንግሥቱ መጽብብ ተቃረንክ ምስለ ምድር ወኢክልክ ተከ ምቅዋመ እግር ቀተልክ ሕያወ ወአንሣእክ ምውተ ሰቀልክ ዝናመ ወአዝነምክ እሳተ አስተጋፈርክ ነቢያተ ቤል ወአስተጋፈርክ አንተ ዘትገብር ዐቢያተ ።

፳፫ ሰላም አብል ሰኢልያስ ቀናኢ፤ ነቢያተ ምሕራማት መዋዒ፤ በእሳተ ሰማይ ቀርባኖ ያውኢ፤ ከመ ዘነድ ቃሉ በላኢ፤ ረዳኤ ይኩነን ጸሎቱ በቋዒ። ሰአሮን ጸላእቱ ከመ በእሳት ነዱ፤ መንፈቆሙኒ ከመ ዕመቀ ምድር ወረዱ፤ ኤልያስ አሐዱ ለእምላክ ላዕክ ፈቃዱ፤ ተበአ ሶሙ ለጸርዮ ለእመ ኪያየ ሮዱ ወተዘከረኒ በትንሣኤሁ ለክርስ ቶስ አሐዱ።

፳፬ ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ አስበ ነቢይ ይነስዕ እምገበ

ጋጋ ውጋን እንደጠጣ እንደ ሶምሶ ንም ከሕግ የወጣህ አልሆንህም። ከንግሥት ኤልዛቤል ፊት ሸሸህ፤ በመበለቷ ቤትም ተቀመጥህ ከአክዓብ ጋር ተዋቀስህ ጠባብ የሆነ የመንግሥቱ ግርማም አላስፈራህም። ከመሬት ጋር ተጣህ፤ የእግር መረገጫ ግን አልከለክላችሁም። ደኅናውን ገደልህ፤ የሞተውንም እስካሁን። ዝናምን ሰቀልኸው፤ እሳትን ግን አዘነምህ። የቤል ነቢያትን አሳፈርህ፤ ታላላቅ ተአምራትን የምታደርግ አንተ አሳፈርሃቸው።

23. ለሚቀና፤ የጣጣትን ነቢያትም ላሸነፈ ኤልያስ ሰላም አላለሁ፤ ቁርባኑን በሰማይ እሳት ያቃጥላል፤ ቃሉም እንደ እሳት ይባላል፤ የሚጠቅም ጸሎትህም ረዳት ይሁንን። የአሮን ጠላቶች በእሳት እንደ ተቃጠሉ፤ ግማሾቹም ወደጥልቁ ምድር እንደ ወረዱ፤ የእምላክን ፈቃድ የምትፈጽም አንዱ ኤልያስ ሆይ እኔን በከበቡኝ ጊዜ ጠላቶቼን ተጣቸው፤ አንድ በሆነ በክርስቶስ ትንሣኤም አስበኝ።

24. ነቢዩን በነቢይ ስም የተቀበለ ከእምላኩ ከእግዚአብሔር ዘንድ

እግዚአብሔር እምላኩ ተፈጸመ ድርሳን ዘወርቅ ሚያዝያ ዘውእቱ ኔሳን በዕብራይስጥ ጸሎቱ ወበረከቱ የሁሉ ምስሌን ለዓለመ ዓለም አሜን። እዕምሩ ከመ ወርቅ ሚያዝያ ዘተሰምየ ወርቅ ሃሌ ሱያ ውእቱ ቀዳሜ አውራጎ ወርእስ ዓመታት በከመ አዘዘ እግዚአብሔር አሜን።

ድርሳን ኤልያስ ዘወርቅ ግንቦት

፩ ድርሳን ዘኤልያስ ነቢይ ዘይት ነብ በወርቅ ግንቦት በረከተ እምላኩ የሁሉ ምስሌን ለዓለመ ዓለም አሜን። ወእምዝ ይቤሎ ኤልያስ መዋዒ በውስተ ፀብእ ለአክዓብ ንጉሥ እንክስ ዕርግ ወብላዕ ወስተይ እስመ ናሁ ደምፀ እገሪሁ ለዝናም ወዐርገ አክዓብ ይብላዕ ወይስተይ ወኤልያስኒ ዐርገ ውስተ ደብረ ቀርሜሎስ ወስገደ ውስተ ምድር ወወደየ ርእሶ ውስተ ብረኪሁ ወእንዘ ይጸሊ ይቤሎ ለቀልዲሁ ዕርግ ወርኢ መንገለ ባሕር ወርእየ ውእቱ ወልድ ወገብእ ንበ ኤልያስ ወይቤሎ አልቦ ወኢምንተኒ ዘእሬኢ።

የነቢዩን ዋጋ ያገኛል። የሚያዝያ ወር ድርሳን ተፈጸመ። ይኸውም በዕብራይስጥ ኔሳን ነው። ጸሎቱ፤ በረከቱ በእኛ ላይ ይኑር ለዘለዓለሙ አሜን። የሚያዚያ ወር የሃሌ ሱያ ወር እንደተባለ፤ እግዚአብሔር እንደአዘዘውም የወርቅ መጀመሪያ የዓመታቱ ርእስ እንደሆነ ዕውቁ፤ አሜን።

የግንቦቱ የኤልያስ ድርሳን

1 በግንቦት ወር የሚነበብ የነቢዩ ኤልያስ ድርሳን ይህ ነው፤ የእምላኩ በረከት ከእኛ ጋር ይሁን ለዘለዓለሙ አሜን። ከዚህ በኋላ በጦርነት አሸናፊ የሆነ ኤልያስ ንጉሥ አክዓብን ከእንግዲህ ሒድና ብላ፤ ጠጣ፤ የዝናም ድምፅ ተሰምቷልና አለ። አክዓብም ይበላና ይጠጣ ዘንድ ወጣ፤ ኤልያስ ግን ወደቀርሜሎስ ተራራ ወጣ። ወደ ምድርም ሰገደ። ራሱንም ከጉልበቱ አደረገው። ሲጸልይም ወዳጁን ውጣና ወደ ባሕር ተመልከት አለው። ይህ ልጅም ተመለከተና ወደ ኤልያስ ተመለሰ። የማየው ምንም ነገር የለም አለ።

ዘወርታ ግንቦት

፩ ወይቤሉ ኤልያስ ግባዕ ስብእ ወበሳብእት ርእየ ሕቀ ደመና መጠነ ስኮና ብእሲ ወተዐርግ ሰማየ እምባሕር እስመ በሳብእት መንፈቀ ዓመት ገብአ ልቡ ለኤልያስ እመአት ውስተ ምሕረት ወእምዝ ነገሮ ለኤልያስ ውእቱ ወልድ ዕርግ ወንግሮ ለእክዓብ ከመ ይሐር በሠረገላሁ ከመ ኢይርከቦ ዝናም ።

፪. ወእምዝ አያደ አዋዲ ውስተ ኩሉ እንዘ ይብል እመቦ ዘወፅአ ውስተ ገዳም ይእቱ ውስተ ቤቱ ወዘቦ እንስሳ ያስተጋብዕ ከመ ኢይትጋጉል እምኃይሉ ነጠበጣበ ዝናም ዘመጽአ እምድገረ ጌቱ መንፈቀ ዓመት ወተፅዕነ እክዓብ ላዕለ ሠረገላሁ። ወሐረ ምስለ እስ ራኤል ወመጽአ እደ እግዚአብሔር ላዕለ ኤልያስ ወአቅነቶ ኃይሉ ውስተ ሐቀሁ ወሮጸ ቅድሜሁ ለእክዓብ ወበደሮ በጺሐ ውስተ ቤት ወእምዝ እስከ ይትመየጡ ሰፊ ወሰፊ ጸልመ ሰማይ በደመና ወመጽአ አውሎ ወወረደ ዝናም ወበቈለ ኩሉ ዘተዘረዓ እምቅድመ

2 ኤልያስም ሰባት ጊዜ ተመልከት እለው፤ልጅም ሰባት ጊዜ ተመላለሰ። በሰባተኛው መጠኗ የሰው ተረክዝ የምታክል ትንሽ ደመና ተመለከተ። ከብሕርም ውኃን ትቀዳ ነበር።የሰባተኛው ዓመት እኩሌታ የኤልያስ ልቡና ከመዓት ወደምሕረት ተመ ልሷልና።ይህ ልጅም ለኤልያስ ነገ ረው፤ ኤልያስም ዝናም እንዳያገኘው ሒድና በሠረገላ ይሔድ ዘንድ ለእክዓብ ንገረው አለው።

3 ከዚህ በኋላ መልእክተኛው ወደ ዱር የወጣ ካለ ወደቤቱ ይግባ፤ እንስሳ ያለውም ከሰባት ዓመት እኩሌታ (ከሦስት ዓመት ተኩል) በኋላ ከመጣ ከዝናቡ እንጥብጣቢ ኃይል የተነሣ እንዳይጠፋ ይሰብሰብ እያለ ለሁሉም አዳረሰ። እክዓብ በሠረገላው ላይ ተጭኖ ከእስራኤል ጋር ሔደ።የእግዚአብሔር እጅም ወደ ኤልያስ መጣ።ወገቡንም በኃ ይል አስታጠቀው።በእክዓብ ፊትም ሮጡ።ወደቤት ለመድረስም ቀደመው። ከዚህ በኋላ ወዲያና ወዲህ እስከ ሚመላለሱ ድረስም ሰማዩ በደመና ጠቆረ።አውሎነፋስ መጣና ዝናም ወረደ።ከሦስት ዓመት ከስድስት

ዘወርታ ግንቦት

፫ቱ ዓመት ወ፮ አውራጎ የብለ ወበጽሐ ለአጺድ።

፬. ወዘ፪ቱ ዓመት ኮነ ሠዊተ ወዘ፩ዱ ዓመት ሰብለ ወዘ፮ቱ አውራጎ ኮነ ሣዕረ ወመልዑ አፍላጋ ተ ማያት በበዓቅሞሙ ወውኅዙ አንቅዕተ ማያት ወኃሰፈ መዋሰለ ምንጻቤ ወአልጸቀ መዋሰለ ፍሥ ሐ ተፈሥሐ ወተኃሠዩ ህየንተ ዓመት እንተ ርእይዋ ለእኪት።

፭. ስምዑኤ ኦ አኃውየ ምሳሌሃ ለዛቲ ደመና ዘአስተርአየት ለነ ፀዊራ ማየ ዝናም በፍጻሜ ዓመተ ረገብ ወይኢቲ ትትሜስል በቅድ ስት ድንግል ማርያም ዘወጽ አት እምሐቀ ሐና ወኢያቂም በፍ ጸሜ ያወጁት ፩ ዓመተ ኩነኔ ወው እቱ ዓመተ ርጊቅ እም እግዚአብ ሔር በእንተ ዘተኃየለ ሰይጣን ላዕለ ኩሉ ዘመደ እንለእመሐ ያው በውእቱኪ ዓመተ ረገብ ነበሩ ሰብእ በተጽናሰ፤በግዝን ወበም ንጻቤ እስመ ይዘርዑ ወኢየአርሩ ወኢያስተጋብዑ ውስተ አቢያት እስከ ለመ አስተርአየት ይእቲ ደመና መስተፍሥሔ አልባብ።

ወር በፊት የተዘራውም በቀለ፤ ደርቆም ለመታጨድ ደረሰ።

4 ሁለት ዓመት የሆነውም እሸት ሆነ። አንድ ዓመት የሆነውም ዝርዝር ሆነ፤ስድስት ወር የሆነ ውም ቡቃያ ሆነ። ምንጫችም እንደየአቅማቸው በውኃ ተሞሉ። ውኃዎችም ፈሰሱ፤የደስታው ዘመ ንም ደረሰ። ክፉውን ዘመን ባዩት ፈንታም ፈጽመው ተደሰቱ።

5 ወንድሞቹ ሆይ በረኅቡ ዘመን መጨረሻ የዝናምን ውኃ ተሸከማ የታየችን፤የዚህችን ደመና ምሳሌ ስሙ። ይህቺ አምስት ሺህ እም ስት መቶው የኩነኔ ዘመን ሲፈጸም ከሐና እና ከኢያቂም ወገብ የወጣች በቅድስት ድንግል ማርያም ትመሰላለች። ይህም ሰይጣን በሰ ው ልጆች ሁሉ ስለ ተበረታታ ከእግዚአብሔር የመራቅ ዘመን ነው። በዚህ የረገብ ዘመንም ሰዎች በችግር፤በግዝንና በሥቃይ ነበሩ። ይዘራሉ ነገር ግን ልብን የምታስ ደስት ይህቺ ደመና እስከታየችበት ጊዜ ድረሱ ለቅመው ወደቤታቸው አልሰበሰቡምና።

ዘወርጋ ግንቦት

፮. ወከማሆሙኒ ነበሩ ሐና ወኢያቂም በተመንኖ ወበተዕዕሎ በብካይ ወበገዓር እስመ እሙንቱ ተራከቡ በሩካቤ ዘበሕግ ወኢያ ውጽዑ ዘርዓ ሰተዝካረ ስሞሙ እመሰ ወለድዋ ሰቅድስት ድንግል ማርያም ተፈሥሐ አልባቢሆሙ ወኮነት ይእቲ ደመና ንስቲት መጠነ ሰኩና ብእሲ ወዝናምሰ እንተ እምኔሃ መልዓ ውስተ ኩሉ ምድር ወበጽሐ እምአፍላግ እስከ አጽናፈ ዓለም እስከ ተረስዓ ንዘን ወቆመ በረከት።

፯. ወከማሁ ቅድስት ድንግል ማርያም እንዘ ንዕስት መርዓት ወእንዘ ንስቲት አባል ይእቲ ያረቶ ለዘኢይክል ዓለም ፀዊርቶ ወበል ደቱ ተሰፍሐ ትፍሥሕት ውስተ ኩሉ ምድር ወመልዓ ምድረ ስብሐቲሁ እስመ ዕፀወ ገዳም ፈረዩ አሰካለ በረከት በልደቱ።

፰. ወእማሃ ተፈጸመ ዘይቤ ሆሴዕ በትንቢቱ ወይመጽእ እግዚ አብሔር ከመ ዝናመ ክረምት ዘቀዳሚ ወዘደጎሪ ወክመ ጎሕ ድልወ ረከብኖ ወበእንተዝ መም ሀራነ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን

6 እንደዚሁ ሁሉ ሐና እና ኢያቂ ምም በመናቅ፣ በመሰደብ፣ በሰቅሶ፣ በጭንቀት ቆዩ። እነርሱ በሕጋዊ ጋብቻ ተጋብተው ለስማቸው መጠ ሪያ ዘር አላገኙምና። ቅድስት ድንግል ማርያምን ርወለዱ ጊዜ ግን ልቡ ናቸው ተደሰተ። ይህቺ ደመናም መጠኗ የሰው ጫማ የምታክል ትንሽ ነበረች። ከእርሷ የተገኘው ዝናም ግን መሬትን ሁሉ ሞላ። ንዘኑ እስከሚረሳ በረከቱ እስከ ሚሞላ ድረስም ከምንጮች ጀምሮ እስከ ዓለም ዳርቻ ድረስ ደረሰ።

7 እንደዚሁም ሁሉ ቅድስት ድን ግል ማርያምም ታናሽ ሙሽራ፣ ትንሽ አካል ስትሆን ዓለም ሊሸከ መው የማይችለውን፣ ተሸከመችው ። በመወለዱም ደስታ በምድር ሁሉ ተዳረሰች። ምስጋናውም ምድ ርን ሞላ። በመወለዱ የዱር ዕፀዋት የበረከትን ፍሬ አፍርተዋልና።

8 ያን ጊዜም ሆሴዕ በትንቢቱ የተና ገረው ተፈጸመ። “እግዚአብሔር በመ ጀመሪያና በኋላ እንደክረምት ዝናም ይመጣል፤ እንደ ጐሕም የተገባ ሆኖ አገነኘው” ብሏልና። ስለዚህም የቅድስት ቤተክርስቲያን መምህራ

ዘወርጋ ግንቦት

ሰመይዋ ለቅድስት ማርያም ደመና እንተ ኤል ያስ ምስለ ኤልያስ ሰማየ ዘለጐሙ፤ ወጸለየ ዓዲ ከመ ይሁብ ዝናመ፤ በሠረ ገላ ብረሃን ንዲ ከመ ትባርኪ ኤላመ፤ ማርያም ዘኮንኪ ሰብኡ ላን ሰላመ እስ ክህሳ ከናፍርኪ አፈ ነደ እሳት ስዒመ ይቤላኒ ማኅሌትኪ እመዓር ጥዕመ።

፱. ንግባዕኬ ንበ ዘቀዳሚ ነገር ወሶበ ነገራ አክዓብ ሰብእሲቱ ኤል ዛቤል ኩሉ ዘንብረ ኤልያስ ወከመቀተሎሙ ለነቢያተ ኃፍረ ትበኩናት ወበመጥባሕት ለአክት ኤልዛቤል ገበ ኤልያስ እንዘትብል እመ አኮ እንተ ኤልያስኦ ወእመ አኮኦ ኦነ ኤልዛቤልኦ ወመሐለት ወረገመት ርእሳ ወትቤ ከማሆሙ ለይረስዩኒ አማልክትየ ወከማ ሆሙ ለይቅትሉኒ ከመ ጌሠመ ዘ ጊዜ እሬሲያ ለነፍስከ ከመነፍሰ ፩ዱ እምኔሆሙ ወፈርሃ ኤል ያስ እምቃላ ወሶቤሃ አዘዞ እግዚ አብሔር ለኤልያስ ከመ ይጥየይ እምገጸ ኤልዛቤል ወከመ ይኩን መድኃኒተ ሠናየ ለካልዓን።

፲. ወተንጎሥኦ ወሐረ ወእምስጠ

ን የኤልያስ ደመና አሏት። ሰማይን ከለጐሙ፤ ዳግመኛም ዝናምን ይሰጥ ዘንድ ከለመነ ከኤልያስ ጋር ጸጋ ላላቸው ሰላማቸው የሆንሽ ማር ያም ሆይ እንድነታችንን ትባርኪ ዘንድ በብርሃን ሠረገላ ነይ። የሚ ነድድ እሳትን አፍ መሳም የቻሉ ከንፈሮችሽ ምስጋናህ ከመዓር ይልቅ ይጣፍጣል ይበሉኝ።

9 ወደ ቀደመው ነገር እንመለስ። አክዓብም ኤልያስ የኅፍረት ነቢያ ትን በጦርና በሰይፍ እንዳስገደለ ያደረገውን ሁሉ ለሚስቱ ለኤልዛ ቤል ነገራት። ኤልዛቤልም እንተ ኤልያስ ከሆንህ እኔ ኤልዛቤል አይደለሁም ብላ ወደ ኤልያስ ላካች ። ማለችም፤ ራሷንም ረገመች። ነገ ይህን ሰዓት ነፍስህን ከእነርሱ እንደአንዱ ካላደረግኋት አማልክ ቶቼ እንደ እነርሱ ያድርጉኝ አለች። ኤልያስም ከአነጋገሯ የተ ነሣ ፈራ። ያን ጊዜም እግዚአ ብሔር ከኤልዛቤል ፊት ይሸሽ ዘንድ፤ ለሌሎቹ መልካም መድኃ ኒት ይሆን ዘንድም ኤልያስን አዘዘው።

10 ተነሥቶም ሔደ። በሰውነቱም

በነፍሱ ወበጽሐው ውስተ ይሁዳ ወውስተ ቤርሳቤህ ንበ ሀገረ መንግሥቱ ለኢየሳፍጥ ንጉሠ ይሁዳ ወጎደጎ ለቀልጴሁ ህየ ወሐረ ወእቱ ውስተ ፍኖተ በድው አሐተ ዕለተ ወበጸሐ ታሕተ ዕፀ ተርሜን ወእምዝ ጸለየ ወሰአሰ ንበ እግዚአብሔር ከመ ትሙት ነፍሱ ወይቤ እንክሰ ንሥዓ ለነፍሱየ እግዚአ እስመ ኢይጌይስ እምአበውየ ወእ ምዝ ሰከበ ወኖመ ህየ ታሕተ ዕፀ ወመጽአ መልአክ እግዚአብሔር ቅዱስ ራጉኤል ወእንቅሐ ወይቤሎ ተንሥእ ውብላዕ።

፲፩ ወእምዝ ተንሥእ ኤልያስ ወረከበ ንበ ትርአሲሁ ንብስተ ዳፍንተ በመሶበ ወርቅ ወማየ በግምዔ ወተንሥእ ወበልዓ ወሰትየ ወካዕበ ንብእ ወሰከበ ወመጽአ መ ልአክ እግዚአብሔር ቅዱስ ራጉ ኤል ደገመ ወገሠሦ ወይቤሎ ተንሥእ ውብላዕ እስመ ርኑቅ ፍኖትክ። ወተንሥእ ኤልያስ ወበልዕ ውእተ ንብስተ ዳፍንተ ጸራይቀ ወሰትየ ማየ ወእሜሃ ተረጸመ ቃለ ዳዊት ዘይቤ ለእለሰ

እመለጠ። ወደ ይሁዳም ንጉሥ ወደ ኢየሳፍጥ የንግሥና ሀገር ወደ ቤርሳቤህም ደረሰ። ወዳጁ ንም በዚያ ተወው። ከዕለታት አንድ ቀን ወደ ምድረ በዳ መንገድ ሔደ። ተርሜን ከተሳላ ዛፍም ደረሰ። ከዚህ በኋላም ነፍሱ ትላይ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ። አቤቱ እኔ ከአባቶቼ አልበ ልጥምና እንግዲህስ ነፍሴን ውሰ ዳት አለ። ከዚህ በኋላም በዚያ ካለችው ዛፍ ሥር ተኛ፤ የእግዚአ ብሔር መልአክ ቅዱስ ራጉኤል መጣና አስነሣው። ተንሥና ብላም አለው።

11 ከዚህ በኋላ ኤልያስ ተንሥቶ ከትራሱ በወርቅ መሶብ ንብስት (ዳቦ) በማሰርም ውኃ አገኘ። ተንሥ ቶም በላ፤ ጠጣ። ዳግመኛም ተመ ልሶ ተኛ። የእግዚአብሔር መልአክ ቅዱስ ራጉኤል ሁለተኛም መጣና ዳሰሰው፤ አለውም። መንገድህ ሩቅ ነውና ተንሥተህ ብላ፤ ኤልያስም ይህን ንብስት እንጉቻ በላ። ውኃ ውንም ጠጣ። ያን ጊዜም “የሚያ ምኑትን ሰውነታቸውን ከሞት ያድናቸዋል፤ በረገብ ጊዜም ይመግ

ይትዌኩሉ በምሕረቱ ያድኻ እሞት ፍሳሙ ወይሴስየሙ እመ ረገብ እስመ አድጎኖ እምአደ አክዓብ ንጉሥ ወእምአደ ኤልሳቤል ብእ ሲቱ ወእምአደ ኩሎሙ ፀላእቱ እለ የንሥሡ ይቅትልዎ ።

፲፪ ወሴሰዮ ቀዳሚ በአፈ ቋሶ ርኩስ ወደገመ በእደ መልአክ ቅዱስ ራጉኤል ወበእደ ብእሲት ዘስራጽታ ወበእንታክቲ መሶበ ወርቅ ተዘከራ አባ ሕርያቆስ ኤጲስ ቆጶስ ዘሀገረ ብሔንሳ ወአስተማሰላ በቅድስት ድንግል ማርያም ወላዲተ እምላክ እንዘ ይብል አንቲ ውእቱ መሶበ ወርቅ እንተ ኤልያስ።

፲፫ ወተንሥእ ኤልያስ እምድጎ ረ በልዓ ወሰትየ ወሐረ በኃይለ ውእቱ እክል ዘበልዓ አርብአ መልአተ ወአርብእ ሌሊተ እስከ ደብረ ኮሬብ ወየሐንስስ ወንጌላዊ ኮነ ስምዓ ውስተ መጽሐፉ ይሰ መይ እልአትቀርፋ ዘበትርጓሜሁ ይብልዎ ተእምረ ኢየሱስ ወውእቱ ተረፈ ወንጌል አመተስ እሎ ኒቆዲሞስ ለእግዚእነ ቧእንተ ሰንበት። ወይቤሎ ኒቆዲሞስ ለእ

ባቸዋል” ያለው የዳዊት ቃል ተረጸ መ። ከንጉሡ ከአክዓብ፤ ከሚስቱ ከኤልሳቤል፤ ሊገድሉት ከሚሹ ጠላቶቹ ሁሉ አድኖታልና።

12 መጀመሪያ ርኩስ በሆነ እሞራ እፍ መገበው፤ ዳግመኛም በመልአኩ በቅዱስ ራጉኤል እጅ፤ በስራጽታዋ ሴት እጅ መገበው። ይህችን መሶበ ወርቅም የብህንላው ሊቀጻጸስ አባ ሕርያቆስ አስታወሳት። “የኤልያስ የወርቅ መሶብ አንቺ ነሽ” በማለትም እምላክን በወለደች በቅድስት ድንግል ማርያም መሰላት።

13 ኤልያስም ከበላና ከጠጣ በኋላ ተንሥቶ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት በዚህ ምግብ ኃይል እስከ ኮሬብ ተራራ ድረስ ሔደ። ወንጌ ላዊው የሐንስም እልአትቀርፋ በተባለው መጽሐፍ ምስክር ሆነ፤ ትርጓሜውም ተእምረ ኢየሱስ ማለት ነው። ይህም የወንጌል ትርፋ (ቅሬቱ) ነው። ኒቆዲሞስ ስለሰንበት በጠየቀው ጊዜ ጌታችን መምህር ሆይ መቼ ታደርጋለህ?

ግዚእነ ማእዘኑ ትገብር ኦ ሊቀ ጌር ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ በዕለተ ሰንበት እኤዝዙ ለዝ መዓት ወይትመየጥ እምኔክሙ።

፲፱ ወይቤሉ ኒቆዲሞስ እግዚእየ ይትከሃልኑ ገቢር በሰንበት ወይቤሉ እግዚእ ለኒቆዲሞስ ፍታሕ እስኩ ለሊከ ይጌይሱት ትሕየው ነፍሱከ ወሚመ ትሙት ወይቤሉ ኒቆዲሞስ ይጌይስ ሐይ ው እመዊት ኦ እግዚእየ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ እስመ ውእቱ እግዚእ ለሰንበት ወልደ እንላ ምሕያው ውውእቱ ሥሉጥ ላዕለ ሰንበት ይገብር ዘፈቀደ ላዕለ ሰንበት ኦኒቆዲሞስ እስመ ሰንበት በእንተሰብእ ተፈጥረት ወእኩ ሰብ እ በእንተ ሰንበት እስመ ለወልደ እንላ ምሕያው ቦቱ መባሕት በሰማይ ወበምድር ከመያድህን ነፍሱ ብዙንን በዕለተ ሰንበት።

፲፳ ኢተአምርኑ ኦ ኒቆዲሞስ ከመኣነ አዘዝክም ለኤልያስ ነቢይ ይትጋጣእ እምገጸ ኤልሃቤል ንግ ሥት ቀታሊተ ነቢያት ወሐረ ኦ ርብኣ መዓልተ ወአርብኣ ሌሊተ ምስለ ሰናብቲሃ። ወኢኮኖ ጌጋየ

አለው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም በሰንበት ቀን ይህን መዓት አዝዛለሁ፤ ወደ እናንተም ይመለሳል አለው።

14 ኒቆዲሞስም ጌታዬ ሆይ በሰንበት መሥራት ይቻላልን? አለው። ጌታ ኢየሱስም ኒቆዲሞስን እስኪ አንተ ፍረድ፤ ሰውነትህ ትሙትን ወይስ ትዳን? አለው። ኒቆዲሞስ ም ጌታዬ ሆይ ከሞትስ መዳን ይሻላል አለው። ጌታ ኢየሱስም የሰንበት ገዥዋ የሰው ልጅ ነውና በሰንበት የሠለጠነ ስለሆነም በሰን በት የወደደውን ያደርጋል። ሰንበ ት ስለሰው ተፈጠረች። ሰው ግን ስለ ሰንበት አልተፈጠረምና አለ ው፤ ለሰው ልጅ (ለክርስቶስ) በሰን በት ቀን የብዙዎችን ነፍስ ያድን ዘንድ በሰማይም፤ በምድርም ሥ ልጣን አለውና።

15 ኒቆዲሞስ ሆይ ነቢያትን ከገ ደለች ከንግሥት ኤልሃቤል ፊት ይሸሽ ዘንድ ነቢዩ ኤልያስን ያዘዝ ሁት እኔ እንደሆንሁ አታውቅም ን? አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ሰን

በእንተ ተአዝዞቱ ለቃልየ አድጋን ክዎ እምእደእክዓብ ንጉሥ ወእ ምእደ ብእሲቱ ኤልሃቤል ወሰባ ሰምዓ ኒቆዲሞስ ዘንተ ነገረ እምእግዚእ ኢየሱስ እንከ ወይቤ አኮ ነጉሩ ለወልድ ከመወልድ ዘእስራ ዓመቱ ክመ።

፲፭፥ነጽሩኬ ኦ አጎውየ ዕቡዩ ለዝንቱ ነቢይ ወዐቢይ አሐዱ እምነቢያት ዐቢይት ከመ ኢሐፀ ክብሩ እምነቢያት እስመ ኅብስት ዘበልዐ ወማይ ዘሰትየ በእደዊሆሙ ለመላእክት ዘወረደ እምሰማያት ዘከኖ ኃይለ ተጉለቄ ሎቱ ህየንተ ሥጋሁ ወደሙ ለክርስቶስ። ወተፈጸመ ዘይቤ እግዚእን በወንጌል ቅዱስ ዘበልዓ ሥጋየ ወሰትየ ደምየ የሐዩ ምስሌየ ወካዕበ ይቤ ወዘበልዖስ ለዝንቱ ኅብስት ኢይመውት አላ ይረክብ ሕይወተ ዘለዓለም ወኤልያስኒ በኃይለ ውእቱ ኅብስት ሐረ መጠነ አርብኣ ዕለት እንዘ ኢየዓርፍ ወእንዘ ኢይበልዕ ወኢይሰቲ ወኮኖሙ አርዓያ ሷእለ እምድኅሬሁ ጸድቃን እለይነሥኡ

በታቱንም ጨምሮ ተጓዝ። ለቃሌ በመታዘዙም ጥፋት አልሆነበትም ፤ ከንጉሡ ከእክዓብና ከንግሥቲቱ ከኤልሃቤል እጅ አዳንሁት አለው። ኒቆዲሞስም ይህንን ነገር ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ በሰማ ጊዜ አደ ነቀ። ሃያ ዓመት እንደ ሆነው ልጅ የልጅ አነጋገር አይደለም አለ።

16 ወንድሞቼ ሆይ ከዐቢይት ነቢ ያት አንዱ የሆነው የዚህ ታላቅ ነቢይ ገናናነትና ክብሩም ከሐዋር ያት እንደማያንስ አስተውሉ በመ ላእክት እጅ ከሰማይ የወረደው ኃይ ልም የሆነው የተመገበው ኅብስት ፤ የጠጣው ውኃ እንደ ክርስቶስ ሥጋና ደም ተቆጠረለት። “ሥጋዬን የበላ፤ ደሜን የጠጣ ከእኔ ጋር ይኖ ራል” ያለው ዳግመኛም “ይህን ኅብ ስት የበላ የዘለዓለም ሕይወትን ያገ ኛል እንጂ አይሞትም” በማለት ጌታ ችን በወንጌሉ የተናገረው ተፈጸመ ። ኤልያስም ሳያርፍ ሳይበላ ሳይጠጣ በዚህ ኅብስት ኃይል ብቻ ለአርባ ቀን ያህል ተጓዝ። ከእ ርሱ በኋላ ለሚነሡ ከተቀደሰው ምስጢር ለሚቀበሉ ጸድቃን ምሳሌ ሆናቸው። በእርሱ አማካኝነት ወደ

እምስጢራተ ቅድሳት እስመ በእንቲአሁ ዐርገ ሰማያተ ወረከበ ሕይወተ እስከ ሕልቀተ ዓለም።

፲፮ ንግዳዕኬ ንበ ውእቱ ቃል ቀዳማዊ ወበጺሐ ውስተ ደብረ ኮራብ ቦአ ውስተ በዓት ወንደ ረ ህየ ወመጽአ ቃለ እግዚአብሔር ንቤሁ ወይቤሉ ምንት አም ጽአከ ዝየ ኤልያስ ቴስብያዊ ወ ይቤሉ ኤልያስ ቀኒአ ቀናእኩ ለእ ግዚአብሔር ዘኩሉ ይመልክ እስ መንደጉ ደቂቀ እስራኤል ምሥዋ ዓኒ ወቀተሉ ነቢያቲክ በኩሕናት ወተረፍኩ እነ ባሕቲትየ ወየጎሥ ሥዋ ለነፍስየ ከመ ይንስእዋ ወ ይቤሉ ዓዕ ጌሠመ ወቀም ቅድመ እግዚአብሔር ወየኃልፍ እግዚአብሔር ውስተ ውእቱ ደብር ወይ መጽእ እምቅድሚሁ ነፋስ ዐቢይ ዘይፈትሕ አድባረ ወይፊትቶ ለኩኩሕ ቅድመ እግዚአብሔር ወኢህለወ እግዚአብሔር ውስተ ውእቱ ነፋስ ወእምድጎረ ውእቱ ነፋስ ይመጽእ ድልቅልቅ ወእም ድጎረ ውእቱ ድልቅልቅ ይመጽእ እሳት ወኢህለወ እግዚአብሔር ውስተ ውእቱ እሳት።

ሰማይ ዐረገ። እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስም ሕይወትን አገኘ።

17 ወደ መጀመሪያው ቃል (አሳ ብ) እንመለስ። ወደ ኮራብ ተራራ በደረሰ ጊዜም ወደ ዋሻው ገባ፤ በዚያም አደረ። የእግዚአብሔር ቃልም ወደ እርሱ መጣ፤ ቴስብያዊው ኤልያስ ሆይ ከዚህ ምን አመጣህ አለው። ኤልያስም ሁሉንም ለሚገዛ እግዚአብሔር መቅናትን ቀናሁ፤ የእስራኤል ልጆች መሠዊያህን አፈረሱ፤ ነቢያትህንም በጦር ገደሉ። እኔም ብቻዬን ቀረሁ። ይገድሏት ዘንድ ሰውነቴን ይሻታል አለው። ነገ ውጥ በእግዚአብሔር ፊት ተም፤ እግዚአብሔርም በዚህ ተራራ ያልፋል። በፊቱም ተራራውን የሚያፈራርስ ታላቅ ነፋስ ይመጣል፤ በእግዚአብሔር ፊትም ዐለቱን ሁሉ ይሰነጣጥቃል፤ በዚህ ነፋስ ውስጥም እግዚአብሔር የለም። ከዚህ ነፋስ በኋላም ንውጽውጽታ ይመጣል፤ በዚህ ድልቅልቅ ውስጥም እግዚአብሔር የለም፤ ከዚህ ድልቅልቅ በኋላም እሳት ይመጣል። በዚህ እሳት ውስጥም እግዚአብሔር የለም አለው።

፲፰ ወጽኦ ኤልያስ በነገህ 18 ኤልያስም በጥዋት ወጣና በተወቀመ ውስተ ደብር ወመጽአ ዐቢይ ነፋስ ዘይፈትሕ አድባረ ወይፊትቶ ለኩኩሕ ወኢህለወ እግዚአብሔር ውስተ ውእቱ ነፋስ ወእምድጎረ ውእቱ ነፋስ መጽአ ድልቅልቅ ወእምድጎረ ውእቱ እሳት ይመጽእ ቃል ቀጢን ከመ ዘይትፋጸይ በከመ ይቤሉ ቀዳሚ እምድጎረ ውእቱ እሳት ይመጽእ ቃል ቀጢን ከመ ዘይትፋጸይ ወሀለወ እግዚአብሔር ወሶበ ሰምዓ ኤልያስ ከደነ ገጸ በሐሚለቱ ።

፲፱ ወእምዝ ወጽኦ ወቆመ ታሕተ በዓት ወመጽአ ቃል ንቤሁ ወይቤሉ ለምንት መጸእክ ዝየ ኤልያስ ቴስብያዊ ወይቤ ኤልያስ ለምን መጣህ? አለው። ሁሉን ለሚገዛ ለእግዚአብሔር ቀናሁ፤ የእስራኤል ልጆች ሕግህን ዘንግተዋልና፤ መሠዊያህን አፍርሰዋል ነቢያትህንም በጦር ገደለዋልና፤ እኔም ብቻዬን ቀረሁ፤ ሰውነቴንም ይገድሏት ዘንድ ይሻታልና አለው።

፳ ወይቤሉ እግዚአብሔር ንግዕ ወሐረ ውስተ ፍፍትከ ወገልፍ መንገድህ ሒድ፤ በደማስቶ ባለ

18 ኤልያስም በጥዋት ወጣና በተራራው ላይ ቆመ። ተራራውን የሚያፈራርስ ዐለቱንም የሚሰባብር ታላቅ ነፋስ መጣ፤ በዚህ ነፋስ ውስጥም እግዚአብሔር አልነበረም፤ ከዚህ ነፋስ በኋላም ንውጽውጽታ መጣ፤ ከዚህ እሳት በኋላም አስቀድሞ እንደ ሚያፏጭ ቀጭን ቃል ይመጣል እንዳለው ከዚህ እሳት በኋላ እንደሚያፏጭ ሰው ድምፅ ያለ ቀጭን ቃል መጣ። በዚያም እግዚአብሔር ነበረ። ኤልያስ ይህን በሰማ ጊዜ በመጎናጸፊያው ፊቱን ሸፈነ።

19 ከዚህ በኋላ ከዋሻው ወጥቶ ቆመ፤ ቃልም ወደ እርሱ መጣ። ቴስብያዊው ኤልያስ ሆይ ከዚህ ለምን መጣህ? አለው። ሁሉን ለሚገዛ ለእግዚአብሔር ቀናሁ፤ የእስራኤል ልጆች ሕግህን ዘንግተዋልና፤ መሠዊያህን አፍርሰዋል ነቢያትህንም በጦር ገደለዋልና፤ እኔም ብቻዬን ቀረሁ፤ ሰውነቴንም ይገድሏት ዘንድ ይሻታልና አለው።

20 እግዚአብሔርም ተመለስና ወደ ወሐረ ውስተ ፍፍትከ ወገልፍ መንገድህ ሒድ፤ በደማስቶ ባለ

ዘወርታ ግንቦት

እንተ ፍኖተ በድው ዘደማስቆ ወበጺሐክ ቅብዖ ለአዛሄል ይንግሥ በሰርያ ወለኢዩ ወልደ ናሚስ ቅብዖ ይንግሥ ሳዕሰ እስራኤል ወኤልሳዕ ወልደ ሣፋጥ ዘእምነ እሰ ሊሜሄላ ቅብዖ ይኩን ህየንቴክ ዘእምሠጠ እምኩይናተአዛሄል ይቅትሎ ኢዩ ወዘእምሠጠ እምኩይናተ ኢዩ ይቅ ትሎ ኤልሳዕ ወአትረፍኩ ፪፻ ብዕሴ ወኩሎሙ ዘኢሰገዱ ለበዓል ወጳውሎስሰ በመልእክቱ ገበ ሰብአሮሜ ረሰዮ ስክየተ ለዝንቱ ቃለ ኤልያስ ነቢይ እንዝ ይብል ኢተአምሩኑ ዘይቤ ኤልያስ አመ ሰከዮሙ ለእስራኤል ገበ እግዚአብሔር እንዝ ይብል ኦ እግዚአብሔር ነቢያቲክ ቀተሎ ወምሥዋዒክኒ ነሠቱ ወእነ ባሕቲትየ ተረፍኩ ወጋሠሥዋ ለነፍስየ ።

፳፩ ወምንተ ይቤሎ ዘአስተርአዮ አትረፍኩ ሊተ ፪፻ ብእሴ እሰ ኢያምላክዎ ለበዓል ከማሁኬ ዮ ምኒ በዝ መዋዕል እሰ ኮነ ንሬ በጸጋ እሰ ተርፉ አምነ በእግዚአብሔር ወቴዎደሰዮስኒ ሊተ ጳጳሳት ዘእስክንድርያ ተርጎመ ዘፋ።

ው ምድረ በዳ መንገድም እለፍ፤ ደርሰህም በሰርያ ይነግሥ ዘንድ አዛሄልን ቅባው፤ የናሜስን ልጅ ኢዩንም በእስራኤል ላይ ይነግሥ ዘንድ ቅባው፤ ከሊሜሄላ ወገን የሚሆን የማፋጥ ልጅ ኤልሳዕንም በአንተ ፈንታ ነቢይ ይሆን ዘንድ ቅባው፤ ከአዛሄል ጦር ያመለጠውን ኢዩ ይግደለው፤ ከኢዩ ጦር ያመለጠውን ኤልሳዕ ይግደለው፤ ሰባት ሺህ ሰዎችንም አስቀረሁ፤ ሁሉም ለበዓል(ሰጣዎቹ) ያልሰገዱ ናቸው አለው። ጳውሎስም ለሮሜ ሰዎች በጻፈው መልእክቱ እስራኤልን ወደ እግዚአብሔር በከሰሰ በት ጊዜ “እቤቱ ነቢያትህን ገደሉ፤ መሠውያህንም አፈረሱ፤ እኔ ብቻ ፍን ቀረሁ ሰውነቱንም ፈለጓት” እያለ የተናገረውን የነቢዩ ኤልያስን ቃል እንደ ክስ አደረገው።

21 የተገለጠለትስ ምን አለው? በዓልን (ጣዎቹን) ያሳመለኩ ሰባት ሺህ ሰዎችን አስቀረሁ አለው። እንደዚሁም ሁሉ ዛሬ በዚህ ዘመንም በጸጋ ተመርጠው የቀሩ ሰዎች በእግዚአብሔር አመኑ። የእስክንድርያው ሊቀ ጳጳስ ሊዎንቲዮስም

ዘወርታ ግንቦት

ቃለ ጳውሎስ ወአጽደቀ ነገሮ ለነቢይ ዘተናገረ ምስለእግዚአብሔር እንዝ ይብል ነቢያቲክኒ ቀተሎ ወምሥዋዒክኒ ነሠቱ ወኢተርፈ ዘእን በሰ ባሕቲትየ ወናሁ የኃሥሥዋ ለነፍስየ ወገረኒ ዘነበሰ ነቢይ ጽድቅ ውእቱ ወአኮ በከ ዘሰከዮሙ እስመ በውእቱ መዋዕል ለኩሎ ቅዱስ ዘይሰሚ ስመ እግዚአብሔር ወለዘይነብብ ቃለ እግዚአብሔር ሰደደቶ ኤልሳዕል ወቀተለቶ ከመ ኢይንብብ ቃለ እግዚአብሔር። ወበእንተዝ ኮነ ነቢይ ቅዱስ ይፈቱ ይከፃው ደሞ ከመ፪ዱ እምኔሆሙ ወይብል አልብየ መፍቅድ ለሐዲር ዲበ ምድር እንዝ ሀለውት ኢየሩሳሌም ለማያዊት ወእነሥእ አክሊለ ዘከመ ነቢያት እለተቀትሎ በእንተ እግዚአብሔር።

፳፪ ወዳእሙ ኢሠምረ እግዚአብሔር ኔር ከመዝንቱ በእንተ ሠናይት እንተ ትክውን በሕይወቱ አላ አሥመሮ ለነቢይ ቅዱስ እንዝ ይብል ብየ አግብርት ዘከማክ ሕያዎን ወእሙንቱ ይቴክቱ ምስሎክ በእንተ ግዜ አልባቢሆሙ ለኢይ

የጳውሎስን ቃል ተረጎሙ። “ነቢያትህን ገደሉ፤ መሠዊያህንም አፈረሱ ያለእኔ የቀረ የለም፤ ሰውነቱንም እነሆ ይሻታል” በማለት ከእግዚአብሔር ጋር የተነጋገረውን የነቢዩን ቃልም አጸደቀው፤ ነቢዩ የተናገረው ነገር እውነት ነው፤ የከሰሳቸውም በሐሰት አይደለም፤ በዚያን ዘመን የእግዚአብሔርን ስም የሚጠራውን የእግዚአብሔርን ቃል የሚያስተምረውን ቅዱስ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል እንዳይናገር ኤልሳዕል አሰድዳዋለችና። ስለዚህም ይህ ቅዱስ ነቢይ ከእነርሱ እንደ አንዱ ደሙን ያፈሰሰ ዘንድ ይሻ ነበር። በመሆኑም ለማያዊት ኢየሩሳሌም ሳለች በምድር አኖር ዘንድ ፍላጎት የለኝም፤ ስለጌታችን እንደተገደሉ ነቢያት አክሊልን እቀዳጃለሁ አለ።

22 ነገር ግን በሕይወቱ ሳለ ስለ ምትደረግለት መልካም ነገር ቸሩ እግዚአብሔር አልፈቀደም። ይህን ቅዱስ ነቢይ “እንደ አንተ በሕይወት ያሉ አገልጋዮች አሉኝ፤ እነርሱም ስለአይሁድና ስለ እስራኤል የልብ ደንዳናነት እንደ አንተ ያዘ

ዘወርታ ግንቦት

ሁድ ወእስራኤል ወባሕቱ ኢየንድ ጉሙ ይቅትሉከ እስከ ትትቃወም ሲተ ስምዓ ኩን ይእዜ ዲበ ዝንቱ ሕዝብ ግዙፋን ክሳድ በዝ መዋዕል ወትከውን ስምዐ ለኩሉ ፍጥረት እለ ፈጠርኩሙ በእንተ ዘይከውን ለጻድቃን ወለጋጥእን እስመ ሀለውኒ እምጻእ ወእሠገው እም ቅድስት ድንግል ወአንድር ምስለ እገለ ምሕያው ዲበ ምድር።

፳፫ ወእፌጽም ነገረ ዘተጽሕፈ በውስተ ሕግ በውስተ ሥርዓትየ ወለበጥል እዘዘ ሞት ዘእትዌከፎ ባሕቲትየ በፈቃድየ በእንተ ሕይ ወተ ትዝምደ እገለ ምሕያው እለ ተቀንዩ ለዲያብሉስ በምግባርሙ እኩይ እሉ እለ ኮንዎ አግብርተ በፈቃድሙ ባሕቲቶሙ እስመኢተ ወክፉ ትእዛዝ እግዚአብሔር ።

፳፬ ስማዕኤ ወላሱ ኦ ፍቁርየም እመን ዘእነግረከ በእንተ ዝንቱ ነቢይ ዘከመ ይቤሎ ቃለ እግዚአብሔር ባዕ ጌሠመ ወቁም ቅድመ እግዚአብሔር ወሳተ ወእቱ ደብር ወይመፅእ ነፋስ ወቢይ ወጽኑእ ዘይ ፈትህ አድባረ ወይፌትቶ ለኩኩ ሕ ወእምድራሁ እሳት ወበእሉ ሠለ

ናሉ፤ ነገር ግን እስከምትከራከር ልኻ ድረስ ይገድሉህ ዘንድ አልተ ሞቸውም፤ ዛሬም በዚህ ዘመን አንገቱ በደነደነ በዚህ ሕዝብ ላይ ምስክር ሁን፤ ለጻድቃንና ለጋጥእን ድርሻ ይሆን ዘንድ በፈጠርሁት ፍጥረት ሁሉ ምስክር ትሆናለህ። ቅድስት ከሆነች ድንግል ሰው እሆን ዘንድ፤ በምድር ካሉ ከሰው ልጆች ጋር አድር ዘንድም እመጣለሁ አለች። 23 በሥርዓቱም በሕግ የተጻፈውን ነገር እፈጽማለሁ። ከክፉ ምግባራቸው የተነሣ ለዲያብሉስ ስለተዝቱ የሰው ልጆች ሕይወት ብቻዬን በም ቀበለው ሞት የሞትን ትእዛዝ አጠፋለሁ። እርሱም በራሳቸው ፈቃድ ብቻ አገልጋዮቹ የሆኑት ናቸው፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ አልተቀበሉምና።

24 ወዳጄ ምእመን ሆይ ስለዚህ ነቢይ የምግባርህን ስማ፤ አስተውልም ። የእግዚአብሔር ቃል ነገ ውጣ፤ በተራራው ላይም በእግዚአብሔር ፊት ቁም፤ ተራራውን የሚገለብጥ ፣ ዐለቱን የሚሰነጥቅ ቃላቅና ጽኑ ነፋስ ይመጣል፤ ከእርሱ በኋላም እሳት ይመጣል፤ በእነዚህ በሦስቱም

ዘወርታ ግንቦት

ስቱ ኢሀለወ እግዚአብሔር ወእ ምድገረ እሱ ይመጽእ ቃል ቀጢን ከመ ዘይትፋጸይ ወሀየ ሀለወ እግዚአብሔር ።

፳፭ ወትርጓሜ ብሒሎቱ በነፋስ ወበድልቅልቅ ወቦኋሳት አዐርገከ ንበ ሀሎኩ እነ እንዘ ሕያው አንተ በሥጋ ወዝንቱ ደብረ ኮራብ ዘተናገረ ቦቱ እግዚአብሔር ምስለ ኤልያስ እንዘ ክዱን ገዱ በሐሜለት እስመ በዝንቱ ደብር ቀዲሙ ተናገሮ በዓምደ ደመና በነደ እሳት ዝኒ ትእምርተ አስተርእዮቱ በደብረ ታቦር ለክልኤሆሙ ሙሴ ወኤልያስ ።

፳፮ ኦ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር ዘተናገርከ ምስለ እግዚአብሔር ወሰከይኮሙ ለእስራኤል ንቤሁ ይእዜሰ መሐር ወኢትስኪ ሕዝበከ ሶበ አበሱ ወተማንፀኑ በአንብቦ ዝንቱ ድርሳን ወሰከል እምእግዚአብሔር እግዚእከ መዋዕለ ንስሐ ለአባሲያን እስመ አንተ ተእምር ድካሞ ለፍጥረተ ዚእነ ወተእምር ከመኔር እግዚአብሔር ዘሎቱ ስብሐት በእፈ ዮሱ ፍጥረት እስከ

እግዚአብሔር የለበትም፤ ከእነዚህ በኋላም እንደሚታዩ ቀጭን ድምፅ ይመጣል፤ በዚያም እግዚአብሔር አለ እንዳለው ልብ አድርግ።

25 የነገሩ ትርጓሜም አንተ በሥጋ በሕይወት እያለህ በነፋስ፤ በንውጽ ውጽታ፤ በእሳት ወደእኔ አሳርግሃ ለሁ ሲለው ነው። ፊቱን በመጎናጸ ፊዩ ሽፍኖ ከኤልያስ ጋር እግዚአብሔር የተነጋገረበትም የኮራብ ተራራ ነው። በዚህ ተራራም አስቀድሞ በነደ እሳት ሆኖ በዐምደ ደመና አነጋግሮታል። ይህም ለሙሴና ለኤልያስ ለሁለቱም በደብረ ታቦር የመገለጡ ምልክት ነው።

26 ከእግዚአብሔር ጋር የተነጋገርህ የእግዚአብሔር ቅዱስ ኤልያስ ሆይ እስራኤልን ወደ እርሱ ከሰስ ሃቸው፤ ዛሬ ግን ይቅር በል እንጂ አትከሰስ፤ በበደሉ ጊዜ ይህን ድር ሳን አንበበው ከተማጸኑም ለበደሉ ሰዎች ከጌታህ ከእግዚአብሔር ዘንድ የንስሐ ዕድሜን ለምንላቸው፤ የእኛን ተፈጥሮ ድክመት አንተ ታውቃለህና። በፍጥረታቱ ሁሉ አንደበት ምስጋና የሚገባው እግዚአብሔርም ቸር እንደሆነ ታው

ዘወርታ ሰኔ

ለዓለም ዓለም አሜን።

፳፮ ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ ዓስበ ነቢይ ይነሥእ እምነበ እግዚአብሔር አምላኩ ወይትዌከፍ በረከተ እምኤልያስ ዘተወክፈቶ እንታክቲ ክበለት እንተ ስማ ማቲያ እሙ ለዮናስ ወልደ አማቴ ዘእምነገደ ይሳኮር ሶበ ነሠቱ እስራኤል ለእግዚአብሔር መሥዋዕቶ ወቀተሉ ነቢያተ እለ ኢያምላኩ ከንቶ ኤልያስ ዘተርፈ እሞተ ነቢያት ባሕቲቶ ሰአለ ሞተ እምእግዚአ ወኢተወክፈ ስእለቶ ከመ በደኃሪ ሰዓት ይኩኖ ሰማዕቶ።

፳፰ ሰላም ለኤልያስ ለሕገ አምላኩ ቀናዒ ዘከመ ፋጸ ቀጢን ቃለ እግዚአ ሰማዒ እንዘ ቢሐሜለት ይክድን መልክአ ገጹ እንተ ያውኢ ክድነኒ በሜላትከ ሶበ ይመጽእ ፀላዒ እስመ ኢይሬኢ እነ ዘእንተ ትሬኢ ።

ድርሳን ኤልያስ ዘሰኔ

፩ በስመ እግዚአብሔር ዘምሉዕ ሰማያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብሐቲሁ ዘእዕበዮ ለዮሴፍ እምአገ

ቃለህና ለዘለዓለሙ አሜን።

27. ነቢይን በነቢይ ስም የተቀበለ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋን ያገኛል። የይሳኮር ወገን የሚሆን የአማቴ ልጅ የዮናስ እናት ስሟ ማቲያ የምትባል አንዲት መብለት ከተቀበለችው ከኤልያስም በረከትን ያገኛል። እስራኤል ለእግዚአብሔር የሚሠዋበትን ባፈረሱ፤ ከንቱ ጣዖትን ያላመለኩ ነቢያትም በተገደሉ ጊዜ ከነቢያት ሞት ብቻ ውን የቀረው ኤልያስ ሞትን ከጌታው ለመነ። ነገር ግን በኋለኛው ዘመን ምስክር ይሆነው ዘንድ ልመናውን አልተቀበለውም።

28. ለአምላኩ ሕግ ለሚቀና፤ እንደ ፋጩት ያለ የጌታውን ድምፅ ለሰማ፤ የሚያቃጥል የፊቱን መልክም በመጎናጸፊያ ለሸፈነ ለኤልያስ ሰላምታ ይገባል። ጠላት በመጣ ጊዜ በነጭ ሐር ሸፍነኝ፤ እኔ የማላየውን አንተ ታዋቃለህና።

ድርሳን ኤልያስ ዘሰኔ

1. ምስጋናው የተቀደሰ ሰማይና ምድርን በመላ፤ዮሴፍን ከወንድ ሞቹ ለይቶ ከፍ ባደረገው በገዢ

ዘወርታ ሰኔ

ዊሁ ወእኮነኛ ላዕለ አጋዕዝቲሁ ዘበደኃሪ መዋዕል ፈነወ ሐዋርያቲሁ ጳራቅሊጦሳሃ መንፈስ ጽድቅ ካልዓ ዘከማሁ ወዘእምኔሁ ዝንቱ ድርሳን ዘይትነበብ በወርታ ሰኔ ካዕበተ መንፈሱ ለኤልያስ ዘተሰውጠ ላዕለ ኤልሳዕ ይሰወጥ ላዕለ እግዚአብሔር ሰላም ዓለም አሜን።

፪ ወሐረ ኤልያስ ህየ ወረከቦ ለኤልሳዕ ወልደ ሳፋጥ እንዘ የሐርስ በቅድሜሁ በዐሥርቱ ወክልኤቱ ጽምደ አልሕምቲ ወውኦቱ ኤልሳዕ ላዕለ ኩሉሙ ዐበይተ ሀገር ወሐረ ኤልያስ ወገደፈ ላዕሊሁ ሐሜለቶ ወገደገ ኤልሳዕ ዐሠርተ ወክልኤተ ጽምደ አልሕምቲሁ ወሐረ ወተለዎ ለኤልያስ ወደቤሎ አፈቅረክ አቡየ ወአተሉ ድጎሬከ ወነገሮ ኩሉ ዘለአኮ እግዚአብሔር እንዘ ይብል ከመዝ ይቤለኒ ሐር ቅብዖ ለኤልሳዕ ወልደ ሳፋጥ ይኩን ነቢየ ህየንቲክ ወአንተኒ ትብእሙ ለኢዩ ወልደ ናሚስ ወለአዛሐል ወልደ አዴር ወእምዘ ይቤሎ ግባዕ እስመ ወዓሊያ አንተ።

፫ ወገብእ እምነበ ይተልዎ ሐካሥ እጽምደ አልሕምቲሁ ወጠ

ዎቹም ላይ በሾመው፤ በኋለኛው ዘመንም እንደ እርሱ ያለ ሌላ የጽድቅ መንፈስ ጳራቅሊጦስን ከእርሱ በላክ በእግዚአብሔር ስም በሰኔ ወር የሚነበብ ድርሳን ይህ ነው። ዳግመኛ በኤልሳዕ ያደረው የኤልያስ መንፈስ በወዳጆቹ ላይ ይደር ለዘለዓለሙ አሜን።

2 ኤልያስም ወደዚያ ሔደና በዐሥራ ሁለት ጥማድ በሬ እያረሰ የዮሳፍጥ ልጅ ኤልሳዕን አገኘው። ይህ ኤልሳዕም ከሀገሩ ታላላቅ ሰዎች አንዱ ነበር። ኤልያስም ሔደና መጠምጠሚያውን ጣለ በት፤ ኤልሳዕም ዐሥራ ሁለት ጥማድ በሬዎቹን ተወና ኤልያስን ተከትሎ ሔደ። አባቱ ሆይ እወድሃለሁ፤ በኋላህ ልከተልህ አለው። በአንተ ፈንታ ነቢይ ይሆን ዘንድ የሳፋጥ ልጅ ኤልሳዕን ሔድና ቅባው ብሎ እግዚአብሔር የላከውን ሁሉ ነገረው፤ እንተም የናሚስ ልጅ ኢዩን፤ የአዴርን ልጅ አዛሄልን ቅባቸው ከዚህ በኋላ ባለሚሉ ነፃና ተመለሰ አለው።

3 ከመከተሉም ተመለሰና ጥማድ በሬዎቹን ወሰደ፤ እረደና በበሬዎቹ

ዘወርጋ ሰኔ

ብሔ ወአብሰሰ በጽሕርት ዘአልሕ ምት ወእቅረበ ለሕዝብ ወበልዑ ወሐረ ወተለም ለኤልያስወኮኖ ወ ዓሊሁ ከመማቱዎስ ባዕል መጽብ ሐዊሶበ ረከቦ መድኃኒን እንዘ ይነ ብር ውስተ ምጽባሕ ወይቤሎነዓት ልዎኒ ወተንሥእ ወገብረ ሎቱ ምሳሐ ወእምዝ ጎደገ ኩሎ ወተ ለም ወኤልሳዕኒ ገብረ ከመዝ፡

፩ ወለዝንቱኒ ኤልሳዕ አስተብ ፅእም ሠለስቱ ምዕት ዐሠርቱ ወሰመንቱ ርትዓን ሃይማኖት ወ ረሰይዎ አርአያ ለመነኮሳት በእን ቀጽ ዐሥር ዘኒቅያ ወይደሉ ከመ ይኩን ረድሎ ወላእኩ ለሊቀምኔት ዘይቀውም ቅድመ ገጸ አስተማ ሳሊ በነፍሱ ግብረ ኤልሳዕ ነቢይ እስመ እንዘ ውእቱ ወልደ አሐዱ ብእሲ ክቡር እም ዐበይተ እስራኤል ኢጋፈረ እምተልእኮቱ ለኤልያስ ነቢይ ወውእቱ አሐዱ ብእሲ እምእለ የጋድሩ በብሄረ ገለአድ ወኢይቤ በልቡ እፎ እትለእኮ ለዝንቱ ቀሬናዊ፡

፪ ወእመጽእ ማእከለ ማኅበሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ገብ እለ የእም ሩኒ ወእትለእኮ ለብእሲ አባሲ

ዕቃ አብስሎ ለሕዝቡ አቀረበ፤እን ርሱም በሉ፡፡ ሒዲም ኤልያስን ተከተለው፡፡ በማስገበሪያው ቦታ ተቀምጦ ሳለ መድኃኒታችን ና ተከተለኝ ባለው ጊዜ ተነሥቶ፤ ምሳ አዘጋጅቶ ከዚያም በኋላ ሁሉንም ትቶ እንደተከተለው እን ደቀራጩ ባዕለጸጋ እንደማቱዎስ ኤልያስም እንዲሁ አደረገ፡፡

4 ይህን ኤልሳዕንም ሃይማኖታቸው የቀና ሦስት መቶ ዐሥራ ስምንቱ ሊቃውንት አመለካኩት፡፡ በኒቅያ በተወሰነው በዐሥረኛው አንቀጽም ለመዝካት አርዓያ አደረጉት፤ የገዳሙ አለቃ ረዳትና አገልጋዩም በሰውነቱ በነቢዩ በኤልሳዕ ግብር አምሳል በፊቱ የሚቆም ሊሆን ይገባል፡፡ ከእስራኤል ታላላቅ ሰዎች የአንድ የታላቅ ሰው ልጅ ሲሆን ለነቢዩ ኤልያስ በመላላኩ አላፈረም፡፡ እርሱ በገለዓድ ሀገር ከሚኖሩት አንዱ ሰው ነው፡፡ ሀገር ግን ለዚህ ቀሬናዊ ሰው እንዴት አገለግላለሁ ብሎ በልቡ አላሰበም፡፡

5 ወደሚያውቁኝ ወደ እስራኤል ልጆች ማኅበር አመጣለሁ፤ በደለ ኛና ምስኪን የሆነውን ሰውም አ

ዘወርጋ ሰኔ

ወምስኪን አላ ኮነ ይሬሲ ከመ ይእቲ ሀገር እንተ ያንሰሱ ባቲ መምህሩ ኢይደልዎሙ ለሰብአ ዚአሃ ከመ ይኩኑ ሎቱ ላእካነ ወእርድእተ ወዘከመ ዛቲ ሕሊና ይደልዎሙ ሰእርድእት ከመ የሐልዩ ወለእመኒ ኮኑ በክብረ ዝንቱ ዓለም ክቡራን አመምህራኒ ሆሙ ወይደሉ ከመ ይበሉ በልበሙ ወይ ለነ በእንተ ዘኢኮነ ዘንክል ከመ ንፍድዮሙ ለአበዊነ እለ ወለዱን በሥጋ ህየንተ ዘሐፀኑን እፎ ፈድፋደ ይደልወን ከመ ንፍድዮሙ ለአበዊነ፡፡

፮ ወብፁዕኒ ኤልሳዕ ኮነ ተላዊሁ ለኤልያስ ወተፀምዶ በኩሉ ልቡ ወኢተግሃሠ እምኔሁ ኢለየማን ወኢለ ጸጋም እስከ ተመክዓበት ሳዕሌሁ መንፈሱ ወገብረ ኃይላተ ዘየዐቢ እምኔሁ እስመ ኤልያስ አንሥእ አሐደ ምውተ ወኤልሳዕ አንሥእ ከልኤተ ምውታን አሐደ በሕይወቱ ወኢሐደ ድገረ ሞቱ፡፡ ሰላም ለኤልሳዕ ዘጠቢኩ ለእለኢሁ ሙርተ ወክልኤተ ጽምዶ አልሕምቲሁ ለነቢይ ኤልያስ ከመ ይኩን

ገለግላለሁ አላለም፡፡ ይህቺ ሀገር መምህሩ የሚመላለስበት እንደሆ ነች ተመለከተ፡፡ የእርሷ ሀገር ሰ ዎችም አገልጋይ፤ ረዳት ይሆኑት ዘንድ አይገባቸውምና ለደቀመዛ ሙርቱም እንዲህ ያስቡ ዘንድ እንዲህ ያለ ሕሊና ይገባቸዋል፡፡ ከመምህሮቻቸው ይልቅ በዚህ ዓለም ክብር ክቡራን ከሆኑም በሥጋ ወልደው ላሳደጉን ለአባቶ ቻችን ልንከፍላቸው ባለመቻላችን ወዮልን ይሉ ዘንድ ይገባል፡፡ ለመን ፈሳያውያን አባቶቻችንም አስበል ጠን እንከፍላቸው ዘንድ እንዴት ይገባን ይሆንን፡፡

6 ብፁዕ ኤልሳዕ ግን የኤልያስ ተከ ታይ ሆነ፤ በፍጹም ልቡም አገለገ ለው፤ ጸጋው እጽፍ ድርብ እስከ ሚሆንበት ድረስ ከእርሱ ወደግራም ወደቀኝ አላለም፡፡ ከእርሱ የሚበልጥ ተእምራትንም አደረገ፤ ኤልያስ አንድ ሙት አስነሣ፤ ኤልሳዕ ግን አንዱን በሕይወት እያለ አንዱን ደግሞ ከሞ ተ በኋላ ሁለት ሙታንን አስነሣ፡፡ በእርሱ ላይ የመንፈስ ቅዱስ ሀብት እስከ ሚያድርበት ድረስ ለነቢዩ ኤ ልያስ አገልጋይ ይሆን ዘንድ ዐሥራ

ዘወርታ ሰኔ

ወዓሊሁ ካዕበተ መንፈስ እስከ ተሰውጦ ላዕሌሁ በረከቱ ተሃሱ ምስሌን ለዓለም ዓለም አሜን።

፮ ወአክዓብስ ወልደ ዘንበሪ አፈድፈደ ገቢረ እከይ ቅድመ እግዚአብሔር እስመ ስምዓ ቃለ ብእሲቱ ወኢተዘከረ ከመ ብእሲቱ አስሐተቶ ለአዳም ወሰብዙጋን አውደቀቶሙ ውስተ ስሕተት ወኮነ በውእቱ መዋዕል ሀሎ አሐዱ ብእሲ በሀገረ ኢይዝራኤል ዘስሙ ናቡቴ ወቦቱ አጸደ ወይን በጥቃ ቤቱ ለአክዓብ ንጉሠ ሰማርያ ወይቤሎ አክዓብ ለናቡቴ ሀበኒ ዘንተ ዓፀደ ሐምል እስመ ቅሩብ ውእቱ ለቤትየ ወአሁብከ ዓጸደ ወይን ካልዓ ዘይኔይስ እምኔሁ ወለእመ ትፈቅድ አሁብከ ወርቀ ሢጦ ለዝ አጸደ ወይንክ ወይኩኒ አጸደ ሐምል።

፭ ወይቤሎ ናቡቴ ለአክዓብ ኢያ ምጽእ ሊተ እግዚአብሔር ከመ አሀብከ ርስተ አበውየ ወተከዘ አክዓብ ወሐረ ወሰከበ ውቴተ ምስ ካቢሁ ወተከድን ገጽ ወኢበልዓ እክሎ ወቦአት ኤልሳቤል ብእሲቱ ገቤሁ ትቤሎ ምንተ ኮንከ

ሁለት ጥማድ በፊዎቹን ላረደ ለኤ ልሳዕ ሰላምታ ይገባል።በረከቱ ከእኛ ጋር ይነር ለዘለዓለው አሜን።
7 የዘንበሪ ልጅ አክዓብም በእግ ዚአብሔር ፊት የክፋት ተግባርን አበዛ።የሚስቱን ቃል ሰምቷልና፤ አዳምን ያሳተችው ሚስቱ እንደ ሆነች፤ብዙዎችን ወደጥፋት እንደ ጣለቻቸውም አላሰበም። በዚያን ወራት ኢይዝራኤል ቡተባለች ሀገር ስሙ ናቡቴ የተባለ አንድ ሰው ነበር። በሰማርያው ንጉሥ በአክዓብ ቤት አጠገብም የወይን ቦታ ነበረው፤ አክዓብም ናቡቴን የጉመንን ቦታ ይሆነች ዘንድ ይህንን የወይንህን ቦታ ስጠኝ፤ ለቤቴ ቅርብ ነው፤ ከዚህ የሚበልጥ ሌላ ቦታም አሰጥሃለሁ፤ ከፈለግህም የገር ቦታ ይሆነኝ ዘንድ የወይንህን ቦታ ዋጋ ወርቅ እሰጥ ሃለሁ አለው።

8 ናቡቴም የአባቶቹን ርስት እሰጥህ ዘንድ እግዚአብሔር ይህን ከእኔ ያርቅልኝ አለው። አክዓብም አዘኖ ሔደና ከአልጋው ተኛ። ፊቱ ንም ሽፈን፤ እህልም አልበላም። ሚስቱ ኤልሳቤልም ወደ እርሱ ገባችና ምን ሆነ፤ምንክ ያሳዘነሃል?

ዘወርታ ሰኔ

ወምንት ያቴክዘከ ወይቤላ እስመ ተናገርክም ለናቡቴ ኢይዝራኤላዊ ወእቤሎ ሀበኒ አጸደ ወይንክ በሢጦ በወርቅ ወእመኒ ትፈቅድእሁ በከ ካልዓ አጸደ ወይን ሀየንቴሁ ወይቤ ለኒ ኢይሁብ ርስተ አበውየ።

፬ ወትቤሎ ኤልሳቤል ብእሲቱ አንተኑ እንከ ይእከ ከመዝ ትሬሲ ንጉሦሙ ለእሥኤል ተንሥእ ብላዕ እክለ ወይትፌሥሐከ ልብከ እሁብከ እነ አጸደ ወይኑ ለናቡቴ ኢይዝራኤላዊ ወእሐፈት መጽሐፈ በስመ አክዓብ ወንተመት በማኅ ተሙ ወፊነወታ ለይእቲ መጽሐፍ ንብ ሊቃናተ ሀገር ወንብ ዐበይተ ውእቱ ብሔር እለ ይነብሩ ምስለ ናቡቴ ወከመዝ ይብል ቃላ ለይ እቲ መጽሐፍ ጽሙእ ጸመአ ወእንበርም ለናቡቴ ቅድመ ሕዝብ ወአቅድሙ ሎቱ ቅድሜሁ ወይበልዎ ባረኮሁ ለእግዚአብሔር ወለንጉሥ ወአውጽአም አፍአ ወውግርም ይሙት።

፯ ወገብሩ ሰብአ ይእቲ ሀገር ወዐበይቶሙ እለ ይነብሩ ውስተ ይእቲ ሀገር በከመ ለአከቅ ንቤሆሙ ኤልሳቤል ወሰበኩ ጸመ

አለችው። እርሱም ኢይዝራኤላዊው ናቡቴን የወይንህን ቦታ በወርቅ በዋጋው ስጠኝ ከፈለግህም ስለ እርሱ ሌላ የወይን ቦታ እሰጥ ሃለሁ ብዩ ተናገርሁት።የአባቶቹን ርስት ኃልሰጥም አሰኝ አላት።

9 ሚስቱ ኤልሳቤልም የእስራኤል ንጉሣቸው ዛሬ እንዲህ የምታደርገው አንተ ነህን? ተንሥና ምግብ ብላ፤ልብህም ደስ ይበለው።የኢይዝራኤላዊውን ሰው የናቡቴን የወይን ቦታ እሰጥሃለሁ አለችው። በአክዓብ ስም ደብዳቤ ጻፈችና በማኅ ተሙ አትማ ይህችን ደብዳቤ ወደ ሀገር ሽማግሌዎች፤ ከናቡቴ ጋር ወደሚኖሩ የዚያች ሀገር ታላላቅ ሰዎችም ላከች። የዚህች ደብዳቤ ቃልም እንዲህ ይላል፤ጸምን ጽሙ፤ናቡቴንም በሕዝብ ፊት አስቀምጡት፤በፊትም አስቀድመት። እግዚአብሔርንና ንጉሡን ተሳድቧል ይበሉት። ይዋት ዘንድም ወደ ወጪ አውጥታችሁ ደብዳቤት የሚል ነበር።

10 የዚህች ሀገር ሰዎች ሽማግሌዎች በዚህች ሀገር የሚኖሩ ምሁራንም ኤልሳቤል ወደ እነርሱእን ደላካቸው እንጸዘዘቻቸው አደረጉ

ወአንበርዎ ለናቡቴ ቅድመ ሕዝብ ወቦሉ ከልኤቱ እደው ደቂቀ ዓመፃ ወቆሙ ቅድሚሁ ወኮኑ ስምዓ ላዕሌሁ ወይቤልዎ ባረኮሁ ለእግዚአብሔር ወለንጉሥ ወአውፅእዎ አፍኦ እምሀገር ወወገርዎ ወቀተልዎ ወለእኩ ንብ ኤልሳቤል እንዘ ይብሉ ወገርናሁአ ለናቡቴአ ወቀተልናሁ ወሰብ ሰምዓት ኤልሳቤል ትቤሉ ለአክላብ ተንሥእ ተዋረስ ዓፀደ ወይኑ ለናቡቴ ኢይዝራኤላዊ ዘዓባየ ውሂቦተክ በሄጥ እስመ ሞተ ናቡቴ ወኢኮነ ሕያው።

፲፩ ወሰብ ሰምዓ አክዓብ ከመ ሞተ ናቡቴ ኢይዝራኤላዊ ወረደ ውስተአጸደ ወይኑ ለናቡቴ ኢይዝራኤላዊ ከመ ይትዋረስ ወይቤሉ እግዚአብሔር ለኤልያስ ቱስ ብያዊ ተንሥእ ረድ ወተቀበሉ ለአክዓብ ንጉሠ አስራኤል ዘሰማርያ ናሁ ሀለው ውስተ አጸደ ወይኑ ለናቡቴ ወወረደ ህየ ከመ ይትዋረስ ወበሉ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር በከመ አንተ ቀተልኮ ለናቴ ወተዋረስክ ምድሮ በበይነ

፤ጸምን አወጁ፤ ናቡቴንም በሕዝቡ ፊት አቆሙት፤ የዓመፅ ልጆች ሁለት ወንዶችም ገብተው በፊቱ ቆሙ፤ እግዚአብሔርንና ንጉሡን ተሳድሷል ብለውም መሰከሩበት ከሀገሩ ውጪ አሰወጥተውም ደብድበው ገደሉት። ናቡቴን ወግረን ገደልነው ብለውም ወደኤልሳቤል ላኩ። ኤልሳቤልም በሰማች ጊዜ አክዓብን በገንዘብ ይሰጥህ ዘንድ እንቢ ያለውን የኢይዝራኤላዊውን የናቡቴን የወይን ቦታ ተንሥና ውረሰው አላቸው። ናቡቴ ሙቷልና በሕይወትም የለምና አላቸው።

11 አክዓብም ኢይዝራኤላዊ ናቡቴ እንደሞተ በሰማ ጊዜ ይወርሰው ዘንድ ወደ ኢይዝራኤላዊው ወደ ናቡቴ የወይን ቦታ ወረደ። እግዚአብሔርም ቱስብያዊው ኤልያስን ተንሥና ውረድ አለው። የሰማርያውን የአስራኤል ንጉሥ አክዓብንም ተቀበለው፤ እነሆ በናቡቴ የወይን ቦታ አለና፤ ይወርሰው ዘንድም ወደዚያ ወርዷልና፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እንተ ናቡቴን እንደገደልኸው ፤መሬቱንም እንደወረሰህ፤ የናቡቴ

ዝንቱ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር በዙሉ መካን ንብ ለሐሱ ከላባት ወአዝዕብት ደሞ ለናቡቴ በህየ ይልሕሱ ከላባት ደመክ ወዘማት ይትሐጸባ በደምክ።

፲፪ ወይቤሉ አክዓብ ለኤልያስ ረከብከኒኑ ፀርየ ወይቤሉ እወ ረከብከኩ እስመ እኩየ ገበርክ ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ታምዕዎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ናሁ እነ አመጽእ እኪተ ላዕሌክ ወአነ ድድ እሳተ እምድኅሬክ ወእሢር ወክ ለዘርእክ እስከ ዘይትሐዘብ በንብ ዓረፍት እለ ሀለው ወእለኒ ኢሀለው ወእራሰዮ ለቤትክ ከመ ቤተ ኢዮርብዓም ወልደ ናባጥ ወከመ ቤተ ባዖስ ወልደ አክዮ በእንተጋጢአትክ ወአስሐትኮሙ ለእስራኤል።

፲፫ ወለኤልሳቤልኒ ይቤላ እግዚአብሔር ከላባት ይበልዑ ሥጋዛ በንብአረፍተ ኢይዝራኤል ወበድና ወለአክዓብ ዘውስተ ሀገር ከላባት ይበልዕዎ ወበድኖ ዘውስተ ሐቅል ወባሕቱ እስመ እኩየ ገብረ አክዓብ ቅድመ እግዚአብሔር እስመ

ንም ደም ውሾች፤ ጅቦችም እንደ ሳሱ፤ በዚያ ቦታ ውሾች ደምህን ይልሳሱ፤ ሌተኛ አጻፈዎችም በደምህ ይታጠባሉ በለው አለው።

12. አክዓብም ኤልያስን ጠላቱ ሆይአገኘኸኝን አለው፤ አወን አገኘ ሁህ፤ ታስቆጣው ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት ክፋ ተግባርን ፈጸምህ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እነሆ እኔ በአንተ ላይ ክፋ ነገርን እመጣለሁ፤ በጌላህም እሳትን እነድዳለሁ። በቅጽሩ ያሉትም፤ የሌሎችም እስከ ሚጠራ ጠሩ ድረስ ዘርህን አጠፋለሁ። ወገንህንም እንደ ናባጥልጅ እንደኢዮርብዓም ወገን እደርገዋለሁ። ስለኃጋ ጢአትህ፤ እስራኤልንም ስላሳትካቸው እንደአክዮ ልጅ እንደባዖስም አደርግሃለሁ።

13 እግዚአብሔርም በናቡቴ ቅጽር ውሾች የኤልሳቤልን ሥጋ ይበላሉ፤ በድኗም በዚያ ይቀራል። አክዓብን በሰፈር ያሉ ውሾች ይበሉ ታል፤ በድኑንም በበረሃ ይቀራል፤ ሚስቱ ኤልሳቤል ስላሳተችው አክዓብ በእግዚአብሔር ፊት ክፋ ነገ

አስተባባሪ ሌላዊታ ብሔራዊ ወረ ኩሰ ፈድፈደ እስመ ሐረ ወተለወ ወረኩሰ ፈድፋደ ከመኩሉ ዘገብረ አሞራ ምን እለ ሠረዎሙ እግዚአብሔር እምቅድመ ገጸሙ ለእስራኤል።

፲፬ ወደገገጽ አክዓብ እምውእቱ ቃል እምቅድመ ገጸ እግዚአብሔር ወሠጠጠ አልባሲሁ ወሐረ እንዘ ይበኪ በቢይን ውእቱ ቃል እምቅድመ እግዚአብሔር ወለብሰ ሠቀ ውስተ ሥጋሁ ወጸመ ወኮነ ቃለ እግዚአብሔር ንበ ኤልያስ ገብሩ በእንተ አክዓብ ወይቤሉ እግዚአብሔር ርኢከኑ ከመ ደንገ ጸ አክዓብ እምቅድሜየ ኢያመጽእ እኪተ በመዋዕሊሁ አላ በመዋዕሰ ወልዱ አመጽእ እኪተ።

፲፭ ለበውከኑ ኦ ብእሴ እግዚአብሔር ዘትሰምዕ ቃለ እግዚአብሔር ከመ ብዘኃ ምሕረቱ ለእግዚአብሔር ኢያንበብከኑ ዘጽሑፍ ውስተ አሪት ከመ ረገሞ እግዚአብሔር ለቃኤል በእንተ ዘቀተለ አጉሁ በዓመፃ እንዘ ይብል ኩን ርዑደ ወድንጉጸ ወይቤሉ ቃኤል ለእግዚአብሔር ተዓቢኑ ኃጢአትየ

ርን አድርጓልና። በእስራኤል ፊት እግዚአብሔር ያጠፋቸው አምራውያን ያደረጉትን ሁሉ ሂዳ በመከተሉ ፊጽሞ ረከሷልና ብሏል አለው።

14 አክዓብም ከእግዚአብሔር ፊት ከመጣው ከዚህ ቃል የተነሣ ደነገጠ፤ልብሱንም ቀደደ። ከዚህ ቃል የተነሣ በዚህ ቃል እያለ ቀሰም ሔደ። በሰውነቱ ማቅ ለብሶም ጸመ፤ የእግዚአብሔር ቃልም በለአክዓብ ወደ አገልጋዩ ኤልያስ መጣ፤ አክዓብ በእኔ ፊት እንደደነገጠ ተመለከትህን? በዘመኑ ክፋ ነገር አላ መጣበትም፤ በልጁጁ ዘመን ክፋ ነገርን አመጣለሁ እንጂ አለው።

15 የእግዚአብሔርን ቃል የምትሰማ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ የእግዚአብሔርን የቸርነቱን ብዛት አስተዋልህን? በዓመፃ ወንድሙን የገደለ ቃኤልን የምትፈራ፤ የምትንቀጠቀጥ ሁን ብሎ እግዚአብሔር እንደረገመው በአሪት የተጸፈውን አላነበብኸውምን? ኃጢአቱ ይቅር ትባልልኝ ዘንድ ታላቅ

ዘእምትትኃደግ ሊተ ናሁ ታወፅዓኒ እምድር እትኃባዕኑ እምቅድመ ገጸከ ወእከውን ርዑደ ወድንጉጸ በዲበ ምድር ወኩሉ ዘረከበኒ ይቀትለኒ ወነስሐ እግዚአብሔር ወይቤ አኮ ከመዘ ኩሉ ዘይቀትሎ ለቃዩል ጿተ በቀለ ያቀውም።

፲፮ ወገብረ እግዚአብሔር ለቃኤል ተአምረ ከመ ኢይቅትሎ ኩሉ ዘረከበ አክዓብኒ ሶበ ደንገጸ ወበከየ እምቃለ ኤልያስ ወሠጠጠ አልባሲሁ ወለብሰ ሠቀ ፀጉር ውስተ ሥጋሁ ወያመ እንዘ መጣዓዊ ወቀቃሌ ነፍስ ውእቱ ነስሐ እግዚአብሔር ወረሠያ ለእኪት በመዋዕሰ ወልዱ ወለቃ ኤልሂ ደምሰሶ በማየ አይኅ ዘርዓ ዚእሁ እስመ መስተበቅል እግዚአብሔር ወይኳንን በጽድቅ።

፲፯ ንግባዕኬ ወንዘከር ቃሎ ለኤልያስ ከመ ተገብረ ኩሉ ዘነበበ ላዕለ አክዓብ ወእምድኅረ ብዙኅ መዋዕል ዐርገ አክዓብ ንጉሠ እስራኤል ወዩላፍጥ ንጉሠ ይሁዳ ምስሌሁ ውስተ ሬማት ዘገለፃድ ወይቤሉ ለአክዓብ ንጉሠ እስራኤል ለዩላፍጥ እትገለበብ ወእበውእ

ናትን? ከፊትህ እስወር ዘንድም ከምድር ታወጣኛለህ፤በምድርም የምፈራ፤የምንቀጠቀጥ እሆናለሁ፤ያገኘኝ ሁሉም ይገድለኛል አለ። እግዚአብሔርም ተጸጸተ፤እንደዚህ አይደለም።ቃኤልን የሚገድል ሰባት እጥፍ ይበቀልበታል።

16 እግዚአብሔርም ቃኤልን ያገኘው ሁሉ እንዳይገድለው ምልክት አደረገለት። አክዓብም ከኤልያስ ቃል የተነሣ በደነገጠና፤ልብሱን በቀደደ፤ በሰውነቱ የፀጉር ማቅም ለበሰ፤ ጣዖት እምላኪ፤ነፍስ ገዳይ ሲሆን በጸመ ጊዜ እግዚአብሔር ራራለት።ክፋ ነገርንም በልጁ ዘመን አደረጋት። ቃኤልን፤የእርሱን ዘርም በጥፋት ውኃ አጠፋቸው። እግዚአብሔር ተበቃይ በእውነትም ፈራጅ ነውና።

17 እንመለስና በአክዓብ ላይ የተናገረው ቃል እንደተፈጸመ የኤልያስን ቃል እናስታውስ ከብዙ ጊዜ በኋላም የእስራኤል ንጉሥ አክዓብ ከይሁዳ ንጉሥ ከኢዩላፍጥ ጋር የገለከደ ክፍል ወደሆነች ወደሬማት ወጣ። የእስራኤል ንጉሥ ከየነሐሽ

ወለትቃተል ወአንተ ልበስ አልባሰክ ወተገልበስ አክዓብ ንጉሠ እሥራኤል ወቦዓ ይትቃተል።

፲፰ ወአዘዞሙ ንጉሠ ሶርያ ለላእክተ ሠረገላ ፴ወ፪ተ ወይቤሎሙ ኢትትቃተሉ ኢምስለ ንዑሶሙ ወኢምስለ ዐቢዮሙ አንበለ አክዓብ ንጉሠ እስራኤል ባሕቲቱ ወሶበ ርእይዎ እልክቱ መላእክተ ሠረገላ ለኢዮሳፍጥ ንጉሠ ይሁዳ ይቤሉ ንጉሠ እስራኤል ይመስል ዝኑቱ ወዓገትዎ ይቅትልዎ። ወእርሐ ኢዮሳፍጥ ወሶበ አእመሩ መላእክተ ሠረገላቲሁ ከመ ኢካካ ንጉሠ እስራኤል ውእቱ ጎደግዎ ወገብው ወወሰቀ ቀስቶ አሐዱ እምኔሆሙ በኃይሉ ወነደፎ ለአክዓብ ንጉሠ እስራኤል ማዕከለ እግዚአብሔር ወደባሉ ለእሱ እምሐራ ተመየጥ ወንሥእኒ ወእውሳኒ እውስተ ቀትል እስመ ተነደፍክ።

፲፱ ወተሰብሩ ሠራዊቶሙ ይእተ አሚረ ወለንጉሥስ አንበረዎ ውስተ ሠረገላ እምነግህ እስከሠር ክ ወይትከዓው ደሙ ውስተ ቁስለ ንድፈቱ ውስተ ክርሠ ሠረገላ

ኢዮሳፍጥን ተሸፍኒ ዝቐጸ እዋጋሁ፤ አንተ ግን ልብስህን ልበስ አለው። የእስራኤል ንጉሥ አክዓብ ተሸፍኖ ይዋጋ ዘንድ ገባ።

18 የሶርያ ንጉሥም ሠላሳ ሁለት የሚሆኑ የሠረገላ ጦረኞችን አዘዛቸው፤ ከእስራኤል ንጉሥ አክዓብ ብቻ በስተቀር ከታላቁም ከታናሽም ጋር አትዋጉ አላቸው። እነዚህ የሰረገላ ጦረኞችም የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሳፍጥን ባዩት ጊዜ ይህስ የእስራኤልን ንጉሥ ይመስላል ብለው ይገድሉት ዘንድ ከበቡት፤ ኢዮሳፍጥም ጮኸ፤ የሰረገላ ጦረኞችም የእስራኤል ንጉሥ እንዳልሆነ በተረዱ ጊዜ ትተውት ተመለሱ። ከእነርሱ አንዱም በኃይሉ ቀስቱን ወረወረና የእስራኤልን ንጉሥ አክዓብን በደረቱ መካከል ጣጠው። ከወታደሮቹ ለአንዱ ተመለስና ያዘኝ፤ ከጦርነቱም አውጣኝ፤ ተወግቻለሁና አለው።

19 ያን ጊዜም ሠራዊቶቻቸው አፈገፈጉ፤ ንጉሡንም ከጥዋት እስከ ማታ ድረስ በሠረገላው አስቀመጡት። በተወጋው ቁስል ላይም በሠረገላው ውስጥ ደሙ ይፈስስ

ወምተ ፍና ሠርክ በቅድሚያሙ ለሶርያ ወወጽእ አዋዲ ጊዜዕርበተ ፀሐይ ወያደ ወይቤ እትዉ ኩል ክሙ ውስተ አህጉሪክሙ እስመ ሞተ ንጉሥ አክዓብ ወልደ ዘንበሪ ወሶበ በጽሑ ሰማርያ ቀበርዎ ለንጉሥ ውስተ ሰማርያ ወአውጽኡ ሠረገላሁ አፍእ እምሀገረሰማርያ ወለሐሱ ደሞ ከለባት ወአዝዕብት ወዘማትኒ ተሐጽባ በውእቱ ማይ።

፳ እስመ ተቶስሐ ቦቱ ደሙ ለአክዓብ ንጉሠ እስራኤል በክመ ነበበ ቃለ እግዚአብሔር በእደገብሩ ኤልያስ ዘምሉዕ ግርማ ወምገስ በቅድመ ነገሥት ወመኳንንት ለነኒ ሀበነ ሞገስ ክመ ኢንትኃፈር በቅድሚያሙ ወሶበሂ ንትናገር ምስሌሆሙ ሀሉ ምስሌነ ወተቃወም በእንቲእነ አሜን። ዘተወክፈ ነቢያ በስመ ነቢይ ዓስበ ነቢይ ይነሥእ እምነበ እግዚአብሔር አምላኩ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፳፩ ሰላም ለኤልያስ ለአክዓብ ዘተበቀሎ፤ እግዚአብሔር በክመ ይቤሎ፤ ሶበ ለፍቡቴ በግፍዕ በዓፀደ ወይኑ ቀተሎ፤ እሴፈዎ

ነበር። ሲመሽም በሶርያውያን ፊት ሞተ። ፀሐይ ሲገባም አዋጅ ነጋሪው ወጣና ሁላችሁም ወደየሀገራችሁ ግቡ፤ የዘንበሪ ልጅ አክዓብ ሙቷልና አለ። ሰማርያ በደረሱ ጊዜም በሰማርያ ቀበሩት። ሰረገላ ውንም ከሰማርያ ሀገር ወደውጭ አስወጡት፤ ደሙንም ውሾችና ጅቦች ላሉት። ሴተኛ አዳሪዎችም በዚህ ውጋ ታጠቡ።

20 በነገሥታቱና፤ በመኳንንቱ ፊት ግርማንና ሞገስን በተሞላ በአገልጋዩ በኤልያስ አንደበት እግዚአብሔር እንደተናገረው የእስራኤል ንጉሥ የአክዓብ ደም ከውጋው ተጨምሯልና። በፊታቸው እንዳናፍር ለእኛም ሞገስን ስጠን። ከእነርሱ ጋር በምንነጋገርበት ጊዜም ከእኛ ጋር ሁን፤ ስለ እኛም አንተ ተጣላ አሜን። ነቢይን በነቢዩ ስም የተቀበለ የነቢዩን ዋጋ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ዘንድ ያገኛል። ለዘለዓለሙ አሜን።

21 ናቡቴን በግፍ በወይኑ ቦታ በገደለው ጊዜ እግዚአብሔር እንዳዘዘው አክዓብን ለተባታለ ለኤልያስ ሰላምታ ይገባል። እንደአውሎ ነፋስ

ዘወርታ ሐምሌ

ያድንኒ እምእንባዜ ነፍስየ ከመ
አውሎ፤ እስመ ይሰምዎ አምላክ
ዘሰለሰ ኩሎ። አክዓብ እምቃልከ
ሶበ ደንገጸ ፍጡን፤ እግዚአብሔር
ይቤ ሰሚዎ ንዘነ፤ በመዋዕሊሁ
እኪተ ኢያመጽእ ያለን፤ ኤልያስ
በይነ ሕዝብከ ተወክፍ ኪዳነ፤
በዕለተ ፍትሕ ኢይዑድ ዓይንነ።

ድርሳን ኤልያስ ዘሐምሌ

፩ በስመእግዚአብሔር አብ ዘተካ
የደ ምስለሐብርሃም ወበስመ ወል
ድ ዋሕድ ዘተወልደ እማርያም
ዘወሀቦ በግዓ ሳይስሐቅ እምጉንደ
ዕፅ ኅቱም ወበስመ መንፈስ
ቅዱስ ጳራቅሊጦስ ኃይል ዘእምእ
ርያም ለያዕቆብ ወሀቤስም መንክር
ወመድምም ዘበበዓመት ይክርም
እምይእዜ ወእስክለዓለመ ዓለም።
ድርሳን ዘቅዱስ ወብፁዕ ኤልያስ
ፍቁረ እግዚአብሔር ዘይትነበብ
በወርታ ሐምሌ ትንብልናሁ
የሃሉ ምስለ ኩልነ ውሉደ ጥም
ቀት ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪ ስምዑ ይእዜኒ ኦ አኃውየ
ዘንብረ መድምመ ኤልያስ ነቢይ
በላዕለ አካዝያስ ወክልኤቱ

ሰውነቴን ከመባዘን ያድነኝ ዘንድ
አምናለሁ። የሚለምነውን ሁሉ
እግዚአብሔር ይሰማዋልና። ከቃልህ
የተነሣ አክዓብ ፈጥኖ በደንገጠ
ጊዜ እግዚአብሔር ንዘነን ሰምቶ
እኔ በዘመኑ ክፉ ነገርን አላመጣም
አለ። ኤልያስ ሆይ ስለሕዝቦችህ
ቃል ኪዳንን ተቀበል። በፍርድ ቀን
ዐይናችን እንዳይቅበዘበዝ።

የሐምሌው የኤልያስ ድርሳን

1 ከአብርሃም ጋር በተማማለ
በእግዚአብሔር አብ ስም፤ ከድንግ
ል ማርያም በተወለደ ነቅፅ ከሌለ
በት ክዕንጨት ግንድ ሳይስሐቅ
በግን በሰጠ በአንዱ ወልድ ስም፤
ሰማያዊ ኃይል ለያዕቆብ ፍጹም
ድንቅ የሆነ ስምን የሰጠ፤ ከዛሬ
ጀምሮ እስከዘለዓለሙ ድረስም
በሚጠብቅ በመንፈስ ቅዱስ ስም
በሐምሌ ወር የሚነበብ የእግዚአ
ብሔር ወዳጅ ብፁዕና ቅዱስ የሆነ
የኤልያስ ድርሳን ይህ ነው። አማላ
ጅነቱ ከሁላችንም ከጥምቀት ልጆች
ጋር ይሁን ለዘለዓለሙ አሜን።
2 ወንድሞቼ ሆይ ዛሬም በአካዝያ
ስና በሁለቱ መሳፍንቱ ላይ ነቢይ
ኢሳይያስ ያደረገውን ድንቅ ነገር

ዘወርታ ሐምሌ

መሳፍንቲሁ ወዘክመ ተሣሃለ
ላዕለ አብድዩ መስፍን ወነግሠ
አካዝያስ ወልደ አክዓብ ወልደ
ዘንበሪ አመ ጃወሮቱ ዓመተ
መንግሥቱ ለኢዮሳፍጥ ንጉሠ
ይሁዳ ነግሠ ለእስራኤል ከልኡተ
ዓመተ ወንብረ እኩየ ቅድመ እግ
ዚአብሔር ወሐረ በፍኖተ እሙ
ኤልዛቤል ወበኃጢአተ ኢዮርብ
ዓምወልደ ናባጥ ዘእስሐቶሙ
ለእስራኤል ወተቀንዩ ለበዓል
ወሰገደ ሎቱ ወአምዕዖ ለእግዚአ
ብሔር አምላክ እስራኤል ከመ
ኩሎሙ እለ ንብሩ አበዊሁ።

፫ ወዓለውዎሙ ሞዓብ ለእስራ
ኤል እምድገረሞተ አክዓብ ወደ
ወየ አካዝያስ ወሰከበ ውስተ ጽር
ሑ በሰማርያ ወለእከ ሐዋርያተ
ወይቤሎሙ ሑሩ ተሰእሱ ሊተ
ንበ በዓለጽንጽንያ አምላክአቃሮን
ለእመ አሐዩ እምዛቲ ደዌ ወሐሩ
ይሰእሱ ሎቱ ወጸውእ መልእክ
እግዚአብሔር ለኤልያስ ቴስብያዊ
ወይቤሎ ተንሥእ ወሐር
ወተቀበሎሙ ለሐዋርያቲሁ ለን
ጉሠ ሰማርያ።

፬ መስፍን አብድዩንም ይቅር እን
ዳለ ስሙ። የዘንበሪ ልጅ የአክዓብ
ልጅ አካዝያስ የይሁዳ ንጉሥ
የኢዮሳፍጥ መንግሥት ሃያ ሦስት
ዓመት በሆነው ጊዜ ነገሠ። በእስ
ራኤል ላሁም ለሁለት ዓመት
ከነገሠ በኋላ በእግዚአብሔር
ፊት ክፉ ተግባርን አደረገ። በአባቱ
በአክዓብ፤ በእናቱ በኤልዛቤል፤
እስራኤልን ባላታቸው በናባጥ ልጅ
በኢዮርብዓም የኃጢአት መንገድም
ተጓዘ። ለበዓልም/ለጣዖቱም/
ተገዛ፤ ሰገደለትም። ሁሉም አባቶቹ
እንዳደረጉት የእስራኤልን አምላክ
እግዚአብሔርን አስቆጣ።

3 አክዓብ ከሞተ በኋላም ሞዓብ
ውያን እስራኤልን ወነጃሏቸው፤ አነዝ
ያስም ታሞ በሰማርያ ከአዳራሹ ተኛ።
መልእክተኞችንም ላከ። ከዚህች
ደዌ የምድን ከሆነ ሒዱና የአቃሮንን
አምላክ ብኤልዜቡልን ጠይቁልኝ
አላቸው። ይጠይቁለት ዘንድም ሄዱ።
የእግዚአብሔር መልእክም የቴስ
ብያዊውን ሰው ኤልያስን ጠራው
፤ እንዲህም አለው። ተነሥተህ
ሒድና የሰማርያውን ንጉሥ መ
ልእክተኞች ተቀበላቸው አለው።

ዘወርታ ሐምሌ

፬ ወበሉሙ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል ከመለ ትሑሩኑአ አንትሙአ ትስኢሉ ንበ በዓለ ጽንጽንያ አምላክ አቃሮን አኮኬ ከማሁአ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር እምስካብክ ዘዲቤሁ ሰከብክ ኢትትነሣእ አላ በላዕሌሁ ሞተ ትመውት።

፭ ወሐረ ኤልያስ ወነገሮሙ ወተመይጡ እሙንቱ ሐዋርያት ንቤሁ ወይቤሉሙ ምንት አግብ ዓክሙ ወይቤልዎ ተቀበለን አሐዱ ብእሲ ወይቤለን ሑሩ ወግብዑ ንበ ንጉሥ ዘፈነወክሙ ወበልዎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል ኢህሉኑ እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል ከመ ትሑሩ ንበ በዓለ ጽንጽንያ አምላክ አቃሮን ትስኢል አኮኬ ከማሁ እምስካብክ ዘዲቤሁ ኢትትነሣእ እምኔሁ አላ ሞተ ትመውት በላዕሌሁ።

፮ ወይቤሉሙ ምንተ ይመስል ብእሲሁ ዘተቀበለክሙ ወዘንተ ነገረ ዘነገረክሙ ወይቤልዎ ፀጓር ብእሲሁ ወቅናቱ ዘዓዲም ይቀንት

4 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ለመጠየቅ ወደ አቃሮን አምላክ ወደብኤልዚቡል ትሄዱ ዘንድ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር የለምን? እንደዚህም ብቻ አይደለም፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ከተቆረሰበት አልጋ ላይ አት ነሣም። በእርሱ እንዳለህ ትሞታ ለህ እንጂ በለው አለው።

5 ኤልያስም ሄዶ ነገራቸው። መልእክተኞቹም ወደእርሱ ተመለሱ። እርሱም ምን ምን መለሳችሁ አላቸው። እንድ ሰው ተቀበለንና ወደላ ካችሁ ንጉሥ ተመልሳችሁ ሂዱና የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ወደአቃኖን አምላክ ወደ ብኤልዚቡል ለመጠየቅ ትሄድ ዘንድ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር የለምን? እንዲህ ግን አይደረግም። ከተቆረሰበት አልጋ አትነሣም፤ በእልጋው እንዳለህ ትሞታ ለህእንጂ በሉት፤ አለን አሉት።

6 እርሱም የተቀበላችሁ ይህንን ነገርም የነገራችሁ ሰው ምን ይመስላል አላቸው። ሰውዬው ፀጉራማ ነው፤ ወገኑንም በጠፍሮ መታጠቂያ

ዘወርታ ሐምሌ

ወስተ ሐቀሁ ወይቤሉሙ ታጥቋል አሉት። ኤልያስ ነው አላቸው። እርሱም አምላክ ወንዶችን ከአለቃቸው ጋር ወደ እርሱ ላከ፤ ሂደውም በተራራው ላይ ተቀምጦ አገኘት። አለቃቸውም የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ንጉሥ ይጠራሃል፤ ፈጥነህ ውረድና ና አለው። ኤልያስም መለሰና አለቃቸውን እኔ የእግዚአብሔር ሰው ከሆንሁ እሳት ከሰማይ ትውረድና አንተን ከአንተ ጋር ያሉ አምላክን ትብላ አለው፤ እንደቃሉም ሆነ።

፯ ወዳግመ ንጉሥ ፈነወ ንቤሁ ፤ ብእሲ ምስለ መስፍኖሙ ወጸውሆ መስፍኖሙ ወይቤሉ ብእሲ እግዚአብሔር ይጼውዓከ ንጉሥ ፍጡን ረድ። ወአውሥኦ ኤልያስ ወይቤሉ ለእመሰ ብእሲ እግዚአብሔር አነ ትረድ እሳት እምሰማይ ወትብላዕከ ለከ ወለእለ ፤ ምስሌክ ወወረደት እምሰማይ ወበልዓቶ ሎቱ ወለእለ ፤ እለ ምስሌሁ።

፰ ወሥልስ ንጉሥ ዓዲ ፈነወ ፤ ብእሲ ምስለ መስፍኖሙ ወዝ ንቱስ መስፍን ዓብድዩ ዘቢትርን ሜሁ ገብረ እግዚአብሔር ወውኦቱ

ታጥቋል አሉት። ኤልያስ ነው አላቸው። እርሱም አምላክ ወንዶችን ከአለቃቸው ጋር ወደ እርሱ ላከ፤ ሂደውም በተራራው ላይ ተቀምጦ አገኘት። አለቃቸውም የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ንጉሥ ይጠራሃል፤ ፈጥነህ ውረድና ና አለው። ኤልያስም መለሰና አለቃቸውን እኔ የእግዚአብሔር ሰው ከሆንሁ እሳት ከሰማይ ትውረድና አንተን ከአንተ ጋር ያሉ አምላክን ትብላ አለው፤ እንደቃሉም ሆነ።

7 ዳግመኛም ንጉሥ አምላክ ሰዎችን ከአለቃቸው ጋር ወደ እርሱ ላከ። አለቃቸውም ጠራውና የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ንጉሥ ይጠራሃልና ፈጥነህ ውረድ አለው። ኤልያስም እኔ የእግዚአብሔር ሰው ከሆንሁ እሳት ከሰማይ ትውረድና አንተን ከአንተ ጋር ያሉትን አምላክ ወንዶችን ትብላ አለው። እሳት ከሰማይ ወረደች፤ እርሱንና ከእርሱ ጋር ያሉ አምላክንም ሰዎች በላች።

8 ዳግመኛም ንጉሥ ለሦስተኛ ጊዜ አምላክ ሰዎችን ከአለቃቸው ላከ። ይህ አለቃቸውም አብድዩ ነው። ትርጓሜውም የእግዚአብ

ወልደ ሐናንያ ዘእምቤተ ኤፍሬም ነቢይ ወጻድቅ ወእሙኒ ሳፍግ ወሐረ ንቤሆሙ ዝንቱ መስፍን ሣልሶሙ፤ ወሰበ ሐረሂ ኢተዝሃረ ወኢተዓበየ ከመእልኩ ከልኤቱ መሳፍንት እለ እምቅድሚሁ አላ አትሐ ተርእሶ ወእስተብረከ ወሰገደ ቅድሜሁ ለኤልያስ ወይቤሎ ኦ ብእሴ እግዚአብሔር ገንይኩ ለከ ትክበር ነፍስየ ወነፍሰ እሱ አግብርቲክ እለ ምስሌየ በቅድመ አዕይንቲክ ናሁ ወረደት እሳት እምሰማይ ወበልዓ ቶሙ ለእልክቱ መሳፍንት ቀደምት ወለሰብሉሙ በበዛሆሙ ወላእሱ ከመኢሆጥኝኦ ሎቱ ወላእለ ምስሌሁ ወይቤ ይእዜኒ እግዚአብሔር ትክበር ነፍስየ በቅድመ አዕይንቲክ።

፱ ወሰምዖ ኤልያስ በእስቶ እስመ ተዘክረ ሆናይቶ ዘጉበረ ሳዕለ ምዕት ነቢያተ እግዚአብሔር አመ ሰደደ ቶሙ ኤልሳቤል ወእምድሃረዝ ነበረ መልአክ እግዚአብሔር ለኤልያስ ወይቤሎ ረድ ምስሌሆሙ ወኢትፍራሕ እምቅድመ ገደሙ ወተንሥኦ ኤልያስ ወወረደ ምስሌ

ሔር አገልጋይ ማለት ነው። እርሱም ጻድቅና ነቢይ ከሆነው የኤፍሬም ወገን የሐናንያ ልጅ ነው። እናቱም ሳፍግ ትባላለች። ይህ ሦስተኛው መስፍንም ወደእርሱ ሔደ። ከእርሱ በፊት እንደሔዱ እንደ ሁሉቱ መሳፍንትም በፊቱ ፈጽሞ አልከራም፤ ራሱን ዝቅ አድርጎ በፊቱ ሰገደ እንጂ። የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ለአንተ ተገዛሁ፤ ሰውነቴ የእ ነዚህ አገልጋዮችህ ሰውነትም በዓይኖችህ ፊት የከበረች ትሁን። እነሆ እሳት ከሰማይ ወርዳ የቀደሙት አለቆችንና እምሳውን ሰዎቻቸውንም በላቻቸው አሰው፤ እርሱንና ከእርሱ ጋር ያሉትንም እንዳያጠፋ ለመነው። ዛሬም ጌታዬ ሆይ በአንተ ፊት ሰውነቴ ትክበር አለ።

9 ኤልያስም ጸሎቱን ሰማው። ኤልሳቤል ባሳደደቸቸው ጊዜ መቶ በሚሆኑ በእግዚአብሔር ነቢያት ላይ ያደረገውን መልካም ተግባር አስቧልና። ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔር መልአክ ኤልያስን ከእነርሱ ጋር ውረድ፤ በፊታቸውም አትናሩ አለው። ኤልያስም ተነሥቶ ከእነርሱ ጋር ወረደ ወደንጉሡ እነዝያስ ሔደ።

ሆሙ ወሐረ ንበ ንጉሥ አካዝያስ ወዝንቱኒ አብድዩ ነቢይ ወጻድቅ ወእሙንቱኒ ፱ ዕደው እምስሌሁ ሐሩ ምስሌልያስ ንበ አካዝያስ።

፲ ወተናገሮ ወይቤሎ ኤልያስ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር እጅኦ ለአከኦ ንበ በዓለ ጽንጽንያ እምላክ አቃሮን ኢህሉኑ እምላክ እስራኤል ከመ ትሰክል ቃለ አከኤ ከማሁ እምስካብከ ዘዲቤሁ ሰከብከ ኢትትነሣእ እምኔሁ አላ ሞተ ትመውት ወሞተ በቃለ እግዚአብሔር በከመ ይቤሎ ወነግሠ ኢዮራም እኑሁ ወልደ አክዓብ ህየንቲሁ።

፲፩ ኦ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር ኤልያስ ተሐውክ ልብየ ለወድሶ ትክ ወእኮ እነ ባሕቲትየ ዘእጽሕፍ ውዳሴክ አላ ድሎሙ ቅዱሳን በበመጽሐፎሙ ይንዕዱክ ወይቤ ሆሴዕ ሲራክ ሥልሰ አውረደ እ ምሰማይ እሳተ እስመአውርዶቱሂ እሳተ ኮነ ኦሐደ ጊዜ ለእዕርኅ መሥዋዕት ወከልኤተ ጊዜ ሳዕለ መሳፍንት ምስለ ክልኤቱ ዕደው ተላውያኒሆሙ።

ይህ ጻድቅ ነቢይ አብድዩም፤ ከእርሱ ጋር የነበሩ እምሳ ነቢያትም ከኤልያስ ጋር ወደ አካዝያስ ሔዱ።

10 ኤልያስም ተናገረው፤ አሰውም፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። “ወደአቃሮን እምላክ ወደብኤልዜ ቡል እንዴት ላክህ? ቃልን ትጠይቅ

ዘንድ የእስራኤል እምላክ የለምን? እንዲህ አይገባም። ከተኛህበት አልጋ ላይ አትነሣም፤ ሞትን ትሞታለህ እንጂ አለው። እንደተናገረው እንደ እግዚአብሔር ቃልም ሞተ፤ በእርሱ ፈንታም የአክዓብ ልጅ ወንድሙ ኢዮራም ነገሠ።

11 የእግዚአብሔር ቅዱስ ኤልያስ ሆይ ልቡናየ ለምስጋናህ ታወክ። ምስጋናህን የምጽፍም እኔ ብቻ አይደለሁም፤ ቅዱሳን ሁሉ በየ መጽሐፋቸው ያመሰግኑሃል እንጂ፤ ሆሴዕ ሲራክ ሦስት ጊዜ እሳትን ከሰማይ አወረደ አለ። እሳትን ያወረደውም አንድ ጊዜ መሥዋዕትን ለማሳረግ፤ ለሁለተኛና ለሦስተኛ ጊዜ ደግሞ በሁለቱ መሳፍንትና በተከታዮቻቸው ላይ ነው።

፲፪ ወበወንጌልሂ ቅዱስ አመፈነው እግዚአብሔር ሐዋርያተ ቅድመ ገዱ ወሐዊሮሙ ቦሎ ሀገረ ሳምር ከመያስተዳልው ሎቱ ወኢተወክ ፍዎሙ እስመኅሉፍ ገዱ ለኢየሩሳሌም ወርእዮሙ አርዳኢሁ ያዕቆብ ወዮሐንስ ይቤልዎ እግዚአብሔር ትፈቅድኑ ገበል ይረድ እሳት እም ሰማይ ወያጥፍዎሙ በከመ ገብረ ኤልያስ።

፲፫ ወተመይጦ ገሠዎሙ ወይቤሎሙ ዘዓይ መንፈስ አንትሙ ኢተአምሩኑ መጠና ለነፍስክሙ ወዘንተ ዘይቤ አኮ ዘአሕሰመ ግብሮ ለነቢይ አላ በእንተ ዘኢያሥመሩ ከመ መጽአ ወልደ እግዚአብሔር ያድኅን ዘተኃጉላ ወይሕንፅ ዘተመዝበረ ወዓዲ በእንተ ዘአጽደቁ ርእሶሙ ወአኅሰሩ ቢጸሙ ወዘከመሂ አሠሮ ለሰማይ ወፈትሐ ከመ ያዝንም ዝናመ ይከውን ስምዓ ያዕቆብ ገብረ እግዚአብሔር በመልእክቱ ገበወርቱ ወከልሎቱ ሕዝብ ዲዮስጳራ።

፲፬ ይቤ ትረድእ ስእለቱ ለጻድቅ

12 በቅዱስ ወንጌልም ጌታችን በፊቱ ሐዋርያትን በላከ ጊዜ የተዘጋጁ ያደርጉለት ዘንድ ሂደው ወደሳምር ሀገር ገቡ። ነገር ግን አልተቀበሏቸውም፤ ፊቱ ወደኢየሩሳሌም ዙሮ ነበርና፤ ደቀመዛሙርቱ ያዕቆብና ዮሐንስ አይተው አቤቱ ኤልያስ እንዳደረገው እሳት ከሰማይ ይውረድና ያጥፋቸው እንል ዘንድ ትወዳለህን አሉት።

13 ጌታችንም መለስ ብሎ እናንተ ከየት ወገን ናችሁ? የሰውነታችሁን አቅም አታውቁምን? በማለት ገሠዓቸው። ይህን በማለቱም የነቢዩን ተግባር ያክፋፋ አይደለም። የእግዚአብሔር ልጅ የጠፋውን ሊያድን፣ የፈረሰውን ሊገነባ እንደመጣ ስላላውቁ ነው እንጂ። ማመኛም ራሳቸውን ስላጸደቁ፣ ወንድሞቻቸውንም ስላገሙባቸው ነው እንጂ። ሰማይን እንዳሰረው ዝናምን ያዘንም ዘንድ እንደፈታውም ወደተበተኑት ዐሥራ ሁለቱ ነገድ በላከው መልእክቱ የእግዚአብሔር አገልጋይ ያዕቆብ ምስክር ሆነ።

14 የጻድቅ ሰው ጸሎቱ ትረዳለች።

ትክል ወታሠልጥ ኤልያስ ዘከማነ ሰብእ ውእቱ ዘከመ ነሐምም የሐምም ወዘከመ ንመውት ይመውት ወጸሎተ ጸለየ ከመኢይዝንም ዝናም ወኢዘንመ ውስተምድር ሠለስተ ዓመተ ወሰድስተ ድጋራው ወካዕበ ጸለየ ከመይዝንም ዝናም ወወሀበ ሰማይ ዝናም ወምድርኒ አብቄለት ፍሬሃ።

፲፭ ወአብድዩስ መስፍን ሶበ አዕመረ በነፍሱ ከመ መልእክቱ ለኤልያስ ተዓቢ ወትከብር እመልእክቱም ለነገሥተ ምድር ወመልእክቱ ለኤልያስ ትበጽሕ ንበ መልእክቱ ለንጉሠ ሰማይ ንደገ መልእክተ ንጉሥ አካዝያስ ወተለዎ ለኤልያስ ነቢይ ወተልእኮ ወወረደ ላዕሌሁ ጸጋ ትንቢት ወተነበየ በመዋዕሊሁ ለኢዮሳፍጥ ንጉሠ ይሁዳ ወተናገረ እግዚአብሔር በቃለ ዝንቱ ነቢይ በእንተ ትንሣኤሁ ወበእንተ ዕለተ ፍዳ ወዘይከውን እምደቂቀ እስራኤል ወለእለ ተርፋ እምሕዝብ ወአጽንኦሙ ለሕዝብ እሥራኤል ወገሠጽሙ ብዙኅ ወተነበየ እምቅድመ

ግዳጅም ትፈጽማለች። ኤልያስ እንደእኛ ሰው ነው። እንደምንታ መም ይታመማል፤ እንደምንሞትም ይሞታል፤ ዝናም እንዳይዘንም ጸለዩ፤ ሦስት ዓመት ከመንፈቅም ዝናም አልዘነበም፤ ማመኛም ዝናም ይዘንም ዘንድ ጸለየ፤ ሰማይ ዝናምን ሰጠ፤ መሬትም የዘሩባትን አበቀለች አለ።

15 መስፍኑ አብድዩም የኤልያስ መልእክት ከምድር ነገሥታት መልእክት እንደምትበልጥ፣ የነቢዩ ኤልያስ መልእክት ወደሰማያዊው ንጉሥ መልእክት እንደምትደርስ በተረዳ ጊዜ ንጉሥ አካዝያስን ማገልገሉን ተወና ነቢዩ ኤልያስን ተክተለው፤ እገለገለውም። በእርሱ ላይም የትንቢት ጸጋ አደረበት። በይሁዳው ንጉሥ በኢዮሳፍጥ ዘመንም ትንቢት ተናገረ። እግዚአብሔርም በዚህ ነቢይ እንደበት ስለትንሣኤ፤ ስለፍርድ ቀን በደቂቀ እስራኤል፤ በትሩፋን ሕዝቦችም ስለሚሆነው ነገር ተናገረ። የእስራኤልን ሕዝቦችም አዳናቸው፤ ብዙም አስተማራቸው፤ ከዘጠኝ መቶ ዓመት አስቀድሞ ስለጌታችን

ምጽአቱ ሰእግዚእነ በ፱፻ ዓመት።

፲፮ ሰላም ለአብድዩ መስፍን ሣሳይ፤ ዘአድጋነ ነፍሱ እምነደ እሳት ውዑይ፤ አመ ሰገደ ወይቤ በአስተብቁዎ ሠናይ፤ ትክበር ነፍስዩ በቅድሜክ ኤልያስ ነቢይ፤ ተሣሃለኒ እስመ አነ ገብርክ ጊጉይ፤ ወእምድኅረ ሞተ አካዝያስ እንሁ ነግሠ ኢዮራም ወልደ አክዓብ ዐሠርተ ወክልኤተ ዓመተ መንግሥቱ ለኢዮሳፍጥ ንጉሠ ይሁዳ ወለኤልሳቤልስ እንተ ትብል ርእሳ ነቢይት ዘታዘምዎሙ ወታሰሕቶሙ ለአስራኤል ከመ ይብልዑ ዝቡሐ ለአማልክት ወእምድኅረ ሞተ አክዓብ ወሀባ እግዚአብሔር ዐሠርተ ወአርባዕተ ዓመታተ በዘትኔስሕ እምነ ዝሙታ።

፲፯ ወይቤ እግዚአብሔር አገብዓ ለኤልሳቤል ውስተ ምስካባ ወለአለኒ ዘመው ምስሌሃ ውስተ ዐቢይ ሥቃይ ወእቀትል ደቂቃ በአፈ ኩናት ወበመጥባሕት ወኢዩስ ወልደ ናሚስ ሶብ ነግሠ ቀተሎሙ ለክልኤቱ ነገሥት

መምጣትም ተናገረ።

16 ከሚያቃጥል እሳት እጅ ሰው ነቱን ላዳነ ለሦስተኛው መስፍን ለአብድዩ ሰላምታ ይገባል። በሰገ ደና በአማረ ምልጃም ነቢዩ ኤልያስ ሆይ ነፍሴ በፊትህ የከበረች ትሁን አገልጋይህ እኔ በደለኛ ነኝና ይቅር በለኝ ባለ ጊዜ አድኖ ታልና። ወንድሙ አካዝያስ በሞተ ጊዜም በይሁዳ ንጉሥ ኢዮሳፍጥ በነገሠ በዐሥራ ስምንተኛው ዓመት የአክዓብ ልጅ ኢዮራም ዐሥራ ሁለት ዓመት ለአስራኤል ነገሠ። ራሷን ነቢይት የምታደርግ ለአማልክት የተሠዋውን ይበሉ ዘንድ እስራኤልን የምታደነቁራቸው፤ የምታሳስታቸው ኤልሳቤልንም ከርኩሰቷ ትመለስ ዘንድ እግዚአብሔር ባሏ አክዓብ ከሞተ በኋላ ዐሥራ አራት ዓመታትን ሰጣት።

17 እግዚአብሔርም ኤልሳቤልን ወደምኝታዋ እመልሳታለሁ፤ ከእርሷ ጋር የበደሉትንም ወደጽኑ ሥቃይ እመልሳቸዋለሁ፤ ልጆቿንም በጦርና በሰይፍ ስለት እገድላለሁ አለ። ከዚህ በኋላም የናሚስ ልጅ ኢዩ በነገሠ ጊዜ ሁለቱን

አክዓብ ወሀባ እግዚአብሔር ዐሠርተ ወአርባዕተ ዓመታተ በዘትኔስሕ እምነ ዝሙታ።

፲፮ ወይቤ እግዚአብሔር አገብዓ ለኤልሳቤል ውስተ ምስካባ ወለአለኒ ዘመው ምስሌሃ ውስተ ዐቢይ ሥቃይ ወእቀትል ደቂቃ በአፈ ኩናት ወበመጥባሕት ወኢዩስ ወልደ ናሚስ ሶብ ነግሠ ቀተሎሙ ለክልኤቱ ነገሥት ዘውእቶሙ ኢዮራም ወልደ አክዓብ ንጉሠ እስራኤል ወአካዝያስ ወልደ ኢዮራም ንጉሠ ይሁዳ።

፲፱ ወእምዝ ሐረ ኢዩ ውስተ ኢይዝራኤል ወሰምዓት ኤልሳቤል ምጽአቶ ወተኩህለት አዕይንቲሃ ወተሠነየት ወተጸፈረት ርእሳ ወሐወጸት ውስተ እንተ መስኮት ወቦእ ኢዩ ውስተ ሀገር ወትቤሎ ሰላም ለዘምሪ ቀታሌ እግዚአብሔር ለዘምሪ ቀታሌ እግዚአብሔር ወእንሥእ ገጸ ወርእያ እንተመስኮት ወይባላ መኑ አንቲ ረዲ ዝዩ ነቢዩ ወእምዝ ሐወጹ ክልኤቱ ሕጽዋን ወይቤሎሙ አጽድፍዋ ወእጽደፍዋ ወተነዝን ደማ ንብ

ስታቸው ኤልሳቤልንም ከርኩሰቷ ትመለስ ዘንድ እግዚአብሔር ባሏ አክዓብ ከሞተ በኋላ ዐሥራ አራት ዓመታትን ሰጣት።

17 እግዚአብሔርም ኤልሳቤልን ወደምኝታዋ እመልሳታለሁ፤ ከእርሷ ጋር የበደሉትንም ወደጽኑ ሥቃይ እመልሳቸዋለሁ፤ ልጆቿንም በጦርና በሰይፍ ስለት እገድላለሁ አለ። ከዚህ በኋላም የናሚስ ልጅ ኢዩ በነገሠ ጊዜ ሁለቱን ነገሥታት ገደለ። እነዚህም የእስራኤል ንጉሥ የአክዓብ ልጅ ኢዮራምና የይሁዳ ንጉሥ የኢዮራም ልጅ አካዝያስ ናቸው።

18 ከዚህ በኋላ ኢዩ ወደ ኢይዝራኤል ሔደ። ኤልሳቤልም መምጣቱን ሰማች። ዐይኖቿን ተኳለች፤ አጌጠች። ራሷንም ተጉነጉነች። በመስኮትም ጉበኝቸው። ኢዩም ወደሀገሩ ገባ ጌታውን ለገደለ ለዘምሪ ሰላም ይሁን አለችው። ፊቱን ወደመስኮቱ አንሥቶም አያት። አንቺ ማን ነሽ ከዚህ ወደእኔ ውረጅ አላት። ከዚህ በኋላ ሁለት ጃንደሮች ተመልከቷት። ኢዩም ጣሏት አላቸው፤ ወርውረውም ጣሏት፤ ደ

ኢይዝራኤል ደበልዎ ከሰት ለኤልሳቤል ወይከውን በድኖ ለኤልሳቤል ከመ መሬት ውስተ ገዳም በደወለ ኢይዝራኤል ከመ ኢይበልዎ እን ከ ኤልሳቤል ወቡቱ ለአክዓብ ቆ ደቂቅ ውስተ ሰማርያ።

፳ ወጸሐፈ ኢዩ መጸሐፈ ወፈነ ወ ውስተ ሰማርያ ገበመላእክተ ሰማርያ ወገቢሊቃናት ወገቢሊቃናት ለደቂቀአክዓብ ወጸሐፈ እንዝ ይብል ይእከኒ እምክመ በጽሐት ዛቲ መጽሐፍ ጼክክሙ ወናሁ ሀላው ደቂ ቁ ለእግዚእክሙ ጼክክሙ ወእፍራ ሲክሙ ጽኑዓት ወገሞቹ ሐቅልክሙኒ በሊሐት ወርሱናት ወርእዩ ለክሙ ዘይኔይስ ዘትፈቅዱ እምደቂቁ ለእ ግዚእክሙ ወእንብርዎ ላዕለ መንበረ እቡሁ ወተቃተሉ ለቤተ እግዚእክሙ ወፍርሁ ፈድፋደ።

፳፩ ወይቤሉ ከልሌቱ ነገሥት ስዕት ቅድመ ገዱ ቀዊመ እፎ እንከ ንክል ንሕነ ቀዊመ ቅድመ ገዱ ወሰዓኩ መገብተ አክዓብ ወመገብተ ሀገር ወሊቃውንት ወሐዒቶሙ እንዝ ይብሉ አግብ

የተናገረው የእግዚአብሔር ቃል ነው አለ። በኢይዝራኤልዊው በና ቡቴ/ ቦታ ኤልሳቤልን ውሾች ይበሏ ታል። ከእንግዲህ ወዲህ ኤልሳቤል እንዳይሏት የኤልሳቤል በድን እንደ ትቢያ ይሆናል ብሏልና። ለአክዓብ ም በሰማርያ ሰባ ልጆች ነበሩት። 20 ኢዩም ወደ ሰማርያ አለቆችና ወደ ምሁራኑ ወደአክዓብ ልጆች ሞግዚት ደብዳቤ ጽፎ ወደሰማርያ ላከ። ይህቺ መልእክት እንደደረሰ ቻችሁ የጌታችሁ ልጆች ጠንካራ የሆኑ ፈረሶች፤ የተሳሉ፤ የሚግሉ የጦር መሣሪያዎች በእናንተ ዘንድ አሉ። ከጌታችሁ ልጆች የሚሻለውን የምትወድዱትን ለእናንተ ምረጡ። በአባቱ ዙፋንም አስቀምጡት፤ ለጌታችሁ ቤት ተዋጉ፤ ፈጽማችሁም ፍሩ አላቸው።

21 እነርሱም ሁለቱ ነገሥታት በፊቱ መቆም ተሳናቸው። በፊቱ መቆም እኛ እንዴት ይቻለናል አሉ። የአክዓብ ሹማምንት፤ የሀገር መሪዎች ሊቃውንቱ፤ የልጆቹ ሞግዚትም እኛ አገልጋዮችህ ነን፤ የምታገዝንንም እናደርጋለን፤ የም

ርቲክ ንሕነ ወዘእዘዝክን ንገብር ወአልቦ ብእሲ ዘናንግሥ ወዘትፈ ቅድ ግበር ወእምዝጸሐፈ ሱሙ ኢዩ ካልዕተ መጽሐፈ እግዚይቤእ መሰኔ እሊዓዩ አንትሙ ወትሰምዕኒ ቃልየ ምትሩ አርእስቲሆሙ ለደቂቀ እግዚእክሙ-ወፈንው ንቤየ ውስተ ኢይዝራኤል ጌሰመ ዘ ጊዜ ወደቂቀአክዓብስ ቆ እደው ጽ ኑዓን እሙንቱ ወሰበበጽሐት መ ጽሐፈ መልእክት ንቤሆሙ ነሥእምሙ ለደቂቀ ንጉሥ ሰቤእ ሀገር ወረገዝምሙሰቆ እደው ወሰቀ ሱ አርእስቲሆሙ ውስተቀርማሉሳ ወፈነውምሙ ውስተ ኢይዝራኤል።

፳፪ ወደቂቁስ ለአክዓብ እለ ሠረ ምሙ እግዚአብሔር በቃለኤልያስ ገብሩ ቆወጀ እሙንቱ ወእምኔሆሙ አካዝያስ ደወየ ወሞተ በቃለኤልያስ ወሰነልዓንስ ሠረምሙ ኢዩ በእፈ ኩሕናት ምስለ ኤልሳቤል ብእሲቱ በክመ ነበበ እግዚአብሔር በእፈ ኤልያስ ኅሩዩ ወላዕ ኩ ወአልቦ ዘገብረ እግዚአብሔር በመዋዕለ ኤልያስ ዘእንበለ በቃሉ ለኤልያስ።

፳፫ ኦ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር እስ እለከ ትክበር ነፍሰየ ቅድመአዕይን

ናንግሠው ሰውም የለንም፤ እንተ የምትሻውን አድርግ ብለው ላኩ ለት፤ ኢዩም "እናንተ የእኔ ከሆና ችሁ ቃሌንም ከሰማችሁ የጌታችሁን ልጆች ራሳቸውን ቁረጡ፤ ነገ ይህን ጊዜም እኔ ወ፣ አለሁብት ወደ ኢይዝራኤል ላኩት አላቸው፤ ሰባው ወንዶች የአክዓብ ልጆችም ብርቱዎች ነበሩ። የመልእክቱ ደብዳቤ ወደ እነርሱ በደረሰ ጊዜ የሀገሩ ሰዎች የንጉሡን ልጆች ይዘው ሰባውን ወንዶች ወንቸው፤ እራሳቸውንም በቀርማሉስ ሰቀሉት። እርሱ ወዳለበት ወደ ኢይዝራኤልም ላኳቸው።

22 በአገልጋዩ በኤልያስ ቃል እግዚአብሔር ያጠፋቸው የአክዓብ ልጆችም ሰባ ሁለት ናቸው። ከእነርሱ በኋላም አካዝያስ እንደ ኤልያስ ቃል ታሞ ሞተ። ሌሎቹንም ከሚስቱ ከኤልሳቤል ጋር ኢዩ በጦር አጠፋቸው። በተመረጠ አገልጋዩ በኤልያስ እንደበት እግዚአብሔር እንደ ተናገረው ከኤልያስ ቃል በቀር እግዚአብሔር ያደረገው የለም።

23 የእግዚአብሔር ቅዱስ ሆይ ሰውነቴ በፊትህ ትክብር ዘንድ